

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1907.

Treść: (№ 278—282.) 278. Ustawa, którą zatwierdza się i wprowadza w życie umowę dotyczącą uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej, układ co do unikania podwójnych opodatkowań oraz co do kilku innych spraw z zakresu bezpośredniego opodatkowania tudzież układ dodatkowy do układu w przedmiocie przyczyniania się krajów świętej Korony węgierskiej do ciężarów ogólnego długu państwowego. — 279. Ustawa, którą upoważnia się Ministerstwo królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do zawarcia z Ministerstwem krajów świętej Korony węgierskiej układu względem zmiany § 8 ustawy z dnia 27. czerwca 1878. — 280. Ustawa, dotycząca przyczyniania się królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do wydatków na sprawy wspólne Monarchii austriacko-węgierskiej. — 281. Ustawa, dotycząca budowy na koszt państwa normalnotorowych kolei żelaznych z Radolfswert przez Möstling do granicy kraju w kierunku ku Karlstadt z odgałęzieniem do Tschernembl tudzież z Knina do granicy kraju w kierunku ku Příbudíc. — 282. Rozporządzenie, którem wydaje się przepisy co do obrotu bydłem z krajami świętej Korony węgierskiej.

278.

Ustawa z dnia 30. grudnia 1907.,

którą zatwierdza się i wprowadza w życie umowę dotyczącą uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej, układ co do unikania podwójnych opodatkowań oraz co do kilku innych spraw z zakresu bezpośredniego opodatkowania tudzież układ dodatkowy do układu w przedmiocie przyczyniania się krajów świętej Korony węgierskiej do ciężarów ogólnego długu państwowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

(Polnisch.)

§ 1.

Zatwierdza się następujące układy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907 zawarte przez Ministerstwo królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z Ministerstwem krajów świętej Korony węgierskiej, a mianowicie:

- I. umowę dotyczącą uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej wraz z dodatkami i protokołem końcowym;
- II. układ co do unikania podwójnych opodatkowań takich przedsiębiorstw, które rozciągają zakres swoich interesów na oba państwa, oraz co do kilku innych spraw z zakresu bezpośredniego opodatkowania;
- III. układ dodatkowy do układu w przedmiocie przyczyniania się krajów świętej Korony

węgierskiej do ciężarów ogólnego długu państwowego.

§ 2.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1908 pod warunkiem, że układy wymienione w § 1. uzyskają równocześnie i w tej samej osnowie moc obowiązującą także w krajach świętej Korony węgierskiej, tudzież że ustawa o przyczynianiu się królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do wydatków na sprawy wspólne Monarchii austriacko-węgierskiej uzyska moc obowiązującą w dniu 1. stycznia 1908.

§ 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu pełnemu Ministerstwu.

Wiedeń, 30. grudnia 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Bienerth wkr.

Derschatta wkr.

Ebenhoch wkr.

Peschka wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

I.

Umowa

dotycząca

uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej.

Na zasadzie ustawy z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 146, i węgierskiego XII. artykułu ustawy z roku 1867, które przewidują regulowanie od czasu do czasu wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej, zawarto w powyższym celu następującą umowę:

Artykuł I.

Obszary obu stron umawiających się otacza przez czas trwania umowy niniejszej i stosownie do jej treści jednolita granica celna.

Strony umawiające się zobowiązują się nawzajem, iż w czasie obowiązywania niniejszej umowy nie będą pobierały opłat dowozowych, wywozowych lub przewozowych jakiegobądź rodzaju od przedmiotów obrotu przechodzących z jednego obszaru państwowego do drugiego i że w tym celu nie urządzią pośredniej linii celnej.

W obrębie jednolitej granicy celnej obowiązują w czasie trwania umowy niniejszej postanowienia umownej taryfy celnej, stanowiącej istotną część umowy tej a objętej załącznikiem A, która to taryfa odpowiada autonomicznej taryfie celnej, obowiązującej dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa tudzież taryfie obowiązującej dla krajów świętej Korony węgierskiej oraz przepisy celne, które stosownie do tej taryfy i nadal pozostaną w mocy.

W istniejących obszarach wyłączonych od cła utrzymuje się nadal dotychczasowe przepisy.

Obowiązujące obecnie ustawy celne i przepisy celne oraz taryfy celne stron umawiających się pozostają w mocy przez czas trwania niniejszej umowy, o ile nie ulegną zmianie w drodze wzajemnego porozumienia.

Jedna ze stron umawiających się może obłożyć artykuły wprowadzone z obszaru drugiej strony umawiającej się daninami wewnętrznymi, bez względu na ich rodzaj i okoliczność, na czyją rzecz je się pobiera, jedynie w takim zakresie, w jakim obciąża nimi podobne wyroby przemysłowe lub produkty swego własnego obszaru.

Artykuł II.

Umowy zawarte z obcymi państwami, mające na celu uregulowanie stosunków gospodarczych, zwłaszcza umowy handlowe, celne, żeglarskie i konsularne mają dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa i dla krajów świętej Korony węgierskiej równą moc obowiązującą.

Artykuł III.

Nowe umowy wymienione w artykule II. przygotowuje i zawiera z mocą prawną dla obu państw pod warunkiem ich konstytucyjnego zatwierdzenia przez oba ciała ustawodawcze wspólny Minister spraw wewnętrznych na podstawie układów, które mają być przeprowadzone pomiędzy rządami obu państw.

Jeżeli umowy takie nie będą zawarte wyłącznie w języku francuskim, natenczas należy je wygotować

równobrzniąco także w języku niniejszym i węgierskim i oba wygotowania podpisać jako teksty oryginalne.

Artykuł IV.

Jeżeli w chwili upływu jednej z umów wymienionych w artykule II. lub III. jedna ze stron umawiających się chce w stosunku do obcych państw zrobić użytek z zastrzeżonego tamże prawa wypowiedzenia, natenczas winna ona zawiadomić o tem drugą stronę umawiającą się najpóźniej na sześć miesięcy przed upływem terminu wypowiedzenia, w tym celu, aby porozumieć się co do dalszego postąpienia.

Jeżeli w ciągu tego terminu porozumienie się nie przyjdzie do skutku, natenczas winien wspólny Minister spraw zewnętrznych wypowiedzieć umowę, skoro chociażby tylko jedna ze stron umawiających się tego żąda.

Umowy bez oznaczonego terminu upływu należy wypowiedzieć na życzenie jednej ze stron umawiających się najpóźniej w sześć miesięcy po zawiadomieniu drugiej strony umawiającej się o tem życzeniu.

Artykuł V.

Znosi się obrót mlewem młynów na otoczonych jednolitą granicą celną obszarach obu stron umawiających się, który na podstawie artykułu X., punktu 2. ustawy o taryfie celnej z dnia 25. maja 1882. Dz. u. p. Nr. 47. (artykułu X., punktu 2. węgierskiego XVI. artykułu ustawy z roku 1882) był dopuszczalny.

Podatek spożywczy, pobierany przy dowozie mąki do miejscowości dalmatyńskich, podlegających obowiązkowi dazio consumo uchylili się z końcem roku 1910 lub ureguluje się go w ten sposób, iż będzie on pobierany w tej samej wysokości także od mąki wytworzonej w Dalmacji.

Artykuł VI.

Pobieranie ceł i zawiadywanie nimi w obrębie granic odnośnego państwa należy do rządów obu stron umawiających się.

Cła pobrane na obszarze jednego państwa nie mogą być bez zgodzenia się rządu tego państwa zwracane na obszarze drugiego państwa pod jakimkolwiek tytułem.

Strony umawiające się ustanowią, celem wzajemnego czuwania nad zachowaniem jednolitego postępowania co do administracji i poboru ceł, inspektorów, którzy mają prawo wglądania w urzędowanie władz celnych i skarbowych drugiego państwa, dotyczące spraw celnych i udzielania swoich spostrzeżeń do wiadomości przełożonych ministrów.

Rządy obu państw przedłożą ciałom ustawodawczym z możliwym pośpiechem projekt ustawy o postępowaniu celnem.

Artykuł VII.

Zarząd portowy i morsko-sanitarny na obszarach obu stron umawiających się prowadzony będzie przez obustronne rządy pod względem wykonywania żeglugi morskiej tudzież spraw sanitarnych morskich i rybołówstwa morskiego według tych samych zasad i w ogóle w sposób możliwie zgodny.

Przepisy, które obowiązują obecnie co do używania bandery przez handlowe okręty morskie obu stron umawiających się, pozostają bez zmiany w mocy.

Okręty i obywatele obu stron umawiających się tudzież oba te państwa same będą pod względem wykonywania żeglugi morskiej i rybołówstwa morskiego postawione na równi ze sobą. Handlowe okręty morskie obu stron umawiających się będą w szczególności w przystaniach obu państw traktowane w ten sam sposób. Na obszarze obu państw należy certyfikaty kwalifikacyjne marynarzy uczynić zawisłymi od tych samych warunków; certyfikaty te mają w obu państwach równą wagę.

Wszystkie sprawy odnoszące się do ochrony handlowych okrętów morskich, ich załogi lub poszczególnych marynarzy tudzież zastępstwa ich interesów za granicą należą do zakresu działania c. i k. urzędów konsularnych i wspólnego Ministra spraw zewnętrznych bez względu na przynależność okrętów, załogi lub marynarzy. Urzędy konsularne będą, tak jak dotąd, porozumiewały się bezpośrednio z władzami krajowymi w sprawach należących do dziedziny administracji portowej i morskiej.

Należności żeglarskie należy wymierzać w przystaniach obu państw według tej samej normy; wyjątek stanowią należności o znaczeniu czysto lokalnym jakoto: należności za używanie pewnych części przystani i należności pilotów tudzież należności wpływające do funduszów dla popierania marynarki.

Pod względem uiszczania należności portowej stawia się okręty, przystanie, rejdy i inne punkty wybrzeża morskiego obu stron umawiających się na równi ze sobą.

Wszystkie należności żeglarskie przypadają w zasadzie na rzecz państwa, które je pobiera.

Okręty obu państw, które chcą skorzystać z dobrodziejstwa jednorazowego uiszczania należności portowej za bieżący rok kalendarzowy, winny złożyć należność odnośną w tej przystani, w której wciągnięto je do rejestru.

Okręty obce, zrównane z okrętami obu państw umawiających się, które chcą skorzystać z tego samego dobrodziejstwa, mogą złożyć należność

portową w każdej przystani na obszarze jednego lub drugiego państwa według swego wyboru Połowe należności pobranej w ten sposób w przystaniach na obszarze jednego państwa odda się w drodze restytucji zarządowi morskemu drugiej strony umawiającej się.

To samo odnosić się będzie do należności składanych przez te okręty, które po uwolnieniu należności w czasie uwolnienia od opłat przynależnego na przeciąg 20 względnie 60 dni zawijają do przystani, rejdy lub innego punktu wybrzeża morskiego na obszarze drugiego państwa i uskuteczniają tam operacje handlowe.

Budowa latarni morskich, które ze względu na położenie przynoszą korzyść dla ruchu ku przystaniom obu obszarów państwowych, nastąpi na wspólny koszt; wydatek odnośny podzieli się według słusznego klucza podziału.

Artykuł VIII.

Wszystkie sprawy odnoszące się do żeglugi na takich rzekach, do których mają zastosowanie postanowienia aktu kongresu wiedeńskiego i aktu co do Dunaju z roku 1857., należą, o ile dotyczą stosunku do trzecich państw, z zastrzeżeniami określonymi bliżej w artykule III. do zakresu działania wspólnego Ministra spraw zewnętrznych.

Pod względem wszystkich wód śródlądowych, które w biegu swoim dotyczą obszaru obu państw, będą strony umawiające się postępowały zgodnie we wszystkich sprawach dotyczących wykonywania żeglugi, policyi rzecznej, poprawy i utrzymywania tych wód w dobrym stanie.

Odnośnie do wykonywania żeglugi i splawu tratwami na wszystkich wodach śródlądowych traktować się będzie obywateli obu państw zupełnie jednakowo.

Handlowe okręty rzeczne obu państw winny, w razie uprawiania żeglugi rzecznej poza granicami tychże używać za granicą, o ile wchodzi w to położenie, iż mają wywieszać banderę, bandery przepisanej dla handlowych okrętów morskich.

Handlowe okręty rzeczne stron umawiających się używają w obrębie obszaru obu państw swej narodowej bandery wywieszanej na tylnej części okrętu.

Jeżeli handlowy okręt rzeczny ląduje na obszarze drugiego państwa, należy ponadto przez czas każdorazowego pobytu wywiesić na maszcie także banderę drugiego państwa.

Artykuł IX.

Główne koleje na obszarze obu państw należy, o ile interesy wojskowe lub ogólne interesy ruchu tego wymagają, budować, utrzymywać w ruchu i zawiadować według tychsamych zasad.

W szczególności należy główne zarysy przepisów odnoszących się do ruchu na kolejach głównych, przepisy co do sygnałów, co do ogłaszania taryf i opustów taryfowych w ruchu osobowym i towarowym, co do transportu przedmiotów wybuchowych, tudzież regulaminu ruchu kolei żelaznych utrzymać na obszarze obu państw oraz pod względem wzajemnego ruchu pomiędzy nimi bez zmiany, dopóki nie zmieni się tychże za wspólnem porozumieniem.

Każdemu z obu państw zastrzega się zarządzenie zmiany tego rodzaju odnośnie do regulaminu ruchu kolei żelaznych zwłaszcza na wypadek takich zarządzeń ustawodawczych, które dotykałyby zasad prawa przewozowego.

Również należy wpływać na to, aby zarządy kolejowe, o ile możności, utrzymały i dalej rozwijały istniejącą zgodność postanowień taryfowych i klasyfikacyi towarów, która zwłaszcza we wspólnej I. części taryfy dla obrotu towarowego znalazła swój wyraz.

Uregulowanie budowy i ruchu kolei niższego rzędu (kolei lokalnych, kolejek itd.), o ile koleje tego rodzaju nie przekraczają granic obszaru jednego państwa, zastrzeżone zostaje samodzielnie każdemu z obu państw.

Tymczasowe porozumienie się co do kolei żelaznych z daty Wiedeń. 29. lipca 1868, zawarte pomiędzy obu rządami powinno ulegz zgodnej rewizyi odpowiednio do zmienionych od tego czasu stosunków.

Artykuł X.

Odnośnie do taryf kolei żelaznych znajdują postanowienia zawarte w ustępie 1. artykułu 15. i w ustępie 2. artykułu 16. umowy celnej i handlowej z Państwem niemieckiem względnie w przy należnych ustępach protokołu końcowego do tej umowy pełne zastosowanie także do ruchu kolei żelaznych obu obszarów państwowych.

O ile dla obustronnych zarządów kolei państwowych obowiązywać mają nadto osobne postanowienia, oznaczy się w drodze układu, który oba te zarządy zawrą ze sobą, a który ulegnie zatwierdzeniu odnośnych ministrów.

Tajne pozycye taryfowe będą także w przyszłości wykluczone.

Artykuł XI.

Cała instytucya konsularna stoi pod kierownictwem wspólnego Ministra spraw zewnętrznych.

Przy otwieraniu i zwijaniu c. i k. urzędów konsularnych, przy przenoszeniu urzędu konsularnego do wyższej lub niższej kategorii lub przy zamierzonym dłuższym nieobsadzeniu tegoż, jak również przy ustalaniu instrukcyi, które mają być udzielane konsulatom w sprawach handlowych, należy porozumieć się z oboma Ministrami handlu.

Każdy z obu Ministrów handlu i rolnictwa ma zresztą prawo prowadzenia bezpośredniej korespondencyi z konsulatami w sprawach należących do jego zakresu działania a konsulaty są obowiązane do składania sprawozdań, których od nich żądano.

Wspólny Minister spraw zewnętrznych udzielać będzie peryodyczne sprawozdania handlowe konsulatów równocześnie obu Ministrom handlu i rolnictwa.

Ministrowie odnośnych tek mają prawo wysyłania na swój koszt w porozumieniu z wspólnym Ministrem spraw zewnętrznych sprawozdawców fachowych za granicę celem badania stosunków komercyalnych, rolniczych lub technicznych; sprawozdawcy ci korzystają z opieki c. i k. misyi lub konsulatów i mają być za pośrednictwem tychże wprowadzeni w styczność z odnośnymi zagranicznymi władzami celem uzyskania informacji potrzebnych dla wypełnienia swego zadania.

Wspólny Minister spraw zewnętrznych rozstrzyga w ostatniej instancyi wszystkie sprawy odnoszące się do należytości konsularnych, ich ściągania i wymiaru, tudzież wniesione przeciw temu rekursy w drodze administracyjnej a to, o ile zajdzie potrzeba, po poprzednim porozumieniu się z interesowanymi ministrami.

Przy otwieraniu obcych urzędów konsularnych i przy dopuszczeniu obcych konsulów do pełnienia funkcyi na obszarze jednego z obu państw postąpi wspólny Minister spraw zewnętrznych w porozumieniu z rządem odnośnego państwa.

Artykuł XII.

Obaj Ministrowie handlu będą sobie udzielać wzajemnie materiał statystyczny, odnoszący się do handlu zagranicznego obszarów obu stron umawiających się, otoczonych jednolitą granicą celną i postarają się na podstawie przeprowadzonego porozumienia o zestawienie tegoż w jeden operat zbiorowy oraz o jego ogłoszenie.

Ministrowie handlu wydadzą również odpowiednie zarządzenia celem zebrania materiału statystycznego, odnoszącego się do obrotu pomiędzy obszarami obu stron umawiających się, według zasad zgodnie ustalonych i celem samoistnego ogłoszenia tegoż przez oba państwa.

Artykuł XIII.

Monopol solny i tytoniowy administrować się będzie w obu państwach przez czas trwania niniejszej umowy według ustaw i przepisów tego samego rodzaju, które mogą ulegć zmianie także tylko w drodze wzajemnego porozumienia.

Obowiązujące obecnie ustawy i rozporządzenia co do obrotu opodatkowanej wódki, piwa, oleju mineralnego i cukru pomiędzy obszarami obu państw (postępowanie przekazawowe) pozostają i nadal w mocy z następującymi zmianami i mogą być zmienione jedynie za zgodą obu stron umownych:

1. Gdyby stopa podatkowa nie była w obu państwach równa, natenczas uiszczać się będzie wzajemny zwrot opłat według stopy podatkowej tego państwa, w którym istnieje niższa stopa podatkowa.

2. Przy wymiarze zwrotu podatku od piwa przyjmuje się za podstawą zawartość ekstraktu w ilości 12.5 stopni sacharometrych.

W razie jeżeli istnieje różnica pod względem wymiaru stopy podatku od wymienionych przedmiotów opodatkowania, nie można przyznawać premii wywozowej lub wytwórczej z powodu pobrania lub zwrotu różnicy w opłacie.

Dozwolony jest zwrot różnicy w opłacie w tym stosunku, w jakim przyznaje się go odnośnie do ogólnej wysokości opłaty od opodatkowanych przedmiotów tego samego rodzaju, wywiezionych poza jednolitą granicę celną.

Każda z obu stron umawiających się winna w dziedzinie podatków pośrednich, stojących w ścisłym związku z produkcją przemysłową, zwłaszcza co do podatku od piwa, wódki, oleju mineralnego i cukru unikać zarządzeń, które mogłyby upośledzić zdolność konkurencyjną interesowanych gałęzi przemysłu drugiej strony; gdyby pomimo to zaszło takie upośledzenie przemysłu jednej strony, natenczas wolno jej pobierać odpowiednią opłatę wyrównawczą od odnośnych przedmiotów obrotu przy ich sprowadzaniu z obszaru drugiego państwa a względnie także z Bośni i Hercegowiny.

Każda ze stron umownych ma prawo przekonywania się o przestrzeganiu wydanych artykułem tym zarządzeń na obszarze drugiej strony umownej przez wydelegowanie urzędników do władz naczelnych tudzież do urzędów i organów drugiej strony umownej, zajmujących się poborem i kontrolą. Minister skarbu drugiego państwa zaopatrzy urzędników wyznaczonych w tym celu w odpowiednie uwierzytelnienie. Urzędnicy ci mają także prawo, wchodzić w towarzystwie właściwego

funkcjonariusza urzędowego do przedsiębiorstw przemysłowych, podlegających kontroli podatku spożywczego i znajdować się przy kontroli urzędowej.

Odnośnie do wymienionych czterech rodzajów podatku zawiera się w szczególności następujące porozumienie:

A. Co do podatku od piwa.

System podatkowy, obecnie istniejący tudzież postanowienia co do zwrotu podatku od piwa wywiezionego poza jednolitą granicę celną mogą ulec zmianie tylko w drodze zgodnego porozumienia się.

Każda ze stron ma prawo udzielania szczególnych ulg dla browarów o stosunkowo małym rozmiarze przedsiębiorstwa.

Gdyby na obszarze jednego państwa pobierano podatek od piwa według zawartości ekstraktu brzezki zakładowej w wymiarze wyższym, aniżeli na obszarze drugiego państwa, natenczas przy sprowadzaniu piwa z tego obszaru państwowego wówczas tylko nie odbywa się badanie piwa ze względu na zawartość brzezki zakładowej, celem ściągnięcia różnicy w opłacie, jeżeli dostarczone będzie poświadczenie wyraźnie do tego upoważnionego urzędu państwa wysyłającego stwierdzające fachowo zbadaną zawartość brzezki zakładowej w wysłanym piwie. W razie istnienia różnej stopy opłat od piwa należy przy ściąganiu a względnie zwracaniu różnicy ustalić w drodze porozumienia się także stosunek przeliezania piwa na brzezczkę piwną.

B. Co do podatku od wódki.

Tylko w drodze wzajemnego porozumienia się można wydać postanowienia, odnoszące się do:

- a) bezpośredniego przedmiotu opodatkowania;
- b) systemu kontyngentowania podatku;
- c) bonifikacji wywozowej i zasady zwrotu podatku w razie wywozu poza jednolitą granicę celną;
- d) wolnego od podatku i uprzywilejowanego pod względem podatku używania wódki, przez co nie rozumie się przyznawania wolności od podatku lub ulg co do podatku odnośnie do istniejącej ewentualnie różnicy w podatku (dodatku).

Dopóki istnieje dotychczasowy system kontyngentowania, może każda ze stron umownych samoistnie oznaczyć ogólny kontyngent; przytem jednak należy wziąć za podstawę przeciętną konsumpcję z dwóch każdorazem bezpośrednio poprzedzających lat kalendarzowych.

W razie dowozu opodatkowanej wódki z drugiego obszaru ma każda strona prawo zażądania przeprowadzić się mającej administracyjnie, od-

powiedniej korektury ogólnego kontyngentu tego państwa, z którego wódkę dowieziono.

Korektura kontyngentu ma nastąpić zawsze dla każdorazem bezpośrednio następującego okresu obrotowego. Państwo dotknięte nadwyżką dowozu może tylko wówczas skorzystać z powyższego prawa, jeżeli ilość wódki sprowadzonej ogółem w postępowaniu przekazawczem przekracza ilość wódki przesłanej ogółem w postępowaniu przekazawczem w dwunastu miesiącach poprzedzających bezpośrednio dzień 1. czerwca każdorazem bieżącego roku, o 1 procent własnego kontyngentu za każdorazem, bieżący okres obrotowy.

Bonifikacji wytwórczych nie można przyznawać jednostronnie w większym zakresie i w wyższym wymiarze jak obecnie.

Dotychczasowe postanowienia o opodatkowaniu pewnych gorzelnii w drodze ryczałtowej według wydajności przyrządu gorzelnianego nie mogą doznać jednostronnie zmiany na korzyść gorzelnii.

C. Co do podatku od oleju mineralnego.

Obecny system podatku od oleju mineralnego, definicya przedmiotu opodatkowania i postanowienia o ograniczonym obrocie nieopodatkowanego oleju mineralnego pomiędzy obszarami obu państw mogą być zmienione jedynie za wzajemnem porozumieniem się.

Każdej ze stron umownych przyznaje się jednak prawo zaprowadzenia monopolu oleju mineralnego dla swego obszaru. Strona umowna, zaprowadzająca monopol jest obowiązana pokrywać zapotrzebowanie oleju mineralnego potrzebne dla monopolu, niezależnie od ilości oleju surowego dopuszczonej przy przyznaniu ulg celnych, z źródeł nabycia na obszarze stron umawiających się tak długo i o tyle, dopóki i o ile cena nabycia nie jest wyższa od ceny równorzędnego, zagranicznego oleju surowego podwyższonej o cło dowozowe.

D. Co do podatku od cukru.

Tylko w drodze porozumienia się można zmienić postanowienia dotyczące:

- a) systemu opodatkowania;
- b) wolnego od podatku i uprzywilejowanego pod względem podatku używania cukru, przez co nie rozumie się przyznawania wolności od podatku lub ulg co do podatku odnośnie do istniejącej ewentualnie różnicy w podatku (dodatku).
- c) wywozu cukru poza jednolitą granicę celną.

Artykuł XIV.

Istniejący, metryczny system miar i wag można zmienić tylko za wzajemnem porozumieniem się.

Na obszarach obu stron umawiających się należy odnośnie do postanowień co do zawartości szlachetnego kruszcu w towarach złotych i srebrnych i odnośnie do ich nadzorowania stosować te same zasady; mogą one ulegć zmianie tylko za wzajemnem porozumieniem się.

Obu stronom umawiającym się wolno przekonywać się o należytem stosowaniu tych zasad na obszarze drugiej strony za pośrednictwem inspektorów; o poczynionych spostrzeżeniach należy zawiadamiać odnośnych ministrów.

Artykuł XV.

Obywatele jednego państwa, którzy na obszarze drugiego państwa chcą prowadzić handel i przemysł lub poszukują pracy, będą postawieni na równi z własnymi obywatelami pod względem rozpoczęcia przemysłu, wykonywania przemysłu oraz przypadających do opłaty podatków i innych opłat publicznych.

Kupcy i przemysłowcy jednego państwa mają na obszarze drugiego państwa pod temi samymi warunkami, co obywatele tegoż, prawo dawania także w komisjach artykułów swego przedsiębiorstwa przemysłowego, prawo otwierania zakładów przygłównych i składów, dostarczania prac i towarów na zamówienie i wykonywania wszędzie zamówionych robót tudzież prawo zbierania zamówień i subskrypcyi oraz robienia zakupów.

Podróźni handlowi jednego państwa są na obszarze drugiego państwa uprawnieni do prowadzenia swych interesów, na równi z własnymi podróżniemi handlowymi tegoż państwa stosownie do przepisów obowiązujących w tym względzie w odnośnem państwie.

Karty legitymacyjne, wystawione podróżnym handlowym jednego państwa przez ich właściwą władzę oraz legitymacye urzędu cehowniczego jednego państwa są jednak ważne także dla obszaru drugiego państwa: to ostatnie państwo nie może żądać dostarczenia osobnych legitymacyi tego rodzaju.

Obywatele jednego państwa będą także co do obrotu targowego i jarmarcznego na obszarze drugiego państwa zupełnie zrównani z własnymi obywatelami.

Postanowienia artykułu tego nie odnoszą się jednak do wykonywania przemysłu w sposób obnośny licząc tu także handel obnośny.

Artykuł XVI.

1. Nowe wynalazki nadające się do zastosowania w przemyśle będą korzystały w obu państwach

we wszystkich gałęziach przemysłu z pełnej ochrony ustawowej, pomijając wyjątki stworzone ustawami obowiązującemi obecnie u obu stron, które każda ze stron może uchylić lub ograniczyć.

2. Obywatele jednego państwa tudzież osoby, które w państwie tem mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, będą korzystały na obszarze drugiego państwa we wszystkich sprawach dotyczących ochrony wynalazków z tych samych praw, co obywatele tegoż państwa.

3. Jeżeli jedna z osób wymienionych w poprzedzającym punkcie lub należąca do grona osób tych prawonabywca takiej osoby zgłosi wynalazek, zgłoszony przez siebie w jednym państwie do opatentowania, także w drugim państwie do opatentowania i to w przeciągu trzech miesięcy, natenczas zgłoszenie takie

- a) będzie poprzedzało wszystkie zgłoszenia tego samego wynalazku, które wniesiono w drugim państwie po chwili zgłoszenia w państwie ojczystem;
- b) nie straci przymiotu rzeczy nowej wskutek okoliczności zaszłych po chwili zgłoszenia uskutecznionego w państwie ojczystem.

Termin ten rozpoczyna się:

- a) w dniu, w którym wskutek pierwszego zgłoszenia uskutecznionego w państwie ojczystem doręczono uchwałę odnoszącą się do udzielenia patentu; albo
- b) jeżeli przeciw uchwale tej dopuszczalny był środek prawny z chwilą, gdy uchwała stanie się prawomocną, albo
- c) jeżeli przeciw niej wniesiono środek prawny, z chwilą doręczenia prawomocnej uchwały, albo
- d) jeżeli uchwała nie zapadnie, z chwilą doręczenia pisma obejmującego zawiadomienie zgłaszającego o prawomocności.

Wyżej zagwarantowane prawa pierwszeństwa musi się jednak wyraźnie zastrzedz przy zgłaszaniu wynalazku, gdyż w przeciwnym razie traci się je.

4. Ochrona wynalazku zgłoszonego w jednym państwie w myśl punktów 2. i 3. niniejszego artykułu nie może mieć w państwie tem szerszego zakresu i dłuższego czasu trwania, aniżeli na tym obszarze państwowym, w którym wynalazek najpierw zgłoszono.

5. Dowóz towarów wytworzonych na obszarze jednego państwa do obszaru drugiego państwa nie

pociąga za sobą w tym obszarze szkodliwych skutków dla prawa ochrony zapewnionego wynalazkowi.

6. Wygotowania i ogłoszenia pochodzące od władz patentowych jednego państwa nie potrzebują uwierzytelnienia, jeżeli korzysta się z nich u władz patentowych drugiego państwa.

7. Wynalazki nadające się do opatentowania, które pochodzą z obszaru jednego z obu państw a które na obszarze drugiego państwa wystawiono na wystawach urządzonych przez władze lub na innych wystawach służących interesom gospodarczym, korzystają tamże z czasowej ochrony stosownie do ustaw tego państwa.

8. Przywileje udzielone jeszcze za wzajemnem porozumieniem się zatrzymują przez czas swego trwania i nadal niezmienioną ważność na obszarze obu państw, o ile nie poddano ich przeobrażeniu w myśl istniejącego ustawodawstwa patentowego. Przedłużenie takich przywilejów jak również przychylnie lub odmowne załatwienie wniosków na całkowite lub częściowe unieważnienie tychże nastąpi za wzajemnem porozumieniem się obu Ministrów handlu.

Jeżeli porozumienie się nie przyjdzie do skutku najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po doręczeniu wniosku, natenczas każdy Minister handlu rozstrzyga samodzielnie dla obszaru odnośnego państwa i zawiadamia o tem Ministra handlu drugiego państwa.

Skargi o ustalenie rozstrzyga każdy Minister samodzielnie.

We wszystkich innych sprawach odnoszących się do takiego przywileju wydaje odnośny Minister handlu samodzielnie decyzję lub zarządzenie i zawiadamia o nich Ministra handlu drugiego państwa celem zaciągnięcia ich do tamtejszego rejestru przywilejów.

Za uzyskanie przedłużenia przywileju takiego na obszarze drugiego państwa przypada na rzecz tegoż należytość od zarejestrowania wynosząca 25 procent dotychczasowej taksy od przywileju.

Dla przywilejów udzielonych za wzajemnem porozumieniem się, właściwy jest, o ile według postanowień niniejszego punktu zachodzi potrzeba porozumienia się, ten z obu Ministrów handlu, do którego wniesiono w swoim czasie prośbę o udzielenie przywileju.

Artykuł XVII.

1. Marki handlowe i fabryczne, wzory i modele oraz używane w handlu i przemyśle nazwiska, firmy, herby i oznaczenia zakładów doznawać będą w obu państwach pełnej ochrony ustawowej.

2. Obywatele jednego państwa tudzież osoby, które na obszarze tego państwa mają miejsce zamieszkania lub siedzibę zawodową, korzystając będą na obszarze drugiego państwa pod względem ochrony swych marek handlowych i fabrycznych, nazwisk, firm, herbów i oznaczeń swoich zakładów tudzież swoich wzorów i modeli oraz pod względem ochrony przeciw nierzetelnej konkurencji w każdym kierunku z tych samych praw co obywatele tegoż państwa.

3. Co do marek krajowych uzyskuje się przez zarejestrowanie uskutecznione u właściwej władzy rejestrującej jednego z obu państw ustawową ochronę także na obszarze drugiego państwa; ustanowienie zastępcy na obszarze tego ostatniego państwa nie jest natomiast w tym celu potrzebne.

Również przez złożenie wzoru lub modelu dla jednej z osób wymienionych w punkcie 2. u właściwej władzy jednego państwa uzyskuje się ochronę także na obszarze drugiego państwa, a ustanowienie zastępcy na obszarze tego ostatniego państwa nie jest w tym celu potrzebne.

Skoro chociażby tylko jeden z obu rządów założy centralny instytut dla składania wzorów, natenczas będzie się składać u drugiego rządu wzory i modele w tylu egzemplarach, aby jeden z nich można było przesłać do centralnego instytutu drugiego państwa; przesłanie to nastąpi najpóźniej w przeciągu sześciu miesięcy po upływie miesiąca, w którym złożenie nastąpiło.

Pod względem zarządzeń i rozstrzygnięć odnoszących się do takiej marki, takiego wzoru lub modelu właściwe są władze tego państwa, w którym złożono markę, wzór lub model.

Następujące skargi można jednak wnosić nie tylko przed właściwą władzą państwa ojczystego lecz także przed taką władzą drugiego państwa, przed nią atoli tylko ze skutkiem prawnym orzeczenia rozciągającym się na obszar tego państwa:

- a) Skargi o wykreślenie marki z powodu podobieństwa do dawniejszej ważnej marki,
- b) skargi z powodu dawniejszego używania,
- c) skargi na podstawie prawa do pewnego nazwiska, herbu, pewnej firmy lub oznaczenia przedsiębiorstwa.
- d) skargi o ustalenie, to jest skargi o ustalenie wyłącznego prawa do używania pewnej marki pomimo istnienia marki o dawniejszem pierwszeństwie,
- e) skargi o wykreślenie marki z powodu znamionu znaku wolnego, te jednak wnosić można tylko w przeciągu terminu trzechletniego licząc od zarejestrowania, po jego

zaś upływie może nastąpić zacepienie jedynie tylko przed właściwą władzą państwa ojczystego.

Postanowienia zawarte w poprzedzającym ustępie co do skarg pod a) do d) odnoszą się także do skarg o unieważnienie lub uznanie za zgasłe prawa do wzorów i modeli oraz do ewentualnych skarg o ustalenie, dotyczących prawa do wzorów. Prawa do wzoru nie uznaje się jednak za zgasłe, jeżeli wytwory sporządzone według wzoru wprowadza się z obszaru jednego państwa na obszar drugiego państwa albo jeżeli wzór był w użyciu chociażby tylko w jednym z obu państw.

4. Obaj Ministrowie handlu względnie władze centralne, które w przyszłości wstąpią w ich miejsce, będą sobie nawzajem udzielać co miesiąc wiadomość o zarejestrowaniach i innych wydanych zarządzeniach i decyzjach, które w każdym z obu państw przedsięwzięto co do marek w sposób kompetentny, a to celem wciągnięcia tychże do prowadzonych rejestrów i celem ich przeprowadzenia i obwieszczenia.

Miesięczne udzielanie wiadomości o zarządzeniach i decyzjach wydanych co do zarejestrowanych wzorów i modeli nastąpi dopiero po spełnieniu się warunku wspomnianego w punkcie 3., ustępie 3.

5. Władzy centralnej każdego z obu państw, właściwej do zarządu spraw odnoszących się do marek ochronnych wolno będzie oświadczyć, że pewnej marce przesłanej jej w myśl punktów 3. i 4. przez władzę drugiego państwa nie można w jej państwie przyznać ochrony.

Takie odmówienie ochrony może nastąpić tylko z przyczyn, które według ustawy można podnieść także co do marki krajowej. Jednakowoż żadne z obu państw nie odmówi ochrony marce zarejestrowanej w drugim państwie jedynie dla tego, iż nie odpowiada ona przepisom obowiązującym na jego obszarze co do składu i zewnętrznego ukształtowania marek, o ile tylko marka czyni pod tym względem zadość ustawodawstwu drugiego państwa.

Publiczne herby z obszarów jednej strony nie będą uważane na obszarach drugiej strony za znaki wolne. Marki zawierające herby takie mogą być zarejestrowane tylko na rzecz tego, kto posiada prawo do używania tych herbów. Odnosi się to także do wyobrażenia herbów, które wykazują zmiany w porównaniu z oficjalną formą ich wykonania, o ile pomimo zmian tych można oczekiwać, iż w obrocie weźmie się jedne za drugie. Postanowienia te mają w szczególności zastosowanie także do austriackiego herbu krajów dziedzicznych i do świętej Korony węgierskiej.

Użycie na marce języka, którym mówią w jednym z obu obszarów państwowych, nie będzie

uważane za nadające się do wprowadzenia w błąd co do pochodzenia towaru i to także w przypadku, jeżeli towaru nie zaopatrzono w oznaczenie miejscowości, z której tenże pochodzi; z tego jedynie powodu nie odmówi się marce ochrony.

Natomiast każde z obu państw będzie miało prawo wyłączenia od zajejestrowania takich oznaczeń towarowych, które ze względu na ogólne wrażenie, jakie wywołują wskutek użycia barw narodowych w ich porządku i kierunku heraldycznym lub wskutek użycia wizerunków narodowych godeł, pomników i dzieł architektury tegoż państwa, nazwisk lub portretów osobistości historycznych albo też sławnych w dziedzinie życia państwowego, sztuki lub uniejętności a pochodzących z tego państwa, muszą uchodzić w oczach konsumenta za oczywistą wskazówkę co do pochodzenia towaru z tego państwa, o ile równocześnie nie podano w oznaczeniu towarowym w sposób dostatecznie wyraźny prawdziwego pochodzenia (miejscowości lub kraju) towaru albo przynajmniej okoliczności, iż nie pochodzi on z tego państwa, względnie o ile szczegóły te nie wynikają z oznaczenia towarowego.

Używanie barw narodowych do wykonania napisów, arabesków itd. jak również do linii okalających jako części składowej marki nie będzie samo przez się uważane za wskazówkę co do pochodzenia towaru.

Obrót towaru zaopatrzono marką dopuszczoną według powyższych postanowień do ochrony w jej postaci zajejestrowanej oraz używanie marki tej w ogłoszeniach kupieckich nie dozna w żadnym z obu państw przeszkód z punktu widzenia wprowadzania w błąd co do pochodzenia towaru. Przy ocenianiu pytania, czy przyzdobienie lub oznaczenie towaru, o ile nie jest zajejestrowane jako marka, względnie czy ewentualne dodatki dołączone do zajejestrowanej marki nadają się do wprowadzenia w błąd co do pochodzenia towaru, znajdują zastosowanie postanowienia zawarte w poprzedzających ustępach.

6. Z uprawnienia przyznanego w punkcie 5. co do odmówienia ochrony musi się skorzystać najpóźniej w przeciągu roku po nadejściu marki nadesłanej przez władzę drugiego państwa i zawiadomić o tem władzę tę. Przytem podać należy powody odmówienia ochrony.

Władza państwa proweniencji, którą zawiadomiono o odmówieniu ochrony, winna uwiadomić o tem zgłaszającego. Przeciw odmowie służą zgłaszającemu te same środki prawne, jak gdyby on sam był złożył markę bezpośrednio w tem państwie, w którym odmówiono jej ochrony.

Czasokresy dla tych środków prawnych zaczną biec od chwili doręczenia zawiadomienia o odmówieniu ochrony ze strony władzy drugiego państwa.

7. Każde z obu państw zwróci drugiemu państwu, celem pokrycia kosztów zarejestrowania, złożenia i ogłoszenia za każdą markę złożoną lub odnowioną przez osoby wymienione w punkcie 2. u właściwej władzy tego państwa, od każdej sztuki 25 procent należności za zająrestrowanie, a za każdy wzór lub model złożony na rzecz wymienionych osób za każdą sztukę względnie za każdy zamknięty pakiet 25 procent należności od złożenia.

Zwrot ten będzie miał miejsce co do wzorów i modeli dopiero po spełnieniu się warunku wymienionego w punkcie 3., ustępie 3.

8. Odnośnie do ochrony marek przedsiębiorstw zagranicznych oraz wzorów lub modeli takich osób, które w żadnym z obu obszarów państwowych nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby, obowiązują układy zawarte z odnośnymi państwami.

Przedsiębiorstwom tym i osobom wolno złożyć swoje marki, wzory i modele także dla jednego tylko z obu państw u właściwej władzy rejestrującej w Wiedniu lub Budapeszcie. Pierwszeństwo marki, wzoru lub modelu uzyskane przez złożenie tychże w jednym z obu państw jeszcze przed wejściem niniejszej umowy w życie, nie doznaje wskutek tego zmiany.

Artykuł XVIII.

Institucya pocztowa, telegraficzna i telefoniczna będzie w każdym z obu państw samodzielnie urządzona i zawiadywana.

Ruch pocztowy, telegraficzny i telefoniczny pomiędzy obszarami obu stron umawiających się ustalony będzie w drodze osobnych porozumień.

Gdyby porozumienia się takie nie mogły przyjść do skutku, natenczas stosowane będą do ruchu pomiędzy oboma obszarami państwowymi postanowienia międzynarodowej umowy pocztowej i międzynarodowej umowy telegraficznej.

Artykuł XIX.

Utworzone na obszarze jednego z obu państw zgodnie z ustawą spółki akcyjne (spółki komandytowe na akcje), spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki asekuracyjne i stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze mają prawo rozszerzenia swego zakresu działania na obszar drugiego państwa co do interesów dopuszczalnych tam według ustaw tudzież prawo zakładania tamże zakładów przygłównych.

W wypadkach takich stoją one na równi z krajowemi spółkami i zakładami a pod względem wykonywania przemysłu na obszarze drugiego państwa podlegają jedynie tym przepisom, które obowiązują co do wykonywania równorzędnego przemysłu przez przedsiębiorstwa krajowe.

Osobne układy zawarte przez strony umawiające się co do wzajemnego dopuszczania spółek akcyjnych, spółek asekuracyjnych oraz stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych i co do wykonywania ich przemysłu obowiązywać będą przez czas trwania niniejszej umowy bez zmiany.

Artykuł XX.

Zwierzęta, surowe produkty zwierzęce i przedmioty przenoszące zarazki, które pochodzą z jednego państwa, będą w drugim państwie zasadniczo w ogóle nie inaczej traktowane, jak takie same transporty własnego państwa. Transporty pochodzące z okolic wolnych od zarazy i dochodzące zdrowo na miejsce przeznaczenia mogą zatem wejść w wolny obrót drugiego państwa.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby bydłowej u wprowadzonego transportu, może nastąpić zwrócenie tegoż; w razie zawleczenia takiej choroby lub w razie jej istnienia, zwłaszcza w okręgu pogranicznym, można ograniczyć lub wzbronić dowóz zwierząt wrażliwych na tę chorobę. Zarządzenia te mają być wydane stosownie do szczegółów wykonawczych, ułożonych przez oba rządy na czas trwania niniejszego układu i będą wprowadzone w życie przez właściwych ministrów, o ile nie rozchodzi się o zwrócenie zarażonych transportów lub o zarządzenia, które w obrocie okręgów pogranicznych należą przedewszystkiem do tamtejszych władz.

Artykuł XXI.

W interesie ochrony produkcji wina i obrotu winem postanawia się w drodze układu:

1. W krajach świętej Korony węgierskiej należy najpóźniej w przeciągu roku po wejściu niniejszej umowy w moc obowiązującą wydać nową ustawę o winie, która co do ochrony wina naturalnego, ograniczenia wyrobu napojów zawierających wino i podobnych do wina oraz co do obrotu winem i innymi poprzednio wymienionymi napojami będzie zawierać przynajmniej tak surowe postanowienia, jak austriacka ustawa z dnia 12. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 210.

2. W królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa nie wyda się w czasie trwania niniejszej umowy żadnej nowej ustawy, która

odnośnie do obrotu winem, moszczem winnym i zacierem winnym zawierałaby mniej surowe postanowienia jak ustawa z dnia 12. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 210.

W królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa mają w obrocie winem obowiązujące następujące postanowienia co do używania oznaczeń wskazujących na pochodzenie z tokajskiego obszaru winnego;

- a) za fałszywe oznaczenie w myśl §§ 11. i 12. ustawy o środkach spożywczych z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89. z r. 1897. należy uważać, jeżeli wino nie pochodzące z tokajskiego obszaru winnego będzie oznaczane jako wino tokajskie, wyskok tokajski, wino hegyalja, maślacz, szamorodner (szamorodni) lub za pomocą innego podania wskazującego na pochodzenie z tokajskiego obszaru winnego;
- b) to samo odnosi się do używania jednego z oznaczeń przytoczonych pod a) dla wina słodkiego (deserowego), które wytworzono przy użyciu rodzynek lub koryntek.
- c) Tokajski obszar winny obejmuje:
 - α) Z obszaru komitatu Zemplin: obszar gminny Bekecs, Bodroghalász (dawniej Petráhó), Bodrogkeresztur, Bodrogolaszi, Bodrogszadány, Erdőbénye, Erdőhorváti, Golop, Józseffalva, Károlyfalva, Kisfalud, Kistoronya, Legyesbénye, Mád, Mezőzombor, Monok, Olaszliszka, Ond, Rátka, Sárospaták, Sátoraljauhely, Szegilong, Szerencs, Szöllöske, Tállya, Tarzal, Tokaj, Tolesva, Vámosujfalu, Végardó;
 - β) z komitatu Abauj-Torna; obszar gminy Abaujszántó.

Oba rządy wydadzą w interesie rolnictwa stosowne zarządzenia, aby w obu państwach umawiających się weszły w zastosowanie, o ile możliwości, zgodne zasady celem położenia tamy fałszowaniu innych także ważniejszych produktów rolniczych i takich artykułów, którą służą produkcji rolniczej.

Królewski rząd węgierski zobowiązuje się, przedłożyć ciału ustawodawczemu w najbliższym czasie projekt do ustawy dotyczącej reformy stosunków obrotowych na giełdzie budapeszteńskiej.

Artykuł XXII.

Celem przygotowania i zapośredniczenia jednorodnych podstaw dla umów międzynarodowych, wspomnianych w artykułach II. i III. dla ustawodawstwa i administracji co do cel, podatków

pośrednich i innych spraw, do których odnosi się umowa niniejsza, zbierze się konferencya celna i handlowa, w skład której wchodzi obustronni Ministrowie handlu, skarbu i rolnictwa albo stosownie do przedmiotu także Ministrowie innych wydziałów, o ile zaś przedmiot obrad dotyka stosunku do obcych państw, również wspólny Minister spraw zewnętrznych względnie ich zastępcy. a do której, ilekroć przedmiot tego wymaga, należy powołać ludzi fachowych z obu państw, w szczególności członków izb handlowych i przemysłowych oraz korporacji rolniczych. Ministrowie obu państw mający teki oraz wspólny Minister spraw zewnętrznych mają prawo zażądać zwołania konferencyi celnej i handlowej, ile razy uznają to za potrzebne; obesłania tej konferencyi nie można odmówić.

Niezależnie od wypadków osobnego zwołania będzie konferencya zbierała się regularnie celem załatwienia bieżących spraw zwłaszcza co do zarządu celnego, a to zazwyczaj raz w każdym miesiącu i o ile możliwości na przemian w Wiedniu i Budapeszcie.

Artykuł XXIII.

W miejsce postanowień traktatu celnego i handlowego z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62. (węgierski XX. artykuł ustawy z roku 1878.) powołanych w ustawie z dnia 20. grudnia 1879., Dz. u. p. Nr. 136. (węgierski LII. artykuł ustawy z roku 1879.) stosowane będą do Bośni i Hercegowiny odpowiednie postanowienia umowy niniejszej.

Na polu podatków pośrednich, stojących w ścisłym związku z produkcją przemysłową należy wydać w Bośni i Hercegowinie stosownie do powołanej ustawy postanowienia, które rządy obu stron umawiających się uznają w drodze porozumienia za potrzebne.

Artykuł XXIV.

Gdyby pomiędzy rządami obu państw powstała w danym razie taka różnica zdań co do tłumaczenia lub zastosowania niniejszej umowy i dołączonych do niej postanowień, która nie dałaby się uchylić w drodze bezpośrednich pertraktacji obu rządów, natenczas będzie ona załatwiona na żądanie jednego lub drugiego państwa orzeczeniem polubownem.

Sąd polubowny utworzony będzie w ten sposób, że każda ze stron umawiających się zamianuje w przeciągu pierwszego półrocza po wejściu niniejszej umowy w moc obowiązującą czterech stałych sędziów polubownych z pośród własnych

obywateli, a z ich liczby wyznaczy w każdym poszczególnym wypadku dwóch, którzy w tej sprawie występować mają jako sędziowie polubowni. Jeżeli jeden z stałych sędziów polubownych ustępuje wskutek śmierci, odwołania lub złożenia swego urzędu, natenczas uzupełnienie pełnej liczby ma nastąpić w ciągu czterech tygodni.

Zwierzchnika sądu polubownego wybierze się z listy naprzód ułożonej. Listę tę układa się w ten sposób, że rząd austriacki wymienia z grona najwyższych dostojników sędziowskich krajów świętej Korony węgierskiej a rząd węgierski z grona najwyższych dostojników sędziowskich królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa po pięć osób.

Rząd austriacki wybiera z pośród osobistości przedstawionych przez rząd węgierski, a rząd węgierski z pośród osobistości przedstawionych przez rząd austriacki po dwie osoby. Te cztery osoby stanowią stałą listę, z której wybiera się losem zwierzchnika dla każdego poszczególnego wypadku.

Te stałą listę należy zestawić w ciągu pierwszego półroczu po wejściu niniejszej umowy w moc obowiązującą. Ewentualne uzupełnienie listy nastąpi w razie potrzeby w przeciągu sześciu tygodni w ten sam sposób, jak jej ułożenie na nowo i to także wówczas, jeżeli rozchodzi się tylko o jedną osobistość.

Zwierzchnik jest przewodniczącym sądu polubownego, który to sąd rozstrzyga większością głosów.

Przy pierwszym wypadku spornym zasiada sąd polubowny w obrębie obszaru tej ze stron umawiających się, którą zaskarżono, przy drugim w obrębie obszaru drugiej ze stron umawiających się i tak na przemian na obszarze jednej lub drugiej ze stron umawiających się, a to w miejscowości oznaczonej przez dotyczący rząd. Rząd ten winien postarać się o dostarczenie lokalu, sił pisarskich i personelu służbowego, których sąd polubowny potrzebuje dla swego funkcyonowania.

Obie strony umowne porozumią się w każdym poszczególnym wypadku lub raz na zawsze co do postępowania przed sądem polubownym. W braku takiego porozumienia sam sąd polubowny oznaczy sposób postępowania. Postępowanie może być

pisemne, jeżeli żadna z obu stron umawiających się nie wnieśli zarzutu; w tym wypadku można odstąpić od postanowienia poprzedzającego ustępu.

Wskutek wezwania wystosowanego przez sąd polubowny do odnośnego rządu względem zawezwania i przesłuchania świadków oraz rzeczoznawców udzieli władze każdego z obu państw pomocy prawnej w ten sam sposób, jak wskutek wezwania ze strony krajowych sądów cywilnych.

Orzeczeniu polubownemu, o którym mowa w niniejszym artykule, nie podpadają pytania i przedmioty wymienione w artykułach IV., XI., XX. i XXII.

To samo odnosi się do pytań i przedmiotów wymienionych w artykule II. i III., o ile rozchodzi się o formę zawarcia a nie o treść wspomnianych tamże umów.

Pytanie, czy dla załatwienia różnicy zdań istniejącej pomiędzy oboma rządami właściwy jest w myśl powyższych postanowień sąd polubowny, rozstrzyga sam ten sąd.

Instrukcyja dla sądu polubownego dołączona w załączniku B stanowi istotną część składową niniejszej umowy.

Artykuł XXV.

Umowa niniejsza nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1908 i ma zatrzymać ją do dnia 31. grudnia 1917.

Najpóźniej z początkiem roku 1915. należy wdrożyć pertraktacye co do uregulowania stosunków celnych i handlowych pomiędzy obu państwami na czas od 1. stycznia 1918.

Budapeszt dnia 8. października 1907.

Beck wlr.
Korytowski wlr.
Auersperg wlr.
Fort wlr.
Derschatta wlr.

Wekerle wlr.
Kossuth wlr.
Darányi wlr.

Umowna taryfa celna

obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej.

Artykuł I.

Postanowienia następujące obowiązują dla otoczonych jednolitą granicą celną obszarów królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa i krajów świętej Korony węgierskiej tudzież dla krajów i części krajów złączonych z niemi w jeden obszar celny. Nie mają one zastosowania w obszarach wolnych i obszarach wyłączonych pod względem cła.

Artykuł II.

Cłu dowozowemu podlega każdy towar, który nie jest wyraźnie jako wolny od cła oznaczony, podlega zaś takiemu cłu, które dołączona taryfa cel dowozowych wyznacza dla liczby taryfy obejmującej ów towar.

Gdzie taryfa wyraźnie czego innego nie postanawia, opłacać należy od przedmiotów podlegających podatkowi spożywczemu — w miarę odnośnych postanowień ustawowych — ponadto wewnętrzne, państwowe i inne publiczne opłaty spożywcze i podatki.

Upoważnia się rządy obu państw umawiających się, aby za wzajemnem porozumieniem pobierały przy dowozie towarów, które zawierają domieszki podlegające wewnętrznemu podatkowi spożywczemu lub też do których sporządzenia użyto artykułów takimiż podatkowi podlegających, a których wolne od opłat sprowadzanie nie jest dozwolone w obu obszarach państwowych, oprócz cła jeszcze dodatek celny w wysokości wewnętrznej opłaty spożywczej.

Od przewozu towarów nie opłaca się cła.

Przy wywozie podlegają tylko przedmioty, wymienione w dołączonej taryfie cel wywozowych, oznaczonemu w niej cłu.

Artykuł III.

Co do określonych poniżej rodzajów zboża nie powinno się stóp cłowych taryfy cel dowozowych obniżać w drodze umownych układów poniżej stóp następujących:

	Koron 100 kilogramów
L. 23. Pszenica, półowoc, orkisz	6·30
„ 24. Żyto	5·80

Koron
100 kilogramów

L. 25. Jęczmień	2·80
„ 26. Owies	4·80
„ 27. Kukurydza	2·80

Artykuł IV.

Towary — pochodzące z państw, które traktują austriackie albo węgierskie okręty lub towary austriackiego albo węgierskiego pochodzenia pod jakimkolwiek względem niekorzystniej, aniżeli okręty i towary innych państw — poddać można przy dowozie oprócz cła taryfowego dodatkowi do 200 procent cła lub też do wysokości pełnej wartości handlowej towaru oraz, jeżeli je w taryfie oznaczono jako wolne od cła, cłu specyficznemu do 100 procent wartości handlowej towaru.

Upoważnia się oba rządy, by zarządzenia te wydały za wspólnem porozumieniem się w drodze rozporządzenia.

Artykuł V.

Objaśnienia wydane w drodze rozporządzenia — które w razie potrzeby można zmieniać i uzupełniać — winny w myśl i według brzmienia taryfy celnej podporządkowywać towary poszczególne według ich właściwości i przeznaczenia pod pojedyncze liczby taryfy.

Towary, które dopiero w obieg wchodzą, przydzielać należy do tych liczb taryfy, które obejmują towary zbliżone najbardziej do tamtych jakością i przeznaczeniem.

Artykuł VI.

Towar ocenia się według taryfy z reguły na podstawie tego stanu, w jakim go importowano; podporządkowanie go pod taryfę następuje przede wszystkim według materiału, który odnośnemu towarowi nadaje jego charakter.

Takie towary, które składają się z rozmaitych materiałów, a nie podlegają według taryfy osobnemu cłu lub których w drodze rozporządzenia nie przydzielono do pewnej liczby taryfy a których części do różnych liczb taryfy należą, okładać należy cłem

według ich głównej części składowej, a jeżeli ora jest wątpliwa według owej, która w taryfie wyższemu cłu podlega.

Mechaniczne mieszaniny składników rozmaicie taryfowanych okładać należy cłem — jeżeli mieszanin takich nie oclono w taryfie wyraźnie lub jeżeli ich w drodze rozporządzenia nie przydzielono pewnej liczbie taryfy — według owego składnika, który w taryfie wyższemu cłu podlega, chyba że tenże przychodzi w ilości, którą należy uważać za nieznaczną.

Artykuł VII.

Na dowóz i przewóz przedmiotów monopolów obu państw potrzeba — o ile taryfa nie zawiera wyraźnych postanowień w tym względzie — osobnego pozwolenia.

Upoważnia się oba rządy, by w drodze rozporządzenia ograniczyły obrót pewnych towarów ze względów publicznych a zwłaszcza ze względu na wymogi zdrowotności i bezpieczeństwa. O ile rozchodzi się o wydanie zakazów dowozu, wywozu i przewozu, wydadzą oba rządy za wzajemnem porozumieniem się potrzebne zarządzenia w jednobrzmiącej osnowie. Dotyczące przepisy pozostają w mocy aż do odwołania.

Artykuł VIII.

Upoważnia się rządy obu państw umawiających się, aby za wzajemnem porozumieniem się uchylały lub obniżały cła od zboża i owoców strączkowych w przypadkach złych wyników tutejszych zbiorów względem wszystkich lub pewnych tylko gatunków, czasowo na wszystkich lub pewnych tylko granicach, a to pod kontrolą i ograniczeniami zabezpieczającemi przed nadużyciem.

Artykuł IX.

Od opłaty cła dowozowego wolne są:

1. przedmioty przeznaczone do bezpośredniego użytku Jego c. i k. Apostolskiej Mości;
2. przedmioty dowożone w celu bezpośredniego użytku panujących książąt państw zagranicznych podczas czasowego ich pobytu w obrębie jednolitej granicy celnej;
3. przedmioty, służące do bezpośredniego użytku dyplomatycznych funkcjonaryuszów uwierzytelnionych przy c. i k. Dworze — w miarę osobnych przepisów;
4. urzędowe przybory urzędów konsularnych obcych państw, które znajdują się na obszarze obu państw, a mianowicie: tablice urzędowe, flagi,

godła, pieczęcie urzędowe, druki urzędowe, o ile dotyczące państwo obce używają w tym względzie wzajemności;

5. artykuły monopolów państwowych zakupione dla fabryk i składów państwowych (z uwzględnieniem postanowienia zawartego w artykule XIII. C. ustęp 2. umowy) lub też od mieszkańców okolic wolnych względnie wyłączeń celnych, tudzież z handlowych obszarów wolnych względnie wyłączeń celnych;

6. wojskowe rzeczy, jakoto: mundury, uzbrojenie, broń, amunicya, przybory wojskowe (do czego należą także łózka, przyrządy lekarskie i szpitalne), dalej konie, w obrocie między oddziałami wojsk lub zakładami marynarki wojennej wewnątrz jednolitej granicy celnej i poza nią; materyały do rozsadzania i wybuchowe, służące do techniczno-wojskowych doświadczeń zarządu wojskowego;

7. urzędowe przybory przesyłane przez zakłady państwowe z zagranicy, z wolnych obszarów i z obszarów wyłączonych do obszaru jednego z obu państw;

8. ruchomości imigrantów jakoteż maszyny i ich części składowe, narzędzia fabryczne i narzędzia rzemieślnicze do nich należące, o ile przedmioty te już w obcych państwach, w obszarach wolnych lub obszarach od cła wyłączonych były w ich używaniu, służyły do ich własnego użytku, ich stosunkom odpowiadają i noszą ślady dłuższego użycia;

Na równi z imigrantami traktować należy obywateli obu państw, którzy po dłuższym pobycie poza jednolitą granicą celną wracają;

9. przedmioty wyprawy i podarunki ślubne na rzecz obywateli obcych państw lub takich obywateli jednego z obu państw, którzy dłużej aniżeli dwa lata mieszkali w obcych państwach a wskutek małżeństwa z osobą mieszkającą w jednym z obu obszarów państwowych przesiedlają się tamże, o ile przedmioty te odpowiadają ich stosunkom;

10. ruchomości spadkowe, jakoto: części urządzenia, naczynia domowe, stołowe i kuchenne, odzienie, pościel, bielizna do ubioru i bielizna stołowa, używane przyrządy fabryczne, używane narzędzia rzemieślnicze i t. p., o ile służą do osobistego użytku dziedzica i jego stosunkom odpowiadają.

Z pod wolności celnej liczb 8., 9. i 10. wyłączone są jednak: wszystkie przedmioty podlegające podatkowi spożywczemu oraz przedmioty spożycia, bydło, nieprzerobione materye i półfabrykaty, dalej materyały surowe.

Ulgi, objęte liczbami 8., 9. i 10. można w drodze rozporządzenia znieść całkowicie lub częściowo względem obywateli takiego państwa, które nie używają wzajemności;

11. preparaty anatomiczne, szkielety; zwłoki wraz z trumnami, urny z popiołami spalonych zwłok, wraz z przedmiotami służącymi do ozdoby trumien i urn lub też do ich przewozu;

12. lica sądowe;

13. nadane ordery i medale wystawowe; podarki obcych panujących.

Artykuł X.

Bez opłaty odprawia się następująco:

1. Ruchomości podróży, jakoto:

Bieliznę, odzież, pościel, sprzęty do podróży, sprzęty ze złota i srebra, tudzież inne kosztowności; narzędzia rzemieślników i monterów, jakoteż sprzęty i instrumenty artystów, uczonych, lekarzy i innych osób, które przedmiotów tych potrzebują do uprawiania sztuki lub wykonywania swego zawodu; aparaty fotograficzne, małe maszyny do pisania, zegarki do podróży; krzesła do wożenia, wózki dla dzieci i t. d.; naboje myśliwych i strzelców w ilości nie większej jak 200 sztuk; książki; wiktuały i lekarstwa do spożycia w czasie podróży; tytoń w ilości nie większej jak 10¹/₂ sztuk cygar, 25 sztuk papierosów lub 35 gramów tytoniu — o ile przedmioty te przeznaczone są tylko do własnego użytku podróжного, a pod względem gatunku i ilości odpowiadają potrzebom, stanowi i innym zresztą stosunkom jego.

Woźniców i żeglarzy stawia się na równi z podróżniami.

Także pozwolić można na wolne od opłaty celnej wprowadzanie używanych sprzętów domowych i części urządzenia osobom podróżującym i osobom w publicznej służbie zostającym, które przez dłuższy czas zamysłają przebywać na jednym z obu obszarów państwowych i zamiar ten w sposób wiarygodny udowodnią.

2. Środki transportowe, wprowadzane do czasowego użytku jak: wozy kolejowe i statki wodne wraz z znajdującym się na nich inwentarzem, które przy wejściu przez jednolitą granicę celną służą do przewozu osób lub towarów i jedynie z tego powodu wchodzą, dalej wracające, próżne wozy kolejowe i statki wodne krajowych zarządów kolei żelaznych i przedsiębiorstw żeglugi, jakoteż używane już do jazdy wozy kolejowe i statki wodne obcych zarządów kolejowych i przedsiębiorstw żeglugi; następnie wszelkie inne do przewożenia osób względnie transportu towarów służące wozy, sanie, taczki, kosze juczne, dziezki i podobne sprzęty do noszenia ciężarów; same dotyczące zwierzęta zaprzęgowe i juczne, ich szory i dery jak i wieziona dla nich strawa — pod warunkiem, że środki

transportowe noszą na sobie wyraźne ślady używania i że można zresztą poznać po przewożonych osobach i towarach, miejscu przeznaczenia, kierunku, środkach transportowych i rodzaju transportu, iż chodzi rzeczywiście o przewóz osób lub towarów, a nie o jazdę podjętą celem wprowadzenia środka transportowego bez opłaty.

Nadechodzące z powrotem próżne, używane kufry, kosze podróżne i t. p., w których wywieziono przedmioty do użytku podróży służące.

3. Zapasy żywności nadechodzących i odpływających okrętów pod warunkami drogą rozporządzenia ustalonymi.

4. Karty z próbkami i wzory w odcinkach, względnie próbki, które tylko jako takie do użytku się nadają, z wyłączeniem jednak wszelkich próbek przedmiotów monopolowych i spożywczych.

5. Opakowania i naczynia, w których towaru podlegający jest zapakowany, z wyjątkiem przypadków:

a) jeżeli po myśli postanowień odnoszących się do tary zalicza się je do samego towaru;

b) jeżeli towar przychodzi w opakowaniach i naczyniach, w których co do formy i rodzaju nie zwykł być pakowany a opakowania te i naczynia podpadają pod wyższe cło, niż towar sam.

Pod względem postępowania celnego z próżniami, używaniami, drewnianymi beczkami na naftę obowiązują i nadal postanowienia ustawy z dnia 25. kwietnia 1888, Dz. u. p. Nr. 54. (węgierski XIII. artykuł ustawy z roku 1888.)

6. Wszystkie towary — z wyjątkiem przedmiotów monopolowych — które ważą mniej jak 25 gramów względnie od których należyć celna wynosiłaby mniej jak 10 halerczy. W przypadku nadużyć, można ułatwienie to znieść na pewien czas dla poszczególnych osób lub pewnych przestrzeni granicznych.

Dla próbek przedmiotów konsumcyjnych, które nadechodzą pocztą, można drogą rozporządzenia udzielić dalej idącego uwolnienie od cła jak to, które przyznano w postanowieniach poprzedzającego ustępu.

Artykuł XI.

Od uiszczania cła dowozowego uwalnia się dalej:

1. przedmioty sztuki, nauki i przemysłu, przeznaczone dla publicznych zbiorów zakładów naukowych, artystycznych i zakładów powszechnemu dobru służących; środki naukowe dla szkół publicznych, z wyjątkiem przedmiotów użytkowych; doкладne instrumenty dla celów naukowych; dzieła austriackich i węgierskich artystów przebywających w obcych państwach;

2. przedmioty starożytne (antyki, starożytności), których jakość nie pozostawia żadnej wątpliwości, że wartość ich leży głównie w ich wieku i że się nie nadają do żadnego innego celu i użytku jak tylko do zbiorów;

3. towary, które podczas transportu pod kontrolą celną odbytego względnie w urzędowych składach uległy całkowitemu zepsuciu. O ile towar tylko do tego stopnia się zepsuł, że nie odpowiada swemu pierwotnemu przeznaczeniu, na przykład wino, które da się jeszcze użyć na ocet, przyznać można dla niego stopę celną, odpowiadającą rzeczywistej jego jakości. Uwolnienie od opłaty celnej względnie niższe jej przyznać można także dla towarów, które pod kontrolą celną zostały zniszczone względnie doznały takiego przeobrażenia, że w zmienionym swym stanie odpowiadają innej liczbie taryfy aniżeli w pierwotnym stanie, dalej dla towarów już ocelonych przez administrację pocztową, które przed wydaniem ich adresatowi uległy zepsuciu. Bliższe postanowienia wyda się drogą rozporządzenia.

Artykuł XII.

W razie jeżeli zachodzą okoliczności na uwzględnienie zasługujące, zezwolić można na wolny od opłaty celnej dowóz względnie na dowóz za niższem cłem następujących przedmiotów:

1. przedmiotów przeznaczonych do obrzędów religijnych dla biednych kościołów i domów Bożych rozmaitych religii (z wyjątkiem organów), tudzież materiałów do budowy lub naprawy i urządzenia takich kościołów i domów Bożych;

2. żywności, odzieży i innych przedmiotów, które nadechodzą jako dary dla ludności obu obszarów państwowych, dotkniętej pożarem lub innemi elementarnemi klęskami na utrzymanie jej lub w celu budowy względnie urządzenia zabudowań lub dla gospodarstwa teje;

3. starych przedmiotów noszących na sobie ślady używania, które biedne osoby otrzymują z obcych państw jako dary do własnego użytku, o ile ich stosunkom odpowiadają.

Artykuł XIII.

Od opłaty celnej uwolnić można na pewien czas materiały surowe (z wyjątkiem zboża), półfabrykaty i wyroby przemysłowe, dowiezione celem dalszego uszlachetnienia:

1. we wszystkich przypadkach, w których dla się zabezpieczyć tożsamość towaru wprowadzonego

celem dalszego uszlachetnienia z towarem uszlachetnionym, który się wywozi;

2. w przypadkach, w których zabezpieczenie tożsamości przy pojedynczych — ze względów gospodarskich lub przemysłowych — pożądanym procederach uszlachetnienia lub obrobienia powodowałyby takie trudności, że korzyści udzielonego ułatwienia byłyby przez to na szkodę narażone, mają oba rządy prawo — zapewniwszy sobie odpowiednią kontrolę — nie żądać wyjątkowo ścisłego dowodu tożsamości.

Pojedyncze rodzaje uszlachetnienia, które w myśl tego są dopuszczalne, jakoteż zastosowane do nich przepisy co do kontroli należy po wzajemnem porozumieniu się obu rządów postanowić drogą rozporządzenia.

Przedsiębranie za granicą uszlachetnienia towaru wytworzonego wewnątrz jednolitej granicy celnej z zastrzeżeniem ułatwienia celnego przy dowozie z powrotem jest dopuszczalne, o ile taryfa pod tym względem osobnego postanowienia nie zawiera, wyjątkowo w tych przypadkach, w których chodzi o takie ułatwienia, które się już wzięły w drobnym pogranicznym obrocie.

Artykuł XIV.

Od opłaty dowozowej są następnie wolne:

1. towary i przedmioty, które się wprowadza celem naprawy pod warunkiem, że wywóz powrotny towarów i przedmiotów naprawionych nastąpi w ciągu pewnego, z góry ustalonego terminu a tożsamość wprowadzonych i powrotnie wywiezionych towarów może być zabezpieczona.

Towary i przedmioty, które wywieziono celem naprawy, przy ponownym ich dowozie w naprawionym stanie, o ile tożsamość ich da się zabezpieczyć; obcokrajowe dodatki jednak podlegają taryfowemu cła. Ulgę tę można znieść drogą rozporządzenia dla obrotu z tem państwem, które nie udziela wzajemności.

2. Towary i przedmioty, które wywozi się do obszarów wolnych lub obszarów od cła wyłączonych celem poddania ich tamże uszlachetnieniu, naprawie lub obrobieniu i które z dotychczasowego obszaru wolnego lub od cła wyłączonego w stanie uszlachetnionym, naprawionym lub obrobionym napowrót się wprowadza.

3. Towary, które wywozi się pod kontrolą celną (postępowanie zapiskowe) i w stanie niezmienionym napowrót się wprowadza.

Towary, które bez zastosowania postępowania zapiskowego wysłane zostały do obcych państw, do obszarów wolnych lub obszarów od cła wyłączonych, tam jednak do wolnego obrotu nie weszły. O ile jednak z przylegających znaków fabrycznych, marek itp. względnie w braku tychże, z zewnętrznej

jakości towaru niewątpliwie wynika, że towar jest wracającym z powrotem produktem jednego z obu obszarów państwowych, i o ile przedstawione dowody stwierdzą w sposób wiarygodny tożsamość wywiezionego i wprowadzonego towaru — natenczas ponowne, wolne od cła wprowadzenie ma miejsce nawet i w takim razie, jeżeli towar ten wszedł w wolny obrót poza jednolitą granicą celną. Towary przez ocenie ukrajowione nie są wykluczone od tego postępowania.

4. Dla towarów, które już po oceniu dowozowym przeznaczono następnie do ponownego wywozu, można w uwzględnienia godnych, drogą rozporządzenia bliżej oznaczyć się mających przypadkach pozwolić na zwrot uiszczony już należności celnej w tym razie, jeżeli co do tożsamości opłaconych a następnie znowu wywiezionych przedmiotów żadna wątpliwość nie istnieje.

Dla przedmiotów wchodzących na wystawy, wyścięgi i konkurencyje, dalej do wypróbowania, w celach doświadczalnych lub też do przejściowego użytkowania przyznać można — pod warunkiem, że znowu będą wywiezione — czasowe uwolnienie od cła.

5. Towary, które sprowadza się celem odtworzenia ich, a co do których przeznaczenie to będzie w sposób wiarygodny udowodnione.

6. Bydło pastwne i robocze, to jest bydło, które na pewien czas na *paszę* (przezimowanie) lub do czasowego użytku rolniczego wprowadza się lub wyprowadza. Także produkty uzyskane z tutejszego bydła wypędzonego na obcokrajowe pastwiska (mleko, masło, ser), następnie przychówek w międzyczasie przyrosły wprowadzać można bez opłaty przez granicę celną.

Ryby i inne zwierzęta wodne, wyłowione przez rybaków obu obszarów państwowych w pobrzeżnych i granicznych wodach królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych lub krajów świętej Korony węgierskiej — tudzież uzyskane z nich produkty są również wolne od opłaty celnej.

7. Przedmioty potrzebne do budowy i wyposażenia okrętów po myśli ustawy z dnia 30. marca 1873.. Dz. u. p. Nr. 51. (węgierski XXV. artykuł ustawy z roku 1872.).

Artykuł XV.

W powiecie pogranicznym należy pod względem obrotu rolniczego na posiadłościach ziemskich, które granica celną przecina, traktować należące do nich bydło i sprzęty gospodarskie jakoteż zasiew do uprawy pola, następnie uzyskane na nich płody rolnictwa i chowu bydła jako wolne od cła.

Artykuł XVI.

Upoważnia się oba rządy, by przy sposobności międzynarodowych układów, któremi dla zabezpieczenia połączeń kolejowych postanowi się, że wspólna stacya pograniczna, w której zmiana w ruchu następuje, ma być założona w obrębie granicy celnej, zapewniły przy dowozie wolność od opłaty celnej;

a) dla wszystkich do wykonania budowy i urządzenia ruchu stacyi zmiany jakoteż przestrzeni połączenia między nią a granicą celną potrzebnych materiałów, części urządzenia i innych przedmiotów, o ile dostawa tych potrzeb należy — wskutek układowego przyjęcia na siebie odnośnych robót — do obcokrajowych władz lub też do obcokrajowego przedsiębiorstwa kolejowego;

b) dla wszystkich środków ruchu, sprzętów i materiałów użytkowych, potrzebnych obcokrajowemu przedsiębiorstwu kolejowemu do wykonywania przyjętej na siebie służby ruchu łącznie z utrzymaniem linii w dobrym stanie, tudzież potrzebnych obcokrajowym urzędom pogranicznym do celów służbowych, w ilościach, jakich ten cel dowodnie wymaga;

c) dla ruchomości przy przeprowadzaniu się, jakoteż dla przyborów służbowych urzędników i funkcyjaryuszów obcokrajowego zarządu kolejowego i interesowanych zresztą gędzi służbowych administracyi sąsiedniego państwa, którzy stacyonowani są wewnątrz jednolitej granicy celnej.

Artykuł XVII.

Stopy podane w taryfie celnej łącznie z dodatkami do cła i wagowem należy uiszczać w zlocie.

Kwoty celne poniżej 10 K względnie resztujące kwoty poniżej tej granicy można uiszczać w guldenach waluty austriackiej = 2 K i w monecie zdawkowej waluty koronowej.

Wartość obcokrajowych monet złotych, których używać można do opłaty należności celnych, w walucie koronowej ustali się drogą rozporządzenia.

Rządy obu stron umawiających się mogą w czasie, który uznają za stosowny, po ustawowem ustaleniu podjęcia wypłat gotówką postanowić za wzajemnem porozumieniem się, że w miejsce uiszczania cła w złotej monecie wstąpić ma opłata w środkach płatniczych waluty koronowej.

Artykuł XVIII.

Na prośbę stron i za odpowiedniemi zabezpieczeniem można pod warunkami ustanowionemi

drogą rozporządzenia udzielić kredytu na czas aż do sześciu miesięcy dla należności celnych i pobocznych łącznie z podatkami konsumcyjnymi, należnościami licencyjnymi, dodatkami do cła i podatku konsumcyjnego za oprocentowaniem, które c. k. i król. węg. Minister skarbu każdorazowo po porozumieniu się ustala.

Nie uważa się za kredyty celne: pozwolenia udzielanego publicznym zakładom transportowym i przedsiębiorstwom składowym w poszczególnych przypadkach, z osobliwszych względów na tygodniową lub miesięczną z dołu uskutecznianą zapłatę narosłych w tym czasie należności dowozowych; dalej zapewnionej prowadzącym księgi kontowe magazynom wpłaty z dołu za towary puszczone w ciągu okresu rachunkowego w wolny obieg.

Obowiązek płacenia pięcioprocentowych odsetek zwłoki zachodzi:

- a) jeżeli nie uiszcza się kredytowanej należności w terminie zapadłości, licząc od dnia następującego po dniu zapadłości;
- b) w razie odprawienia listu przewozowego bez obowiązku dostawy, jeżeli nie uiszczono należności w terminie podanym w liście przewozowym, licząc od dnia następującego po upływie tego terminu;
- c) jeżeli towar odprawiony w postępowaniu zapiskowym nie zostanie znowu wywieziony w przeciągu oznaczonego terminu, licząc od dnia po upływie tego terminu następującego, niezależnie od uiszczenia procentu w ustępie 1. wspomnianego od należności zaległych za towary niewywiezione w ciągu terminu zapiskowego.

Obowiązek uiszczania procentów nie zachodzi jednak we wszystkich przypadkach wówczas, jeżeli przypadające należności zostały zupełnie zabezpieczone w gotówce.

Od żądania procentów zwłoki w przypadku pod c) podanym można odstąpić, jeżeli niedotrzymanie terminu nastąpiło bez własnej winy właściciela poświadczenia zapiskowego, lecz wskutek nieszczęśliwego przypadku lub wyższego zrządzenia.

Artykuł XIX.

Oprócz należności podanych w taryfie przy każdym poszczególnym numerze (ceł, należności licencyjnych, podatków spożywczych) i dodatków do ceł uiszczać należy w postępowaniu celnem następujące należności poboczne:

1. wagowe po 10 halerzy od 100 kilogramów wagi surowej tych towarów, które odważa się z urzędu lub na żądanie strony, stosownie do rzeczywistej odważonej ilości.

Za obliczenie wagi i za odważenie zapomocą wagi prywatnej, jak na przykład przy odprawianiu celnem na dworcach kolejowych, następnie we wszystkich przypadkach, w których nie pobiera się żadnej należności celnej, odpada obliczenie wagi.

Przy obliczaniu należności wagowej opuszcza się części wagi poniżej 50 kilogramów a części wagi w wysokości 50 kilogramów i powyżej liczy się za 100 kilogramów.

Jeżeli łączna waga towaru wynosi mniej jak 50 kilogramów, uiszcza się 5 halerzy tytułem wagi.

2. Składowe od towarów umieszczonych w urzędowych składach w wymiarze, który się ustali osobnym zarządzeniem z uwzględnieniem stosunków miejscowych i innych, jednak z reguły nie powyżej 3 halerzy od 100 kilogramów surowej wagi i za dzień leżenia na składzie. Strona ma prawo do co najmniej 3 dni wolnych od składowego; czas wolny od składowego można drogą rozporządzenia dowolnie przedłużyć.

W przypadkach nadzwyczajnego napływu towarów można podwyższyć składowe aż do 5 halerzy za 100 kilogramów i za jeden dzień lub też termin przechowywania na składzie odpowiednio ograniczyć.

Co do zwrotu kosztów czynności urzędowych, przedsięwziętych poza miejscem urzędowym, jakoteż należności za urzędowe eskorty towarów obowiązują i nadal dotychczasowe postanowienia.

Artykuł XX.

Jeżeli przy obliczaniu należności celnych i pobocznych wypadną kwoty poniżej 5 halerzy, natenczas te kwoty, które wynoszą mniej jak 3 halerze, opuszcza się. te zaś, które wynoszą 3 halerze i więcej, ściągają się w kwocie 5 halerzy.

Artykuł XXI.

Ustalenie i zmianę taryf ureguluje się za wzajemnem porozumieniem drogą rozporządzenia z uwzględnieniem używanych zwyczajnie w obrocie rodzajów opakowania i stosunków ich wagi. Przy towarach, których cło nie przekracza 7 K 50 h od 100 kilogramów, tudzież za bezpośrednie osłony płynów nie strąca się taryf, o ile taryfa nie zawiera odmiennego postanowienia. Jeżeli jednak wprowadza się płyny, które mają być oclone podług wagi brutto, we wozach lub statkach wodnych, umyślnie do ich przewozu przystosowanych bez innego jakiego opakowania, w takim razie należy do obliczonej wagi netto doliczyć tarę odpowiadającą zwyczajnemu sposobowi opakowania, którą ustalą się drogą rozporządzenia.

Cło w koronach

od 100 kilogramów

Część pierwsza.

Dowóz.

I. Towary kolonialne.

1. Kakao, ziarna i łuski	58.—
Uwaga. Gdy nadchodzi morzem	48.—
2. Kawa:	
a) surowa	95.—
Uwaga. Gdy nadchodzi morzem	88.—
b) palona	120.—
3. Herbata	240.—
Uwaga. Gdy nadchodzi morzem	217.—

II. Korzenie.

4. Pieprz (czarny, biały i czerwony [hiszpański, także papryka], pieprz długi; proch pieprzowy); ziele angielskie (pieprznik); imbir	60.—
5. Cynamon	100.—
6. Anyż gwiaździsty (badyan); gwoździki korzenne (także maciczne); kwiat muszkatolowy (macis); galki muszkatolowe w łuskacli	145.—
7. Galki muszkatolowe bez łusek	200.—
8. Kardamon, szafran, wanilia	280.—

Uwagi.

1. Cło od towarów wymienionych w klasie II, jeżeli nadchodzą morzem, zniża się o 12.— K od 100 kg.

2. Korzenie do wyrobu olejków i esencji eterycznych na mocy pozwolenia na piśmie, pod warunkami i kontrolą, w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem

bez opłaty

III. Owoce południowe.

9. Figi:	
a) świeże	10.—
b) suszone:	
1. w pudełkach, skrzyneczkach lub koszyczkach	40.—
2. w wiankach lub innem jakim opakowaniu	30.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
10. Jagody winne i grona, suszone; koryntki	50.—
Uwaga. Do fabrykacji octu na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą, w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	6.—
11. Cytryny, limonie, cytrynaty	20.—
12. Pomarańcze	24.—
Uwaga. Z owoców południowych Nrów 11 i 12 nadchodzących morzem z obszarów produkeji do Tryestu lub Rjeki i wyladowanych z okrętów celem przebrania wpuszcza się 30% jako wybiórki bez opłaty cła.	
13. Cytryny, limonie, cytrynaty i pomarańcze w wodzie słonej; pomarańcze niedojrzałe, małe; skórki pomarańczowe, cytrynatowe i cytrynowe, także mielone lub w wodzie słonej	10.—
14. Daktyle, pistacje, banany (pisang)	36.—
15. Ananasy	30.—
16. Migdały:	
a) suche, w łusce lub wyluszczone	36.—
Uwaga. Te same do wyrobu olejku migdałowego w dawnych obszarach wolnych portów w Tryeście lub Rjece na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
b) niedojrzałe w łusce	15.—
17. Pineolki (orzechy cyrbelowe), w łuskach; chleb świętojański, lazaruoli, kasztany; orzechy kokosowe itp. egzotyczne orzechy do jedzenia; oliwki, świeże, suszone i solone	8.—
18. Pineolki (orzechy cyrbelowe), wyluskane; jabłka granatowe	30.—

IV. Cukier.

19. Cukier burakowy i wszystek cukier tego samego rodzaju (cukier trzcinowy), w każdym stanie czystości, z wyjątkiem melasu	26.—
20. Cukier innego rodzaju. np. glikoza, cukier skrobiowy, cukier gronowy, cukier owocowy, cukier mleczny itp.; cukier kolorowy (kolor cukrowy i piwny)	26.—
21. Melas	15.—
Uwaga. Oprócz cła należy od cukru uiszczać podatek konsumcyjny, i to od cukru Nru 19 w wymiarze dla cukru trzcinowego a od cukru Nru 20 w wymiarze ustalonym dla cukru innego rodzaju.	

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
V. Tytoń.		
22. Tytoń i wyroby tytoniowe wszelkiego rodzaju		125.—
U w a g a. Oprócz cła uiszcza się od każdego kilograma wagi netto służącej za podstawę do wymiaru należności celnej następującą należność licencyjną:		tylko za osobnem pozwoleniem
od papierosów	30.—	K
„ cygar	26.—	„
„ innych wyrobów tytoniowych, tudzież materiałów surowych	20.—	„
VI. Zboże; słód; owoce strączkowe; mąka i mlewo; ryż.		
23. Pszenica, półowoc, orkisz		7.50
24. Żyto		7.—
25. Jęczmień		4.—
26. Owies		6.—
27. Kukurudza		4.—
28. Hreczka		2.—
29. Proso		1.75
U w a g a do Nrów 23, 27 i 29. Na dowóz niżej podanych rodzajów zboża bez opłaty cła przez komory, które będą do tego wyznaczone, i pod odpowiednią kontrolą pozwolić może:		
a) c. k. rząd na potrzebę Dalmacyi i wysp morlackich, i to: na dowóz kukurudzy w ilości najwięcej 50.000 cetnarów metrycznych, pszenicy i prosa w ilości najwięcej aż do 30.000 cetnarów metrycznych na rok:		
b) królewsko-węgierski rząd dla komitatu Lika-Krbawa: na dowóz kukurudzy w ilości najwięcej do 20.000 cetnarów metrycznych na rok.		
30. Słód		5.40
31. Bób, groch, soczewica		4.50
32. Wyka, wileczyn (lubin)		3.—
33. Mąka i mlewo (ziarno perłowe, szrotowane, wyłuszczone; krupy, kasza, grysik) ze zboża i strączywa		15.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
34. Ryż, w łuskach i wyłuszczoney, także odpadki ryżu	6.—
U w a g i.	
1. Ryż surowy, całkiem lub tylko po części w łuskach, dla młynów ryżowych do wygładzenia i takież ryż, tudzież okruchy ryżu do fabrykacji skrobi na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą drogą rozporządzenia przepisaną, podlega połowie opłaty a, gdy nadchodzi morzem, czwartej części najniższej opłaty celnej od ryżu wyłuszczonego, jaka będzie przepisana.	
Mlewo ryżowe ma być ocłone podług Nr. 33.	
VII. Owoce, jarzyny, rośliny i części roślinne.	
O w o c e:	
35. Winogrona, świeże, także zacier winny	40.—
36. Orzechy włoskie i laskowe, dojrzałe	20.—
37. Owoce, osobno nie wymienione, świeże:	
a) owoce przednie, stołowe	20.—
b) inne nie opakowane lub tylko luźnie w workach:	
1. jabłka, gruszki, pigwy, nie opakowane (<i>alla rinfusa</i>)	bez opłaty
2. jabłka, gruszki i pigwy, luźnie w workach	2.—
3. śliwki i inne pod 1 i 2 nie wymienione owoce	3.—
c) inne w innym opakowaniu	5.—
38. Śliwki, suszone lub wyschłe:	
a) w beczkach, skrzyniach, workach itp. opakowaniach wagi brutto ponad 30 kg lub nieopakowane	14.—
b) inne	25.—
39. Owoce, osobno nie wymienione, przyrządzone (wyschłe, suszone, ściśnięte, pokrajane, sproszkowane lub w inny sposób rozdrobnione; w wodzie słonej lub w occie ułożone, w beczkach; powidła ze śliwek bez cukru)	20.—
J a r z y n y:	
40. Trufle	40.—
41. Cebula i czosnek	6.—
42. Kapusta, świeża	2.—
43. Jarzyny, osobno nie wymienione i inne rośliny do użytku kuchennego, świeże:	
a) jarzyny przednie stołowe	20.—
b) inne	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
44. Jarzyny wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem truflii) i inne rośliny do użytku kuchennego, przyrządzone (suche, suszone, ściśnięte, pokrajane, sproszkowane lub w inny jaki sposób rozdrobnione):	
a) jarzyny suszone, także solone	25.—
b) inne, także solone; następnie w wodzie słonej lub occie ułożone, w beczkach	12.—
Uwaga. Owoce i jarzyny w puszkach, fiolkach itp., szczelnie zamknięte lub w inny jak w podany tu sposób przyrządzone, odprawia się jako artykuły żywności.	
Rośliny i części roślinne:	
Nasiona:	
45. Rzepak i nasienie rzepaku (rzepak, także nasienie gorycznika, nasienie rzodkwi, gorczyca polna i inne podobnie wyglądające, olej zawierające nasiona) . . .	3·50
46. Nasienie maku (także dojrzałe makówki)	14.—
Uwaga. Do wyrobu oleju makowego na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą rozporządzenia osobno się przepisze . . .	
	3.—
47. Siemię lniane i konopiane, nasienie olejne, gdzieindziej w taryfie nie wymienione	bez opłaty
48. Gorczyca (także mielona w beczkach)	3.—
49. Koniczyna:	
a) nasienie wyki pastewnej	10.—
b) inne	30.—
50. Nasienie trawy	30.—
51. Anyż, kolendra, kmin, koper	6.—
Uwaga. Do wyrobu oleji eterycznych za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, które przepisze się drogą rozporządzenia	
	1.—
52. Nasiona, osobno nie wymienione	15.—
Uwaga. Do wyrobu eterycznych oleji, następnie nasienie buraków cukrowych na zasiew, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą, które drogą rozporządzenia osobno się przepisze	
	bez opłaty
53. Nasienie wszelkiego rodzaju, w torebkach itp. dla drobnej sprzedaży przysposobione	50.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
Kwiaty i liście do ozdoby, następnie rośliny żyjące:	
54. Kwiaty do ozdoby (także gałęzie z owocami ozdobnymi), odcięte, luźne lub związane, także na drucie:	
<i>a)</i> świeże	50.—
<i>b)</i> suche (także naturalne kwiatki ze słomy), także barwione, napuszczone lub w inny jaki sposób celem podniesienia wytrzymałości przyrządzone	12.—
55. Liście, trawa, gałęzie do ozdoby (bez owoców ozdobnych i kwiecica), odcięte, luźne lub związane, także na drucie:	
<i>a)</i> świeże	25.—
<i>b)</i> wyschłe, także barwione, napuszczone lub w inny jaki sposób celem wzmocnienia wytrzymałości przyrządzone	12.—
56. Rośliny żyjące (także w zwyczajnych wazonach, kublach itp.):	
<i>a)</i> kwitnące rośliny	20.—
<i>b)</i> drzewa lub krzaki	16.—
<i>c)</i> cebulki kwiatowe, główki kwiatowe i korzenie (rhizomen, bulby)	6.—
<i>d)</i> winne latorośle	2.—
<i>e)</i> inne, także rozsady, szczepy, zrazy i odrośle	bez opłaty
Inne rośliny i części roślinne:	
57. Korzenie cykoryi, suszone (nie palone) także krajane	5.—
58. Oset	4.—
59. Chmiel	70.— brutto
60. Mąka chmielowa (lupulina)	100.— brutto
61. Trawa morska, esparto (alfa), piassawa itp. materiały roślinne do wysielania, do plecionek na szczotki i miotły; лыko, rafia; sitowie; słoma; siano; mierzwa; te wszystkie także barwione; zboże i owoce strączkowe jako słoma lub zielsko	bez opłaty
62. Rośliny i części roślinne, osobno nie wymienione:	
<i>a)</i> świeże	bez opłaty
<i>b)</i> wyschłe lub przyrządzone (sproszkowane lub w inny jaki sposób rozdrobione lub barwione)	12.—
Uwaga. Te same, gdy morzem nadchodzą	bez opłaty

		Cło w koronach
		od sztuki
VIII. Bydło rzeźne i pociągowe.		
63.	Woły	60.—
64.	Byki	30.—
65.	Krowy	30.—
66.	Jałownik	18.—
67.	Cieleta	5.—
68.	Owce i kozy (także skopy, barany i kozły)	2·50
69.	Jagnięta i kozłeta	1·50
70.	Świnie:	
	<i>a)</i> wagi do 10 <i>kg</i> (prosięta)	1·50
	<i>b)</i> wagi ponad 10 <i>kg</i> do 120 <i>kg</i> włącznie	12.—
	<i>c)</i> wagi ponad 120 <i>kg</i>	22.—
71.	Konie:	
	<i>a)</i> starsze jak 2 lata	100.—
	<i>b)</i> do 2 lat	50.—
	Uwaga. Żrebięta idące za matką	bez opłaty
72.	Muły, mułooosły i osły	5.—
IX. Zwierzęta, inne.		
73.	Ptactwo wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem dzikiego ptactwa):	od 100 kilogramów
	<i>a)</i> żywe	8.—
	Uwaga. Rządy obu państw mogą za porozumieniem się przedsięwziąć w drodze rozporządzenia przerachowanie cła od ciężaru na cła od sztuki.	
	<i>b)</i> nieżywe, także wyszrotowane, skubane lub obrane z kończyn	25.—
74.	Dziczyzna i ptactwo dzikie:	
	<i>a)</i> żywe	bez opłaty
	<i>b)</i> nieżywe, także rozebrane	20.—
75.	Ryby, raki z wody słodkiej, ślimaki lądowe, scampi, świeże	20.—
76.	Mięczaki lub skorupiaki morskie (np. ostrygi, raki, pająki morskie, kraby, żółwie), świeże, także gotowane, lecz nie rozebrane	60.—
77.	Zwierzęta, osobno nie wymienione	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
X. Płody zwierzęce.	
78. Mleko	bez opłaty
79. Jaja drobiu, także żółtka i białka, w stanie płynnym	8.—
Uwaga. Żółtka i białka do przemysłowego użytku (wyrobu albuminy, do użytku w garbarstwie itp.) pod warunkami i kontrolą, które drogą rozporządzenia się przepisze	bez opłaty
80. Miód, także sztuczny miód	28.—
Uwagi.	
1. Miód w plastrach w ulach, bez żywych pszczół	20.—
2. Ule z żywymi pszczołami, także z miodem w plastrach i woskiem	bez opłaty
81. Wosk, zwierzęcy:	
a) w stanie naturalnym	14.—
b) przyrządzony (bielony, barwiony, w tabliczkach lub kulkach), także z innymi materiałami zmieszany, np. wosk drzewny, wosk lipki, kit woskowy itp.	28.—
82. Gąbki:	
a) gąbki przednie i zwyczajne (gąbki łaźienne i końskie) w stanie naturalnym, nie obrobione, nie myte; gąbki końskie, myte, więcej obrobione, lecz nie bielone	36.—
Uwaga. Gąbki łaźienne i końskie, w stanie naturalnym, bez obrobienia do użytku niezdadne, celem obrobienia sprowadzane, na mocy pozwolenia na piśmie, pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnym rozporządzeniem, w razie wprowadzania morzem	bez opłaty
b) inne gąbki	145.—
83. Błamy i skóry, surowe (wilgotne lub suche, także nasolone lub nawapnione, ale dalej nie obrobione)	bez opłaty
84. Włosy wszelkiego rodzaju, surowe lub przyrządzone (jakoto: wyczesane, gotowane, zabarwione lub bejcowane, także w postaci loków); szczeć	bez opłaty
85. Pióra, osobno nie wymienione (także pierze, pióra do pisania); pióra do strojów, nie przyrządzone	bez opłaty
86. Pęcherze i wnętrzości, świeże, nasolone lub suszone; błonki złotnicze; sznurki z jelit	8.—
87. Płody zwierzęce, osobno nie wymienione	bez opłaty

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
XI. Tłuszcze.		
Tłuszcze do potraw:		
88.	Masło naturalne, świeże lub solone, także przetopione	35.—
89.	Tłuszcz wieprzowy (sadło); smalec wieprzowy, słonina wieprzowa; tłuszcz gęsi, także topiony	45.—
90.	Masło sztuczne i margaryna, tudzież inne tłuszcze do potraw, osobno nie wymienione	35.—
Uwagi.		
1. Tłuszcze do potraw, które co do smaku i innej jakości przedstawiają się jako surogaty tłuszczu wieprzowego, smalcu wieprzowego, słoniny wieprzowej lub tłuszczu gęsiego, odprawia się podług Nr. 89.		
2. Tłuszcze do potraw wszelkiego rodzaju zdenaturowane do użytku technicznego		
		4·50
3. Łój do potraw, surowy lub topiony, odprawiać należy podług Nr. 90.		
Tłuszcze techniczne i kwasy tłuste:		
91.	Tran rybi i tran z fok:	
	a) w beczkach lub podobnych większych naczyniach, wagi brutto co najmniej 10 kg	2·50
	b) w naczyniach, mniej jak 10 kg wagi brutto	24.—
92.	Łój zwierzęcy, surowy lub topiony; łój prasowany	2·50
93.	Łój roślinny, olej palmowy, olej z ziarn palmowych i orzechów kokosowych, stały	2·50
94.	Wosk, roślinny:	
	a) wosk japoński	2·50
	b) wosk karnauba i inny, osobno nie wymieniony wosk roślinny:	
	1. w stanie naturalnym	14.—
	2. przyrządzony (bielony, barwiony, w formie tabliczek lub kulek), także z innymi materiałami zmieszany	28.—
Uwaga. Wosk karnauba i inny twardy wosk roślinny dla fabryk ceryzyny na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl rozporządzenia osobno wydanego		
		bez opłaty
95.	Kwas stearynowy (stearyna), kwas palmitynowy (palmityna)	14.—
96.	Parafina:	
	a) nieczysta, także łuski parafinowe	16.—
	b) inna	20.—
Uwaga. Parafina, miękka, o temperaturze topienia 42° C i poniżej do wyrobu zapalek na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl rozporządzenia osobno wydanego		
		7.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
97. Kwas degрасowy i elainowy	6.—
98. Cerezyна	10.—
99. Wazelina i lanolina (czyszczony tłuszcz wełniany):	
a) w beczkach	24.—
b) w puszkach blaszanych i tego rodzaju mniejszych naczyniach	30.—
100. Maż do wozów:	
a) z olejem lub tłuszczem mineralnym	16.—
b) inna	7.—
101. Tłuszcze i mieszaniny tłuszczu, osobno nie wymienione	2·50
XII. Oleje, tłuste.	
102. Olej rzepakowy w beczkach, szawłokach i pęcherzach	12.—
103. Olej lniany i inne osobno nie wymienione oleje tłuste w beczkach, szawłokach i pęcherzach, z wyjątkiem pokostów	10.—
104. Oliwa, olej kukurudziany, makowy, sezamowy, z orzechów ziemnych, bukwiiowy i słonecznikowy w beczkach, szawłokach i pęcherzach	24.—
105. Olej bawełniany w beczkach, szawłokach i pęcherzach	40.—
Uwagi.	
1. Oliwa i olej z orzechów ziemnych Nru 104, następnie olej rycynusowy Nru 103 do użytku technicznego z zastrzeżeniem, że będą denaturowane przy odprawianiu przez osobno upoważnione do tego komory główne	2.—
2. Olej siarczany	2.—
3. Olej bawełniany do użytku technicznego na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl osobno wydanego rozporządzenia	12.—
106. Oleje, tłuste, we fiaskach, dzbanach i podobnych naczyniach poniżej 25 kg:	
a) Oleje Nrów 102 i 103	30.—
b) Oleje Nru 104	36.—
c) Olej bawełniany	48.—

Cło w koronach

od 100 kilogramów

Uwagi do klasy taryfy XII:

1. Oleje Nrów 102, 103, 104 i 105, jeżeli w pogranicznym obrocie wchodzą w otwartych dzbanach, blaszankach lub fiaskach szklanych i podobnych nie zamkniętych naczyniach dla potrzeby mieszkańców pogranicza, odprawiać należy jak olej tego rodzaju w beczkach.

2. Oleje tłuste, we fiaskach i dzbanach lub innych podobnych naczyniach, gdy ważą co najmniej 25 *kg*, należy odprawiać jak oleje tłuste, w beczkach.

XIII. Napoje.

107. Piwo:

a) w beczkach	5.—
b) we fiaskach lub dzbanach	18.—

Uwaga. Oprócz cła uiszcza się podatek konsumcyjny w tym samym wymiarze, jak przy wyrobie piwa w Austrii względnie na Węgrzech. Sposób obliczania tego podatku konsumcyjnego oznaczy się drogą rozporządzenia.

108. Płyny wysokowe pędzone:

a) koniak	200.—
b) likiery, esencya ponczowa i inne cukrem lub innymi materiałami zaprawione, pędzone płyny wysokowe, wódka francuska	170.—
c) arak, rum	145.—
d) inne pędzone płyny wysokowe	110.—

Uwaga. Oprócz cła uiszcza się od wódki opłatę po wyższej stopie podatku konsumcyjnego, ustalonego dla Austrii względnie dla Węgier. Sposób obliczania tego podatku konsumcyjnego oznaczy się drogą rozporządzenia.

109. Wino, wino owocowe, moszcz winny i owocowy, soki owocowe i z jagód, nie wygotowane do gęstości; miód do picia:

a) w beczkach	60.—
b) we fiaskach	75.—

Uwaga. Wina, zawierające więcej alkoholu jak 22,5 procent objętości odprawia się tak, jak pędzone płyny wysokowe.

110. Wino musujące	150.—
------------------------------	-------

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
111. Ocet do potraw:		
<i>a)</i> w beczkach		12.—
<i>b)</i> w butelkach i dzbanach		24.—
112. Wody mineralne, naturalne lub sztuczne		1·50

Uwaga. do Nrów 107, 109 i 111. Z napojami, nadchodzącymi w obrocie pogranicznym w konwiach, dzbankach, blaszankach lub fiaskach szklanych, smołą nie zalanych, na potrzebę mieszkańców pogranicza, postępować należy jak z napojami w beczkach.

XIV. Artykuły żywności.

113. Chleb, pospolity, tak czarny jak biały; suchary okrętowe		15.—
114. Pieczywo (biszkopt, kakes, placki, andruty itp.)		150.—
115. Sago i surogaty sagowe, tapioka, arrowroot		30.—
116. Ciasto (t. j. makaron włoski, zwyczajny i tego rodzaju wyroby z mąki nie pieczone)		40.—
117. Mięso:		
<i>a)</i> świeże		30.—
<i>b)</i> przyrządzone, i to: solone, suszone, wędzone, marynowane, także ugotowane		45.—
118. Kielbasy mięsne		100.—
119. Ser:		
<i>a)</i> przedni ser stołowy		60.—
<i>b)</i> inny		50.—
120. Śledzie, solone lub wędzone		7.—
121. Ryby, osobno nie wymienione, solone, wędzone, suszone		30.—
122. Ryby, przyrządzone (marynowane lub w oliwie itp.) w beczkach		60.—
123. Kawior i surogaty kawioru		120.—
124. Surogaty kawy (także cykorya, palona)		45.—
125. Masło kakaowe		18.—
126. Kakao mielone		200.—
127. Masa kakaowa; czekolada, surogaty i wyroby czekoladowe		200.—
128. Konserwy z ryb, mięsne i ze skorupiaków		120.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
129. Konserwy z jarzyn (z wyjątkiem jarzyn suszonych Nr. 44 a)	120.—
130. Konserwy z owoców, wygotowany do gęstości moszcz, do gęstości wygotowane soki z owoców i jagód; tamaryndy	120.—
131. Wszystkie w puszkach, fiaskach itp. szczelnie zamknięte artykuły spożywcze (z wyjątkiem pod Nrami 114, 126 i 127 podanych)	120.—
132. Artykuły żywności, osobno nie wymienione	120.—

XV. Drzewo, węgle i torf.

133. Drzewo opalowe, także kora drzewna, gałęzie, faszyny, łozina, chrust, dębiana wyługowana i wiązki dębiana	bez opłaty
134. Drzewo budowlane i użytkowe:	
a) europejskie, twarde lub miękkie, okrągłe, obciosane, piłowane, porzniete, łupane, z wyjątkiem fornirów, dalej nie obrabione, także progi kolejowe	bez opłaty
b) zaeuropejskie, okrągłe lub w prostych, siekierą obciosanych klocach, także piłowane, porzniete, łupane, z wyjątkiem fornirów, dalej nie obrabione	bez opłaty
135. Węgiel drzewny, torf i węgiel torfowy, drzewiaki i węgiel kamienny, koks i wszelki stały, sztuczny materiał opalowy z powyższych otrzymany	bez opłaty

XVI. Materyaty tokarskie i snycerskie.

136. Trzcina do krzesel, surowa, nie łupana; laski, trzciny, szlachetniejsze, surowe	bez opłaty
137. Orzechy kokosowe i kokwilowe, tudzież skorupy z orzechów kokosowych; orzechy arekowe i kamienne	bez opłaty
138. Rogi, krążki rogowe, koniuszki rogów, racice, nogi, kopyta; kości, połupane, wyciągnięte lub pokrajane	bez opłaty
139. Bursztyn (także masa bursztynowa); gagat; kość słoniowa i inne kły zwierzęce; skorupa szyldkretowa (żółwiny); pianka morska; perłowa macica i inne konchy	bez opłaty

Materyaty wymienione pod Nrami 138 i 139, surowe lub tylko połupane, wyciągnięte lub pokrajane.

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
140. Fiszbini, surowy; korale, surowe (także wiercone, jednak nie oczyszczone, ani też nie szlifowane)	bez opłaty
141. Celluloida w płytach, sztabach lub rurach, także polerowana i podłożona, dalej nie przerabiana; osobno nie wymienione materiały snycerskie i tokarskie, dalej nie obrabione	3·50
XVII. Kopaliny.	
142. Kamienie, surowe albo tylko grubo ociosane lub też nie więcej jak na trzech stronach piłowane; nie łupane i nie piłowane płyty	bez opłaty
143. Żwir siarczany (pyrit)	—·30
144. Rudy, osobno nie wymienione, także przyrządzone	bez opłaty
145. Gips:	
a) surowy, także mielony	bez opłaty
b) palony	—·60
146. Biała kreda, baryt (siarkan barytu, naturalny):	
a) surowe	bez opłaty
b) mielone, płukane	1·—
147. Szmergiel:	
a) surowy	bez opłaty
b) ziarnisty, mielony, płukany	2·—
148. Ziemie farbiarskie:	
a) surowe	bez opłaty
b) palone, mielone, płukane, prasowane	3·—
c) ulepszone	12·—
149. Inne ziemie i kamienie, sztucznie barwione	12·—
150. Ziemie i materiały mineralne, osobno nie wymienione, surowe, palone, mielone lub płukane	bez opłaty
wszystkie te przedmioty, o ile nie są wymienione w innych klasach taryfy.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XVIII. Leki i wonności.	
151. Sok lukrecyowy, gęsty w skrzyniach lub w kształcie brył	24.—
152. Ambra, szara; strój bobrowy; piżmo (moschus); zybel; pryszczawki (muchy hiszpańskie); ziarnka piżmakowe (abelmoschus); kubeły; makowiec (opium); balsam muszkatowy (masło muszkatowe); woda wawrzyno-śliwowa	36.—
153. Kamfora:	
<i>a)</i> surowa	bez opłaty
<i>b)</i> oczyszczona (rafinowana)	36.—
154. Perfumy (bez wysokoku winowego), jak pomarańczowe, różane, lawendowe, koprowe, miętowe, millefleurs itp.:	
<i>a)</i> wagi brutto przynajmniej 10 <i>kg</i>	7.—
<i>b)</i> wagi brutto poniżej 10 <i>kg</i>	15.—
155. Olejki eteryczne:	
<i>a)</i> olejek wawrzynowy, rozmarynowy i jałowcowy, następnie lekki kamforowy	24.—
<i>b)</i> osobno nie wymienione	60.—
XIX. Barwniki i garbniki.	
156. Drzewa farbiarskie:	
<i>a)</i> w kłodach	bez opłaty
<i>b)</i> rozdrobnione (t. j. pokrajane, utarte, mielone)	2.50
<i>c)</i> rozdrobnione zaczynione	5.—
157. Drzewo quebracho i inne drzewa garbarskie:	
<i>a)</i> w kłodach	1.—
<i>b)</i> rozdrobnione (t. j. pokrajane, utarte, mielone)	3.—
158. Kora z drzewa dębowego i drzew szpilkowych	—60
159. Inne kory następnie korzenie, liście, kwiaty, owoce (np. mirobalany), żółdzianki, galasówki itp., także pokrajane, mielone lub w inny jaki sposób rozdrobnione do barwienia lub garbowania	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
160. Katechu (ziemia japońska); kino; alkiermes; lac-dye, orlean	bez opłaty
161. Wyciągi marzanny; garancyna i garancyneta; lakmus; sepia surowa, w pęcherzykach	3·50
162. Orseille, persio; indygo; czerwice; wyciąg drzewa kasztanowego; wyciąg drzewa quebracho; wyciągi do garbowania, osobno nie wymienione	8—
Uwaga. Indygo i czerwice sprowadzane morzem	bez opłaty
163. Wyciągi barwnicze, osobno nie wymienione	8—
XX. Gumy i żywice.	
164. Maź, z wyjątkiem mazi z węgla brunatnego i łupku	—50
165. Żywica, pospolita; kalafonia; smoła, osobno nie wymieniona	1·20
166. Smoła z węgla ziemnego, brunatnego, łupku, petroleum i stearyny	1·20
167. Smoła bednarska, browarowa, szczotkarska i powroźnicza	2·50
168. Ziemia asfaltowa, kamienie asfaltowe, surowe, tak e mielone	—30
169. Smoła asfaltowa	5—
170. Kit asfaltowy; żywica asfaltowa; cement żywiczny (cement drzewny)	7—
171. Płyty i kostki brukowe z asfaltu	10—
172. Ozokeryt (wosk ziemny, wosk mineralny), surowy	bez opłaty
173. Terpentyna, olejek terpentynowy, olejek smołowy (olejek żywiczny); surowy olej bursztynowy, z rogu jeleniego i kauczukowy, następnie oleje z mazi węgla kamiennego z rodzaju benzolów; lep na ptaki	3·50
174. Żywica kopalowa, żywica damarowa, szelak, guma arabska, guma gedda, guma senegalska, gumi gutta, guma tragancka; gumy, żywice i żywice gumowe, balsamy naturalne i soki roślinne, osobno nie wymienione	3·50
Uwaga. Artykuły w Nr. 174 podane przy dowozie morzem	bez opłaty

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
XXI. Oleje skalne następnie smoła z węgla brunatnych i łupku :		
175.	surowe, z wyjątkiem wymienionych w Nr. 176, albo nie nadające się do oświetlania bez poprzedniego rafinowania (oczyszczenia) połączonego z destylacją	8.30 netto
	Uwaga. Olej skalny, surowy i bez poprzedniego rafinowania (oczyszczenia) nie nadający się do oświetlania, którego gęstość przy 12° R (15° C) wynosi więcej niż 830 stopni, na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu, który wydany będzie osobnem rozporządzeniem, w maksymalnej ilości rocznej 200.000 q	1.62 netto
	Tę maksymalną ilość roczną rozdzielać się będzie w ten sposób, że na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przypadnie 10.000 q. zaś na kraje świętej Korony węgierskiej 190.000 q.	
176.	surowe, nadające się do oświetlania bez poprzedniego rafinowania (oczyszczenia) połączonego z destylacją	11.— netto
177.	rafinowane (oczyszczone) lub na pół rafinowane, lekkie, których gęstość wynosi 880 lub mniej stopni	11.— netto
	Uwaga. Oleje skalne obydwóch powyższych numerów podlegają oprócz cła podatki konsumcyjnemu w wysokości 13.— K od każdego 100 kg wagi netto. Podatek konsumcyjny (§ 2. ustawy z dnia 26. maja 1882., Dz. u. p. Nr. 55. § 2. węgierskiego XVIII. artykułu ustawy z roku 1882.) pobierać należy także i na przyszłość od tego oleju skalnego, uzyskanego przez rafinowanie (oczyszczenie) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem wolnego obszaru tryesteńskiego, względnie w krajach świętej Korony węgierskiej z wyjątkiem wolnego obszaru Rjeki, którego gęstość przy temperaturze 12° R (15° C) nie przekracza 880 stopni.	
178.	rafinowane (oczyszczone) lub na pół rafinowane, ciężkie, których gęstość wynosi więcej, jak 880 stopni, dalej oleje na smarowidło, także zmieszane z olejami lub tłuszczami zwierzęcymi lub roślinnymi	12.— netto
	Uwaga. Ciężkie oleje, których gęstość wynosi więcej jak 880 stopni z wyjątkiem gotowych olejów na smarowidło dla rafinerii petroleum (fabryk oleju na smarowidło), celem wyrobu olejów na smarowidło na podstawie osobnego pozwolenia i pod kontrolą	7.— netto
179.	Pozostałości z destylacji lub czyszczenia oleju skalnego, do użytku jako oleje lub tłuszcze na smarowidło już nie przydatne, z wyjątkiem stałych pozostałości	7.— netto

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XXII. Bawełna przędze i towary z nich.	
także zmieszane z innymi roślinnymi materiałami przędziwa, lecz bez domieszki wełny lub jedwabiu.	
180. Bawełna, surowa, czesana, bielona, barwiona, mielona; odpadki	bez opłaty
181. Wata bawełniana z wykluczeniem waty do celów leczniczych; nici do czy- szczenia maszyn itp. przysposobione	12.—
182. Przędziwo wstępne, surowe, bielone, barwione, drukowane:	
<i>a)</i> pojedyncze lub podwójne	12.—
<i>b)</i> potrójne lub wielokrotne	24.—
Przędze bawełniane:	
183. pojedyncze, surowe:	
<i>a)</i> aż do Nr. 12 num. ang.	14.—
<i>b)</i> ponad Nr. 12 aż do Nr. 29 num. ang.	19.—
<i>c)</i> ponad Nr. 29 aż do Nr. 50 num. ang.	33.—
<i>d)</i> ponad Nr. 50 aż do Nr. 70 num. ang.	38.—
<i>e)</i> ponad Nr. 70 num. ang.	43.—
184. podwójne, surowe:	
<i>a)</i> aż do Nr. 12 num. ang.	19.—
<i>b)</i> ponad Nr. 12 aż do Nr. 29 num. ang.	24.—
<i>c)</i> ponad Nr. 29 aż do Nr. 50 num. ang.	38.—
<i>d)</i> ponad Nr. 50 aż do Nr. 70 num. ang.	45.—
<i>e)</i> ponad Nr. 70 num. ang.	40.—
185. z trzech lub więcej nitok, raz skręcone, surowe:	
<i>a)</i> aż do Nr. 12 num. ang.	24.—
<i>b)</i> ponad Nr. 12 aż do Nr. 29 num. ang.	29.—
<i>c)</i> ponad Nr. 29 aż do Nr. 50 num. ang.	43.—
<i>d)</i> ponad Nr. 50 num. ang.	50.—
186. z trzech lub więcej nitok, kilkakrotnie skręcone, surowe:	
<i>a)</i> aż do Nr. 12 num. ang.	29.—
<i>b)</i> ponad Nr. 12 aż do Nr. 29 num. ang.	33.—
<i>c)</i> ponad Nr. 29 aż do Nr. 50 num. ang.	50.—
<i>d)</i> ponad Nr. 50 num. ang.	57.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
187. Przędze bawełniane, bielone, merceryzowane, barwione (także drukowane), podpadają dodatkowo do cła od dotyczącej surowej przędzy, i to:	
<i>a)</i> bielone po	8.—
<i>b)</i> merceryzowane po	9.—
<i>c)</i> barwione (także drukowane) po	14.—
<i>d)</i> bielone i merceryzowane po	14.—
<i>e)</i> barwione, (także drukowane) i merceryzowane po	16.—
188. Przędze przysposobione do sprzedaży cząstkowej:	
<i>a)</i> pojedyncze lub podwójne; z trzech lub więcej nitok, raz skręcone	83.—
<i>b)</i> z trzech lub więcej nitok, kilkakrotnie skręcone	90.—
Towary bawełniane:	
189. Pospolite, tj. tkaniny z przędzy Nr. 50 i niższych, zawierające na 5 <i>mm</i> kwadratowych 38 nitok lub mniej:	
<i>a)</i> gładkie, także pojedynczo, skośno tkane:	
1. surowe	80.—
2. bielone	110.—
3. barwione	130.—
4. drukowane w 1 do 4 barwach, albo też w 2 barwach pstro tkane	170.—
5. drukowane w 5 lub więcej barwach, albo też w więcej jak 2 barwach pstro tkane	180.—
<i>b)</i> w deseń:	
1. surowe	110.—
2. bielone	130.—
3. barwione	155.—
4. drukowane w 1 do 4 barwach, lub też w 2 barwach pstro tkane	190.—
5. drukowane w 5 lub więcej barwach, albo też w więcej jak 2 barwach pstro tkane	200.—
190. Pospolite, gęste, tj. tkaniny z przędzy Nr. 50 i niższych, liczące na 5 <i>mm</i> kwadratowych więcej niż 38 nitok:	
<i>a)</i> gładkie, także pojedynczo, skośno tkane:	
1. surowe	131.—
2. bielone	155.—
3. barwione	180.—
4. drukowane w 1 do 4 barwach, albo też w 2 barwach pstro tkane	215.—
5. drukowane w 5 lub więcej barwach, albo też w więcej jak 2 barwach pstro tkane	230.—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
b) w deseń:		
1.	surowe	136.—
2.	bielone	160.—
3.	barwione	185.—
4.	drukowane w 1 do 4 barwach, albo też w 2 barwach pstro tkane	220.—
5.	drukowane w 5 lub więcej barwach, albo też w więcej jak 2 barwach pstro tkane	235.—
191. Przednie, tj. tkaniny z przędzy ponad Nr. 50 do Nr. 100 włącznie:		
a)	surowe	195.—
b)	bielone, barwione, drukowane, pstro tkane	295.—
192. Najprzedniejsze, tj. tkaniny z przędzy ponad Nr. 100		
		385.—
193. Aksamity i towary tkackie w rodzaju aksamitów, także aksamitne wstążki		
		230.—
Uwaga. Po stopie dla aksamitów odprawia się także strzyżone manszetry (półaksamity).		
194. Towary wstążkowe (z wyłączeniem aksamitnych wstążek)		
		226.—
Uwaga. Tkaniny w sztuce merceryzowane lub też tkaniny całkiem lub częściowo z merceryzowanej przędzy, tudzież tego rodzaju aksamity i towary wstążkowe, podlegają dodatkowi do cła dotyczącej tkaniny po		
		18.—
195. Tiule i materiały siatkowe w rodzaju tiulów:		
a) gładkie:		
1.	surowe	380.—
2.	bielone, barwione, drukowane, pstro tkane	400.—
Uwaga. Siatki twarde, bobbinetowe		131.—
b) w deseń, z wyjątkiem siatek z deseniami w rodzaju koronek:		
1.	surowe	400.—
2.	bielone, barwione, drukowane, pstro tkane	440.—
Uwaga. Tiule i materiały siatkowe w rodzaju tiulów, zaopatrzone w deseń koronkowy, jak koronki.		
196. Zasłony na wzór bobbinetowych lub koronkowych (story, zasłony itp.) i siatki na meble, odznaczone tkane		
		440.—
197. Koronki, także hafty ażurowe (towar wypalany)		
		750.—

	Gło w koronach
	od 100 kilogramów
198. Hafty:	
<i>a) bramowanie taśmowe (bandes, entre-deux):</i>	
1. tylko na brzegu haftowane	730.—
2. inne (także z tłem haftowanym)	800.—
<i>b) tiule i koronki haftowane</i>	750.—
<i>c) osobno nie wymienione</i>	730.—
199. Towary pasamonicze i guzikarskie	226.—
200. Towary dziane i pończoszkowe:	
<i>a) Materye dziane i pończoszkowe w całych sztukach (towar metryczny):</i>	
1. surowe	220.—
2. bielone, barwione, drukowane, pstro dziane lub na drutach robione	240.—
<i>b) Pończochy i skarpetki:</i>	
1. wagi ponad 1 <i>kg</i> od tuzina par	220.—
2. wagi do 1 <i>kg</i> włącznie od tuzina par	285.—
<i>c) Rękawiczki:</i>	
1. wagi ponad 300 <i>g</i> od tuzina par	300.—
2. wagi aż do 300 <i>g</i> włącznie od tuzina par	400.—
<i>d) osobno nie wymienione</i>	300.—
201. Artykuły techniczne:	
<i>a) siatki żarowe, nie wypalone</i>	215.—
<i>b) suche pilśnie, tkane, także kutnerowane</i>	155.—
<i>c) rzemienie ruchodawcze</i>	85.—
<i>d) pasy i knoty</i>	75.—
<i>e) węzownice, tkane lub plecione; szpagat o średnicy 1 <i>mm</i> lub więcej; siatki, grube, powrozy itp. techniczne artykuły</i>	70.—
Uwaga. Szpagat o średnicy poniżej 1 <i>mm</i> odprawia się jak przędze.	
<i>f) Tkackie, cienkie sznurki (do obszywania):</i>	
1. z przędzy w nić skręconej	85.—
2. inne	220.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XXIII. Len, konopie, juta i inne osobno nie wymienione przędziwa roślinne, przędze i towary z nich,	
bez przymieszki bawełny, wełny lub jedwabiu.	
202. Len, konopie, juta i inne osobno nie wymienione przędziwa roślinne, surowe, roszone, międlone, czesane, bielone, barwione i w odpadkach	bez opłaty
203. Wata z tych przędziw, z wyjątkiem waty do celów leczniczych; nici do czyszczenia maszyn itp. przysposobione	12.—
Przędze:	
204. Przędze lniane (z włókien lub kłaków lnianych); przędze ramię;	
a) pojedyncze, surowe	3·60
b) pojedyncze, bielone, popielone lub barwione	12.—
c) skręcone	43.—
d) do sprzedaży cząstkowej przysposobione:	
1. pojedyncze	43.—
2. skręcone	83.—
205. Przędze konopne (z włókien i kłaków konopnych, także zmieszane z innymi przędziwami do tej klasy należącymi); przędze osobno nie wymienione:	
a) pojedyncze, surowe	3·60
b) pojedyncze, bielone, popielone lub barwione	12.—
c) skręcone	43.—
d) do sprzedaży cząstkowej przysposobione:	
1. pojedyncze	43.—
2. skręcone	83.—
206. Przędze z juty (z juty, także z laniem zmieszane):	
a) pojedyncze, surowe	3·60
b) pojedyncze, bielone, popielone lub barwione; skręcone przędze z juty	12.—
c) do sprzedaży cząstkowej przysposobione:	
1. pojedyncze	43.—
2. skręcone	83.—
Uwaga do Nrów 204, 205 i 206. Tak zwane powrósta w kłębkach lub na motowidlach	12.—

	Cło w korona- h
	od 100 kilogramów
Towary lniane, konopne, z juty itp.:	
207. Tkaniny z przędz lnianych lub ramié, bez deseni (tylko z zasadniczem wią- zaniem):	
a) surowe:	
1. do 40 nitek w osnowie i wątku na 2 cm kwadratowe	15—
2. 41 do 160 nitek w osnowie i wątku na 2 cm kwadratowe	29—
3. ponad 160 nitek w osnowie i wątku na 2 cm kwadratowe	190—
b) bielone, popielone, barwione, drukowane, pstro tkane:	
1. do 80 nitek w osnowie i wątku na 2 cm kwadratowe	48—
2. 81 do 160 nitek w osnowie i wątku na 2 cm kwadratowe	95—
3. ponad 160 nitek w osnowie i wątku na 2 cm kwadratowe	190—
208. Tkaniny z przędz lnianych lub ramié, w deseń (ze zmiennemi zasadniczeni wiązaniem lub w inny deseń z wyjątkiem adamaszków):	
a) surowe:	
1. do 160 nitek w osnowie i wątku na 2 cm kwadratowe	95—
2. ponad 160 nitek w osnowie i wątku na 2 cm kwadratowe	190—
b) bielone, popielone, barwione, drukowane, pstro tkane	190—
209. Adamaszki wszelkiego rodzaju, także surowe	190—
210. Batysty; gazy, linony i inne tkaniny rzadkie	330—
211. Koronki, zęby, tiule i materiały siatkowe w rodzaju tiulów	715—
212. Hafty:	
a) bramowanie taśmowe (<i>bandes, entre-deux</i>):	
1. tylko na brzegu haftowane	730—
2. inne (także z tem haftowaniem)	800—
b) koronki i tiule, haftowane	750—
c) osobno nie wymienione	730—
213. Aksamity i towary tkackie w rodzaju aksamitu (z włosem strzyżonym lub nie strzyżonym)	190—
214. Towary wstążkowe	200—
215. Towary pasamonicze i guzikarskie	200—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
216.	Tkaniny z przędzy konopianej i innych do Nr. 205 należących przędz. także zmieszane z innymi, do tej klasy należącemi przędzami, bez deseni (tylko z zasadniczym wiązaniem):	
	a) surowe:	
	1. do 40 nitok w osnowie i wątku na 2 <i>cm</i> kwadratowe	15.—
	2. 41 do 160 nitok w osnowie i wątku na 2 <i>cm</i> kwadratowe	29.—
	b) bielone, popielone, barwione, drukowane, psiro tkane:	
	1. do 80 nitok w osnowie i wątku na 2 <i>cm</i> kwadratowe	48.—
	2. 81 do 160 nitok w osnowie i wątku na 2 <i>cm</i> kwadratowe	95.—
	Uwaga. Wszystkie inne tkaniny z przędz konopianych itd. odprawia się tak jak tkaniny z przędz lnianych.	
217.	Tkaniny z juty:	
	a) surowe, bez deseni (tylko z wiązaniem zasadniczym), zawierające w osnowie i wątku nie więcej jak 40 nitok na 2 <i>cm</i> kwadratowe	15.—
	b) materye na sprzęty i odzież, tapety, jakoteż wszelkie tkaniny z juty w połączeniu z innymi przędziami roślinnemi, nie wyłączając bawełny, o ile w ilości nitok juta przeważa	100.—
	Uwaga. Tkaniny z juty, przy których bawełna względnie len, ramię, konopie lub też osobno nie wymienione roślinne przędziwa co do ilości nitok przeważają, odprawiać należy tak jak tkaniny z bawełny względnie z lnu lub konopi.	
	c) osobno nie wymienione	30.—
	Uwaga. Z haftowanemi tkaninami z juty, koronkami, tiulami, aksamitami i towarami tkackimi w rodzaju aksamitu, z towarami wstążkowemi, posamowicznemi i guzikarskimi z juty postępuje się tak jak z towarami lnianemi.	
218.	Kobierce pod nogi z lnu, konopi, juty i przędziw roślinnych osobno nie wymienionych, także bielone, barwione, drukowane, w deseń:	
	a) nie z włosem tkane	30.—
	b) z włosem tkane	100.—
219.	Towary powroźnicze i artykuły techniczne:	
	a) liny, powrozy o średnicy 5 <i>mm</i> lub więcej, także bielone, napuszczone mazią	18.—
	Uwaga. Włókna kokosowe itp. skręcone na sznury (przędza kokosowa itp.) do fabrykacji wojłoków itp. za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu, który wydany będzie osobnem rozporządzeniem	bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
<i>b)</i> powrozy mające średnicy mniej jak 5 mm i szpagaty:	
1. do sprzedaży cząstkowej przysposobione	43.—
2. do sprzedaży cząstkowej przysposobione (w kłębki zwinięte itp.) o średnicy większej jak 1 mm	48.—
3. do sprzedaży cząstkowej przysposobione o średnicy 1 mm i poniżej	83.—
<i>c)</i> węzownice, tkane lub plecione	50.—
<i>d)</i> rzemienie racho dawcze	85.—
<i>e)</i> towary powroźnicze i artykuły techniczne, osobno nie wymienione	43.—
Uwaga. Towary dziane i pończoszkowe z przędzyw klasy XXIII odprawia się podług Nr. 200.	
XXIV. Wełna, przędze wełniane i towary wełniane.	
także z domieszką innych przędzyw, z wyjątkiem jedwabiu.	
220. Wełna, surowa, płukana, czesana, barwiona, bielona, mielona i odpadki	bez opłaty
221. Wata wełniana i z włosów; wata na kapelusze i wełna rozstrzepana (tylko nafilcowana, nie wałkowana)	22.—
Przędze:	
222. Przędze z grubych włosów zwierzęcych (włosów bydła rogatego itp.) aż do Nr. 5 metrycznego włącznie, surowe:	
<i>a)</i> pojedyncze lub podwójne	19.—
<i>b)</i> z więcej nitki skręcone	29.—
Uwaga. Przędze z grubych włosów zwierzęcych ponad Nr. 5 metryczny, jakoteż bielone, barwione, drukowane, odprawia się podług Nr. 226 jak przędza z wyczesków.	
223. Przędza mohair, alpaca (także mottled alpaca) i przędza genappes; wszystkie pojedyncze lub podwójne, surowe, przy dowozie przez osobno do tego upoważnione komory	bez opłaty
224. Kamgarn (przędza gładka) z sierści wielbłądziej, pojedyncza lub podwójna, surowa, przy dowozie przez osobno do tego upoważnione komory	5.—
225. Kamgarn, osobno nie wymieniony:	
<i>a)</i> surowy, pojedynczy:	
1. aż do Nr. 45 metrycznego	12.—
2. ponad Nr. 45 metryczny	21.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
<i>b)</i> surowy, podwójny lub z więcej nitok skręcony:	
1. aż do Nr. 45 metrycznego	17.—
2. ponad Nr. 45 metryczny	29.—
Uwaga. Kamgarn, osobno nie wymieniony, surowy, pojedynczy lub podwójny, ponad Nr. 30 aż do Nr. 45 metrycznego włącznie, do fabrykacji posamotów za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
<i>c)</i> bielony, barwiony, drukowany, pojedynczy:	
1. aż do Nr. 45 metrycznego	29.—
2. ponad Nr. 45 metryczny	38.—
<i>d)</i> bielony, barwiony, drukowany, podwójny lub z więcej nitok skręcony:	
1. aż do Nr. 45 metrycznego	38.—
2. ponad Nr. 45 metryczny	48.—
<i>e)</i> kamgarn w wełnie barwiony lub drukowany nakrapiany, jakoteż nie barwioną wełną (brudno-białą) przeplatany:	
1. pojedynczy	33.—
2. z dwóch lub więcej nitok skręcony, także przędza tego rodzaju z nitok rozmaitej barwy	38.—
Uwaga. Drukowana przędza na osnowę do kobierców za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	29.—
226. Przędza z wyczesków i na wzór jej sporządzone, osobno nie wymienione przędze:	
<i>a)</i> surowe, pojedyncze	19.—
<i>b)</i> surowe, podwójne lub z więcej nitok skręcone	29.—
<i>c)</i> bielone, barwione, drukowane:	
1. pojedyncze	29.—
2. podwójne, lub z więcej nitok skręcone	38.—
227. Przędze do cząstkowej sprzedaży przysposobione	52.—
Towary wełniane:	
228. Koce; sukno samodziałowe; krajki	29.—
229. Towary tkackie, wełniane, osobno nie wymienione, także drukowane:	
<i>a)</i> wagi więcej jak 700 g na metr kwadratowy	120.—
<i>b)</i> wagi więcej jak 200 do 700 g na metr kwadratowy	200.—
<i>c)</i> wagi 200 g i mniej na metr kwadratowy	262.—
230. Aksamity i tkaniny w rodzaju aksamitu (z postrzyżonym lub nie postrzyżonym włosom), także drukowane	240.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
231. Towary wstążkowe	240.—
232. Towary pasamomicze i guzikarskie	240.—
233. Towary dziane i pończoszkowe:	
<i>a</i>) materye dziane i na drutach robione w całych sztukach (towar na metry)	240.—
<i>b</i>) pończochy i skarpetki:	
1. o wadze tuzina par ponad 1 <i>kg</i>	250.—
2. o wadze tuzina par do 1 <i>kg</i> włącznie	320.—
<i>c</i>) rękawiczki	330.—
<i>d</i>) osobno nie wymienione	250.—
234. Szale i tkaniny w rodzaju szalów; koronki i chustki koronkowe; tiule i materye siatkowe w rodzaju tiulów	476.—
235. Hafty, jedwabiem haftowane	600.—
236. Hafty, innymi materiałami haftowane	500.—
237. Koberce pod nogi:	
<i>a</i>) z włosów psich, cielęcych lub bydłęcych, także z małą przymieszką wełny	30.—
<i>b</i>) koberce wiązane	180.—
<i>c</i>) inne i także z pilśni, także drukowane	120.—
238. Pilśnie i towary pilśniowe (z wyjątkiem koberców pod nogi tego rodzaju):	
<i>a</i>) grube pilśnie z włosów zwierzęcych (także przykrojone, namazione lub lakierowane)	32.—
<i>b</i>) inne pilśnie i towary pilśniowe:	
1. nie drukowane	120.—
2. drukowane	190.—
239. Artykuły techniczne:	
<i>a</i>) dna sit, powrozy i lny z włosienia końskiego; grube kraty, sieci wiązane itp. osobno nie wymienione artykuły techniczne	35.—
<i>b</i>) sukna do prasowania i cedzenia, gdy ważą więcej jak 500 <i>g</i> na metr kwadratowy	95.—
Uwaga. Sukna do prasowania i cedzenia (filtrowania) wagi 500 <i>g</i> lub poniżej odprawia się jako osobno nie wymienione wełniane towary tkackie.	
<i>c</i>) wężownice, tkane lub plecione; gurdy	95.—
<i>d</i>) rzemienie ruchodawcze	100.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XXV. Jedwab i towary jedwabne,	
także z przymieszką innych przędziw.	
240. Jedwab surowy w pęczkach (oprzędz); odpadki jedwabiu, nieuprzedzone	bez opłaty
241. Wata jedwabna, z wyjątkiem waty do celów leczniczych	30—
242. Jedwab (zesnuty albo przędziony) także kręcony:	
<i>a)</i> surowy	bez opłaty
<i>b)</i> bielony	120—
<i>c)</i> barwiony:	
1. czarny	95—
2. w innych barwach	120—
243. Pela (odpadki jedwabiu, uprzedzone), także skręcona:	
<i>a)</i> surowa lub bielona	bez opłaty
<i>b)</i> barwiona:	
1. czarna	95—
2. w innych barwach	120—
244. Jedwab sztuczny, także skręcony:	
<i>a)</i> brudno-biały, nie barwiony	bez opłaty
<i>b)</i> barwiony:	
1. czarny	95—
2. w innych barwach	120—
245. Przędze z jedwabiu, peli lub jedwabiu sztucznego, w połączeniu z innymi przędziami, także skręcone:	
<i>a)</i> przędze z pęczkami z odpadków jedwabiu	48—
<i>b)</i> inne	70—
Uwaga. Surowy kangarn przeciągnięty jedną nitką nieskręconego jedwabiu uważa się za kangarn Nr. 225.	
246. Nici z jedwabiu, peli lub jedwabiu sztucznego, także w połączeniu z innymi przędziami, bielone lub barwione, do sprzedaży cząstkowej przysposobione	160—
Towary z samego jedwabiu (z jedwabiu, peli lub jedwabiu sztucznego):	
247. Towary z samego jedwabiu, haftowane	1400—
248. Tiule i materye siatkowe w rodzaju tiulów; gazy (także tkana krepa i flory); koronki i chustki koronkowe	1350—
249. Gaza na woreczki jedwabne	900—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
250.	Tkaniny z samego jedwabiu, osobno nie wymienione:	
	a) gładkie (bez fasonu):	
	1. nie barwione lub barwione na czarno	1200.—
	2. innej barwy, drukowane, pstro tkane	1300.—
	b) z fasonem:	
	1. nie barwione lub na czarno barwione	1250.—
	2. innej barwy, drukowane, pstro tkane	1350.—
251.	Aksamity i tkaniny w rodzaju aksamitu (z postrzyżonym lub nie postrzyżonym włosiem)	1300.—
252.	Towary dziane i pończoszkowe:	
	a) materiały dziane lub na drutach robione w całych sztukach (towar metryczny)	1300.—
	b) pończochy i skarpetki	1400.—
	c) rękawiczki	1400.—
	d) osobno nie wymienione	1400.—
253.	Towary wstążkowe:	
	a) haftowane lub też z tiulu, gazy, względnie innych tkanin Nr. 248	1400.—
	b) wstążki aksamitne lub wstążki o wyglądzie aksamitnym	1300.—
	c) inne:	
	1. bez fasonu	1300.—
	2. fasonowane	1400.—
254.	Towary posamonicze i guzikarskie	1000.—
	Towary półjedwabne (z jedwabiu, poli lub jedwabiu sztucznego w połączeniu z innymi przędziwami):	
255.	Towary półjedwabne, haftowane: tiule i materje siatkowe w rodzaju tiulów; gazy (także tkane krepy i flory); koronki i chustki koronkowe	1200.—
256.	Tkaniny półjedwabne, osobno nie wymienione:	
	a) gładkie (bez fasonu)	600.—
	b) z fasonem	650.—
	Uwaga. Tkaniny półjedwabne, gdy ważą więcej jak 200 g na metr kwadratowy, także z fasonem, odprawia się podług a.	
257.	Aksamity i tkaniny w rodzaju aksamitu (z postrzyżonym lub nie postrzyżonym włosiem)	960.—
258.	Towary dziane i pończoszkowe:	
	a) materje dziane i pończoszkowe w całych sztukach (towar metryczny)	600.—
	b) pończochy i skarpetki	650.—

	Cl) w koronach
	od 100 kilogramów
c) rękawiczki	650.—
d) osobno nie wymienione	650.—
259. Towary wstążkowe:	
a) haftowane lub z tiulu, gazy względnie innych tkanin Nr. 255	1200.—
b) wstążki aksamitne i wstążki o wyglądzie aksamitnym	960.—
c) inne:	
1. wstążki półjedwabne, na wzór rysu tkane, szerokości 6 <i>cm</i> lub mniej, barwione na czarno, szaro lub brązowo (wstążki kapeluszowe)	450.—
2. bez fasonu inne	600.—
3. fasonowane	650.—
260. Towary pasamonicze i guzikarskie	600.—
Uwagi do klasy XXV.	
1. Tkaniny całkiem ordynarne z surowej przędzy z odpadków jedwabiu, wyglądające jak szare płótno do pakowania i używane na płachty do wytłaczania (prasowania), na ścierki itp., także z pojedynczemu barwionemi nitkami	57.—
2. Jedwab zasnuty w przędze z innych nitek a nie tworzący ich powłoki zewnętrznej lub nie ciągnący się przez całą długość nitki tkaniny pomija się w tkaninach z takich przędz.	
XXVI. Towary konfekcyjne.	
261. Kwiaty sztuczne, gotowe, całe lub po części z materiałów tkackich	1100.—
262. Części składowe kwiatów sztucznych, całe lub po części z materiałów tkackich	480.—
Uwaga. Słupki kauczukowe do wyrobu sztucznych kwiatów, także w połączeniu z materiałami tkackimi	48.—
263. Pióra strojowe, przysposobione i roboty z nich	1100.—
264. Sztuczne futerka z piór:	
a) z piór strusich itp. przednich piór	1100.—
b) z innych piór:	
1. gotowe, także paski garnirunkowe	620.—
2. osobno nie wymienione	480.—
265. Roboty perukarskie i inne z włosów ludzkich	240.—
	od sztuki
266. Piłsń przyrządzona w postaci kapeluszy	— 40

		Cło w koronach
		od sztuki
267.	Kapelusze męskie i dla chłopców:	
a)	jedwabne i z materyi wszelkiego rodzaju, kapelusze składane: także ubrane	1·50
b)	piłśniowe:	
1.	nie ubrane	—·70
2.	ubrane	1—
c)	kapelusze ze słomy, łyka, łubu lub innych materyałów:	
1.	nie ubrane	—·50
2.	ubrane	1—
268.	Kapelusze damskie i dla dziewcząt wszelkiego rodzaju:	
a)	nie ubrane	—·70
b)	ubrane	1·20
269.	Kapelusze wszelkiego rodzaju, przystrojone	1·80
U w a g i.		
1. Kapelusze damskie i dla dziewcząt w rodzaju kapeluszy męskich i dla chłopców pod względem formy i ubrania odprawia się jak te ostatnie.		
2. Czapki, krymki itp. nakrycia głowy, z wyjątkiem fezów, odprawiać należy tak samo jak kapelusze.		
3. Pod ubraniem (garniowaniem) rozumie się zaopatrzenie podszewką, obszyciem, skórką do kapelusza i pojedyncze nałożenie wstążki, materyi, sznurka itp. lub też zaopatrzenie tylko w niektóre z tych części składowych.		
270.	Fczy (tureckie czapeczki) z kutasami lub bez nich	—·10
271.	Wachlarze wszelkiego rodzaju:	od 100 kilogramów
a)	ze zwyczajnych materyałów	120—
b)	z materyałów przednich lub z przednimi materyalami	200—
c)	z materyałów najprzedniejszych lub z najprzedniejszymi materyalami	420—
d)	z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
1.	ze złota	850—
2.	ze srebra	600—
272.	Parasole od deszczu i słońca z pokryciem z materyi:	
a)	bez opatrzenia szlachetnymi metalami:	od sztuki
1.	przystrojone lub z koronek, haftów	2·75
2.	z samego jedwabiu	2·20
3.	z półjedwabiu	1·70
4.	z innych materyałów	—·70
b)	z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
1.	ze złota	5—
2.	ze srebra	3—
273.	Garnirunki zrobione z sznureczków, sznureczków okręconych, sznelek itp. wyrobów pasamoniczych, także dalej przyrządzone (jednak nie z koronkami lub haftami):	od 100 kilogramów
a)	całe lub częściowo z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu	1300—
b)	z innego przędzywa	350—
U w a g a. Tego rodzaju garnirunki z koronkami lub haftami odprawia się tak jak towary strojowe Nr. 274.		

Cło w koronach

od 100 kilogramów

274. Odzież, bielizna, stroje i inne szyte przedmioty z materji, osobno nie wymienione, podlegają takiemu cłu jak ich część główna, za którą uważa się w ubiorach i strojach kobiecych część składową, najwyższem cłem obłożoną, z dodatkiem 40 od sta.

Ogólne uwagi do klas taryfy XXII do XXVI.

1. Przędze w ułożonej lub klejonej osnowie podlegają dodatkowi 5 procent do stopy celnej użytej przędzy.

2. W tkaninach, robotach dzianych, pończoszkowych itp. znajdujące się perły szklane, porcelanowe lub metalowe, sieczka szklana, błyskotki, przędzy szklane, nitki fiszbinowe itp. pozostają przy taryfowaniu towarów tkackich bez uwzględnienia.

3. Towary tkackie wszelkiego rodzaju w połączeniu z nitkami metalowymi (drutem okrągłym lub spłaszczonym) podlegają dodatkowi 30 procent do cła dotyczącego towaru tkackiego.

4. Przy wymiarze opłaty celnej od haftów miarodajną jest materia właściwa, materiał zaś użyty do haftowania nie wywiera żadnego wpływu, o ile pod tym względem taryfa osobnych postanowień nie zawiera. Haftowane aksamity, tkaniny w rodzaju aksamitów, tudzież haftowane wstążki, o ile ostatnie w taryfie nie są osobno wymienione, odprawia się jako hafty.

Haftowane towary dziane i pończoszkowe, towary posamonnice i guzikarskie — z wyjątkiem należących do Nr. 247 (haftowane towary z samego jedwabiu) i 255 (haftowane towary półjedwabne) — podpadają cłu nie jako hafty, tylko stosownie do swej dalszej jakości. Towary dziane i pończoszkowe bawełniane, lniane i wełniane, haftowane jedwabiem lub też robotą szytą jedwabiem ozdobione, należy odprawiać tak, jak półjedwabne, dziane i pończoszkowe towary Nr. 258: tak samo jedwabiem haftowane lub robotą szytą jedwabiem ozdobione, bawełniane, lniane lub wełniane towary posamonnice i guzikarskie odprawia się tak jak półjedwabne towary posamonnice i guzikarskie Nr. 260.

5. Przy pończochach, skarpetkach, rękawiczkach i osobno nie wymienionych towarach dzianych i pończoszkowych nie uwzględnia się konfekcyi, o ile nie chodzi o dziane lub drutami robione towary strojowe (ustrojone artykuły fantazyjne), które jako towary strojowe odprawia się podług opłaty celnej, która odpowiada wyżej ocłonemu strojowi.

Tkaniny, które są tylko pojedynczo obrabione lub pojedynczemi szwami opatrzone, — o ile nie są przedmiotami handlu towarami strojowemi — poddaje się opłacie celnej nie jako szyte przedmioty, tylko nakłada się na nie dodatek 10 procent do cła od dotyczącej tkaniny.

6. Worki z grubej materji odprawia się jak dotyczące tkaniny.

7. Używane, znaczone worki z grubej materji, wprowadzane do napełniania zbożem a w przeciągu 2 miesięcy napowrót wywożone, pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem

bez opłaty

8. Używane, znaczone worki z grubej materji, które napełnione zbożem wszelkiego rodzaju, słodem, kielkami słodowemi, nasieniem rzepaku olejnego, nasionami, gliną porcelanową, węglami, materiałem papierowym zostały wywiezione z wolnego obrotu po za jednolitą granicę celną i w próżnym stanie napowrót wracają, za certyfikatem i pod warunkami, tudzież kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem

bez opłaty

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XXVII. Towary szczotkarskie i sitarskie.	
275. Towary szczotkarskie, pospolite, t. j. ze szczeciny dalej nie przyrządzonej (także z surogatów szczeciny), słomy, piassawy i innych materiałów roślinnych, także z opatrzeniem z drzewa lub żelaza, nie barwione, nie politerowane ani lakierowane:	
<i>a)</i> miotły ze słomy, piassawy lub innych materiałów roślinnych	12.—
<i>b)</i> pędzle, ordynarne	43.—
<i>c)</i> inne, pospolite towary szczotkarskie	36.—
276. Towary szczotkarskie, osobno nie wymienione (z wyjątkiem szczotek drucianych do celów technicznych), z opatrzeniem:	
<i>a)</i> ze zwyczajnych materiałów	72.—
<i>b)</i> z przednich materiałów	120.—
<i>c)</i> z najprzedniejszych materiałów	240.—
<i>d)</i> ze szlachetnych metalów:	
1. ze złota	850.—
2. ze srebra	600.—
Uwagi.	
1. Przy szczotkach do froterowania i szczotkach do koni, połączenie z towarami tkackimi pozostaje bez uwzględnienia.	
2. Przednie pędzle, o ile nie podpadają pod <i>c</i> i <i>d</i> , odprawia się podług <i>b</i> .	
277. Sita drewniane, gotowe, z dnami z plecionek drewnianych lub żelaznego drutu: drewniane dna sit	40.—
278. Towary sitarskie, osobno nie wymienione, z dnami:	
<i>a)</i> z włosienia końskiego lub drutu	72.—
<i>b)</i> z innych przędzy (z wyjątkiem włosienia końskiego i jedwabiu)	120.—
<i>c)</i> z dnami z jedwabiu	240.—
XXVIII. W innych klasach taryfy nie wymienione towary ze słomy, trzciny, łyka, łupu itp.	
279. Trzcina do krzesel:	
<i>a)</i> łupana, także obłupiona (trzcina rdzenna), surowa	1.20
<i>b)</i> bejcowana, barwiona, lakierowana, bronzowana lub przykrojona	12.—
280. Ordynarne rogoże pod nogi i maty (płachty do wozów itp.), nie barwione lub barwione	12.—
Uwaga. Chodniki kokosowe (na wzór kobierców chodnikowych sporządzone)	20.—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
281. Plecionki, osobno nie wymienione:		
<i>a)</i>	pospolite, t. j. ordynarne towary do domowego lub przemysłowego użytku, także w połączeniu z drzewem	12.—
<i>b)</i>	przednie, o ile nie należą do <i>c</i> , także w połączeniu ze zwykłymi materiałami	36.—
<i>c)</i>	najprzedniejsze t. j. plecionki z jedwabnem lub innym przędziwem, włósnieniem końskim lub nitkami metalowymi przewlekanie lub przerabiane, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	120.—
<i>d)</i>	w połączeniu z innymi najprzedniejszymi materiałami	240.—
282. Towary koszykarskie (także z witwy):		
<i>a)</i>	pospolite (ordynarne kosze do pakowania, noszenia, kosze wozowe i do bielizny, wycierze itp.) z nieoblupanych lub oblupanych prętów itp., ani nie bejcowane, barwione, pokostowane, ani też lakierowane, także w połączeniu z drzewem, żelazem lub nieszlachetnymi metalami	12.—
<i>b)</i>	przednie, t. j. wszystkie inne, o ile nie należą do <i>c</i> , także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	120.—
<i>c)</i>	najprzedniejsze, t. j. także w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	240.—
Uwaga. Meble plecione odprawia się tak jak towary z drzewa klasy XXXIV.		
283. Towary tej klasy z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:		
<i>a)</i>	ze złota	850.—
<i>b)</i>	ze srebra	600.—

XXIX. Papier i towary papierowe.

284. Miazga papierowa, bielona lub nie bielona:		
<i>a)</i>	ze szmat (półmiazga)	bez opłaty
<i>b)</i>	z drzewa, słomy, esparto i podobnych włókien:	
	1. mechanicznie szlifowana	1·50
	2. chemiczną drogą wyrobiona	1·50
Uwaga. Miazgę papierową przy dowozie w arkuszach, zwojach lub w formie tektury odprawia się podług tego numeru tylko w takim razie, jeżeli jest przedziurawiona lub jeżeli ją na prośbę strony pod nadzorem urzędowym przedziurawiono.		
285. Tektura:		
<i>a)</i>	ordynarna, gdy waży 300 g i więcej na metr kwadratowy	7·20
<i>b)</i>	tektura do pras, tektura łupkowa, tektura lśniaca	7·20
<i>c)</i>	przednie kartony, następnie wszystkie farbami pomalowane lub w deseń, także w deseń prasowane	15.—

	Cena w koronach
	od 100 kilogramów
286. Tektura maziowa i kamienna	7 20
Papier:	
287. Papier pakunkowy, gdy waży 30 g i więcej na metr kwadratowy:	
a) nie barwiony	7 20
b) w masie barwiony lub maziowy	10 —
288. Bibuła:	
a) ordynarna, nie barwiona	7 20
b) przednia, także w kartonach	14 —
c) w deseń prasowana (adamaszek bibułowy)	36 —
289. Papier rysunkowy, tektura malarska, papier do miedziorytów	20 —
290. Papier pstry, także lakierowany i na biało pomalowany:	
a) gładki	27 —
b) w deseń prasowany, chropowaty lub gufrowany	40 —
291. Papier pergaminowy	20 —
292. Papier do celów fotograficznych przyrządzony:	
a) nie wrażliwy na światło (papier albuminowy, żelatynowy, pigmentowy itp. papiery)	30 —
b) wrażliwy na światło	50 —
293. Inne chemiczne papiery	30 —
294. Papier złoty i srebrny, jakoteż papier ze złotem i srebrnymi deseniami (prawdziwy lub nieprawdziwy, także bronzowany), papier koronkowy itp. przekłowany	40 —
295. Tapety	60 —
296. Papier, osobno nie wymieniony:	
a) gładki	12 —
b) rygowany	20 —
c) w deseń prasowany, wyrobu krepowego, gufrowany lub chropowaty	36 —
297. Papier i okładki tekturowe z płótnem pod spodem lub w środku (także z materyą bawełnianą); podszewki papierowe do kapeluszy, także tkaninami obciążone	36 —
Towary papierowe:	
298. Druki, ogłoszenia i plakaty:	
a) dwu- lub więcejkolorowe, albo złotem lub srebrem drukowane, względnie drogą fotomechaniczną sporządzone	72 —
b) inne	24 —

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
299. Wyroby z papieru zbytkowe, osobno nie wymienione hurtowne wyroby fabryczne obrazów drukowanych, zabawki, wszystkie te także w połączeniu ze zwyczajnemi lub przedniemi materyałami; bielizna papierowa; kwiaty i części składowe kwiatów z papieru	100.—
U w a g a. Towary tego numeru w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami odprawia się podług Nr. 300 <i>d</i> .	
300. Towary z papieru, tektury lub masy papierowej, osobno nie wymienione:	
<i>a</i>) z masy papierowej, okładki tekturowe, papier, z wyjątkiem papieru Nrów 290 <i>b</i> , 294 i 296 <i>c</i>	36.—
<i>b</i>) z papieru lub z papierem Nrów 290 <i>b</i> , 294 i 296 <i>c</i> , następnie wszystkie z obrazami i malowidłami	72.—
U w a g a. Towary podpadające pod <i>a</i> i <i>b</i> także w połączeniu ze zwyczajnemi materyałami.	
<i>c</i>) w połączeniu z przedniemi materyałami albo płótnem introligatorskiem	120.—
<i>d</i>) w połączeniu z najprzedniejszymi materyałami	240.—
U w a g a. Tu należą zwłaszcza także wyroby z tektury i roboty introligatorskie (pudełka, puzderka, teki, okładki i okładki do albumów, części składowe albumów, gotowe albumy, gotowe lub zbytkowe kalendarze, notesy, notatki, zeszyty do pisania itp.), z wyjątkiem należących do Nr. 647 oprawionych książek, map, czasopism i nut.	
301. Roboty formierskie z tektury kamiennej, asfaltu i podobnych materyałów:	
<i>a</i>) ani nie pomalowane, ani też nie lakierowane, także w połączeniu z drzewem lub żelazem	20.—
<i>b</i>) inne, także w połączeniu ze zwyczajnemi materyałami	40.—
U w a g a. Roboty formierskie w połączeniu z przedniemi i najprzedniejszymi materyałami należy odprawiać podług Nr. 300 <i>c</i> i <i>d</i> , zabawki itp. z tektury kamiennej itp. podług Nr. 299.	
302. Karty do grania	145.—
U w a g a. Karty do grania podlegają nadto opłacie stempla konsumcyjnego podług istniejących przepisów i deklarowane być mają podług ilości i jakości talii, tudzież ilości kart każdej talii.	
303. Towary tej klasy z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
<i>a</i>) ze złota	850.—
<i>b</i>) ze srebra	600.—
XXX. Kauczuk i gutaperka, jakoteż towary z tychże.	
304. Kauczuk, gutaperka (także balata), surowe lub oczyszczone; odpadki z nich, stare zużyte kawałki towarów z nich sporządzonych; z odpadków kauczukowych regenerowany kauczuk (mitchel guma)	bez opłaty
305. Rozczyny kauczukowe	6.—
306. Ciasto kauczukowe	10.—
307. Nitki kauczukowe, nie oprzędzone (także płaskie, nie szersze jak 3 mm)	3·60

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
308. Płyty nie wulkanizowane, cięte, wyrównane, walcowane (płyty patentowe)	40.—
309. Towary z płyt patentowych, osobno nie wymienione, wulkanizowane lub nie wulkanizowane, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	130.—
310. Zabawki dla dzieci z miękkiego kauczuku, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	100.—
311. Obuwie, także w połączeniu z towarami tkackimi wszelkiego rodzaju lub z innymi materiałami	120.—
312. Towary z miękkiego kauczuku, osobno nie wymienione, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	100.—
313. Twarda guma (twarda lub twarda jak skóra) w płytach, sztabach i rurach, także polerowana, jednak dalej nie obrobiona	30.—
314. Towary z gumy twardej, osobno nie wymienione:	
<i>a)</i> surowe prasowane, z widzialnymi szwami od prasowania	84.—
<i>b)</i> inne, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	135.—
315. Tkaniny i materje dziane, kauczukiem powleczone, napojone, pomalowane lub zapomocą warstw kauczukowych połączone, jeżeli przerobione w nich przędziwa składają się:	
<i>a)</i> całe lub w części z jedwabiu, peli lub też sztucznego jedwabiu	200.—
<i>b)</i> z innych materiałów tkackich, także tego rodzaju pilśnie	130.—
316. Tkaniny sprężyste, towary dziane i posamonne, jeżeli przerobione w nich przędziwa składają się:	
<i>a)</i> całkiem lub częściowo z jedwabiu, peli lub sztucznego jedwabiu	200.—
<i>b)</i> z innych materiałów tkackich:	
1. elastyki do obuwia	170.—
2. inne	185.—
317. Ubrania i inne przez przyklepanie, szycie itp. przyrządzone przedmioty z materiałów w Nrach 315 i 316 wymienionych należy odprawiać jak te z dodatkiem 20 procent.	
318. Towary kauczukowe w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	240.—
319. Towary kauczukowe z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
<i>a)</i> ze złota	850.—
<i>b)</i> ze srebra	600.—
320. Artykuły techniczne:	
<i>a)</i> tkaniny na podkłady do grępli dla gręplarzy za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnym rozporządzeniem	7.—
<i>b)</i> węzownice z kauczuku lub z kauczukiem, także z pokładami z tkaniny lub wstawkami drucianymi	70.—

Uwaga. Węzownice z płyt patentowych odprawia się podług Nr. 309.

Cło w koronach	
od 100 kilogramów	
c) środki uszczelniające	100.—
d) rzemienie ruchodawcze	100.—
e) pneumatyki (węzownice i płaszcze)	150.—
f) materiał izolacyjny z płyt patentowych, także wulkanizowany	130.—
g) opatrzenia do celów technicznych i elektro-technicznych, do instrumentów itp. z twardej gumy z wyjątkiem należącej do Nr. 314 a surowej, prasowanej gumy twardej	135.—
Uwaga. Do urządzania telefonu i mikrofonu za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	100.—
h) kauczukowe sukna nadrukowane i inne osobno nie wymienione artykuły techniczne	120.—

XXXI. Cerata i towary z niej.

321. Cerata, gruba, nie drukowana; płótno asfaltowe	18.—
322. Okrycia do wozów i inne płachty służące do nakrycia z grubych materyi, w tkaninie, względnie przędze chemicznie preparowane lub olejem, mazią, albo też mieszaninami tłuszczów powleczone lub napojone	60.—
323. Grube opony na podłogi z ceraty, linoleum, kamptulikonu i tym podobnych kompozycji:	
a) do 2 mm grubości	75.—
b) ponad 2 mm grubości	60.—
324. Płótno introligatorskie	72.—
325. Cerata, osobno nie wymieniona, także muślin woskowany i kitajka woskowana:	
a) towar metryczny bez odznaczonego deseni	75.—
b) odznaczona lub towar metryczny z odznaczonym deseniem	85.—
326. Towary z ceraty, muślinu woskowanego i kitajki woskowanej, z wyjątkiem tego rodzaju towarów siodlarskich, rymarskich i kaletniczych:	
a) także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przedniemi materiałami	100.—
b) w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	240.—
327. Towary tej klasy z zaopatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
a) ze złota	850.—
b) ze srebra	600.—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
XXXII. Skóra i towary skórzane.		
Skóra:		
328.	Skóra bydlęca i końska, w rodzaju skóry na podeszwy robiona (także na rzemień ruchodawcze):	
	a) w kawałkach grzbietu (croupons):	
	1. wydeębiona	50.—
	2. środkami mineralnymi wygarbowana	60.—
	b) inna (z wyjątkiem odpadków ze skóry):	
	1. wydeębiona	43.—
	2. środkami mineralnymi wygarbowana	50.—
	c) odpadki ze skóry	35.—
329.	Skóra bydlęca i końska, nie w rodzaju skóry na podeszwy robiona, także gotowa przyrządzona, jednak nie lakierowana:	
	a) barwy naturalnej lub na czarno barwiona	30.—
	b) inna	43.—
	Uwaga. Skóra greplarska do greplarni za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	20.—
330.	Skóra cielęca, z wyjątkiem skóry lakierowanej	60.—
331.	Błamy kozłe, kozie i kozłęce, garbowane, także rozcinane, nie barwione, dalej nie przysposobione	5.—
332.	Błamy owcze i jagnięce, garbowane, nie barwione, dalej nie przysposobione:	
	a) ze strony mięsa łupane	14.—
	b) inne	30.—
333.	Skóra kozła, kozia i kozłęca, przyrządzona z wyjątkiem skóry na rękawiczki i lakierowanej skóry	60.—
334.	Skóra owcza i jagnięca, przyrządzona, z wyjątkiem skóry na rękawiczki i skóry lakierowanej	60.—
335.	Skóra na rękawiczki wszelkiego rodzaju	43.—
	Uwaga. Skóra na rękawiczki, którą się celem barwienia wywozi, przy ponownym dowozie w barwionym stanie za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	20.—
336.	Skóra lakierowana wszelkiego rodzaju	60.—
337.	Skóra, osobno nie wymieniona; pergamin	43.—
	Uwaga. Wycinki skóry, następnie okrawki i paski skóry, które poddane zostały obróbeniu przez kitowanie, wcinanie lub wycinanie ozdób, dziurawienie, steknowanie, szycie itp., odprawia się, o ile taryfa nie zawiera innego jakiego postanowienia, jak osobno nie wymienione towary skórzane Nr. 342.	
Towary skórzane:		
338.	Towary siodlarskie i rymarskie, także w połączeniu z innymi materiałami:	
	a) bez części składowych metalowych, lub z okuciem, sprzączkami, obrączkami, kabłąkami i innymi częściami składowymi z żelaza i stali (z wyjątkiem niklowanych lub innymi metalami pokrytych)	90.—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
b) z okuciem, sprzączkami, obrączkami, kabłąkami i innymi częściami składowymi z mosiądzu, niklu i innych nieszlachetnych metalów lub niemi pokryte (także z żelaza i stali)		120.—
c) ze srebrnym, srebrno-platerowanym, srebrzonym lub złotonem okuciem, z sprzączkami, obrączkami, kabłąkami i innymi metalowymi częściami składowymi		240.—
339. Towary kaletnicze ze skóry, ceraty i materyi:		
a) z opatrzeniem z żelaza i stali (z wyjątkiem niklowanych lub innymi nieszlachetnymi metalami pokrytych), także w połączeniu z innymi zwyczajnymi lub przednimi materyalami		110.—
Uwaga. Tu należą także tego rodzaju towary z ceraty, skózanego sukna, materyi na kobierce pod nogi i t. p. bez opatrzenia.		
b) z opatrzeniami z innych jak pod a wymienionych metalów (z wyjątkiem szlachetnych), także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyalami		175.—
Uwaga. Tu należą także tego rodzaju towary z samej tylko skóry wagi od sztuki po 1 kg i ponadto.		
c) w połączeniu z najprzedniejszymi materyalami, następnie towary galanteryjne z samej tylko skóry wagi sztuki poniżej 1 kg		240.—
340. Obówie wszelkiego rodzaju, także ze skóry lub skórą obłożone, tudzież w połączeniu z towarami tkackimi, względnie z innymi materyalami, gdy para waży:		
a) więcej jak 1200 g		100.—
b) więcej jak 600 do 1200 g		125.—
c) 600 g lub poniżej		145.—
341. Rękawiczki, skórzane (także tylko przykrojone lub w połączeniu z towarami tkackimi), tudzież haftowane		150.—
Uwaga. Rękawiczki, skórzane, z ozdobą, zaopatrzone powłoką lub przedniem futerkiem podbite, odprawia się jak towary kuśnierskie Nr. 346 b.		
342. Towary skórzane, osobno nie wymienione:		
a) z samej skóry lub w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materyalami		110.—
b) ze skóry, w połączeniu z najprzedniejszymi materyalami		240.—
343. Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metalów:		
a) ze złota		850.—
b) ze srebra, z wyjątkiem towarów siodlarskich i rymarskich Nr. 338 c		600.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
344. Artykuły techniczne:	
a) skóra na obuwiu (tak zwany welings); przykrojona skóra siodlarska do siodła na koła do jazdy; kawały surowej skóry, dalej nie obrobione . . .	60.—
Uwaga. Siodła do kół do jazdy należą do Nr. 338.	
b) rzemienie ruchodaweze, płaskie, także paski:	
1. ze skóry wydebnionej	70.—
2. ze skóry przed wałkowaniem tłustością napuszczanej, względnie za pomocą środków mineralnych garbowanej, jakoteż ze skór surowych . . .	80.—
c) rzemienie ruchodaweze ze skóry, okrągłe lub kanciaste, także skręcone . . .	80.—
d) artykuły techniczne, osobno nie wymienione, ze skóry lub surowej skóry, jak skopki do różańców (paternoster), czótenka tkackie, koła zębate, manszety, krawki i obrączki do uszczelniania itp.	75.—
XXXIII. Towary kuśnierskie.	
345. Futra, przyrządzone, nie gotowe:	
a) z błamów pospolitych	24.—
b) z błamów przednich	120.—
346. Futra, gotowe:	
a) z błamów pospolitych	200.—
b) z błamów przednich	480.—
XXXIV. Towary drewniane; towary z materiałów tokarskich i snycerskich.	
347. Drzewo do wyrobu i towary piłą rzniete: heblowane, żłobione lub fugowane; przyrznane drzewo obręczowe, także z tak zwanym zaunkiem; przysposobione drzewo beczkowe; miotły z chrustu; wszystkie te surowe, nie bejcowane, barwione itp.	5.—
348. Drut drewniany i wełna drewniana:	
a) surowe	5.—
b) bejcowane lub barwione	12.—
349. Szyfty drewniane (gwoździe drewniane), także bejcowane lub barwione . . .	12.—
350. Fryzy, pasy, sztaby i tafle, heblowane, jakoteż parkiety (sklejane lub w inny sposób spojone tafle); wszystkie te nie formowane, ani też nie wykładane:	
a) surowe	5.—
b) bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane lub polerowane . . .	7·20

	Głó w koronach
	od 100 kilogramów
351. Forniry, także przez sklejenie fornirów powstałe tafle:	
<i>a)</i> nie wykładane:	
1. surowe	7.—
2. barwione, bejcowane, pokostowane, lakierowane lub polerowane	14.—
<i>b)</i> wykładane lub z wyciśniętym deseniem; mozaika drzewna do dalszego użytku do towarów drewnianych	30.—
352. Listwy z drzewa (do mebli, ram itp.):	
<i>a)</i> gładkie lub profilowane:	
1. surowe	10.—
2. bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane, gruntowane, polerowane, następnie wszystkie fornirowane	15.—
3. z nałożoną masą lub z ozdobami z masy z frezowaną lub wyciskaną ornamentacją	36.—
4. bronzowane, złocone, srebrzone, przednio pomalowane	50.—
<i>b)</i> z przednią robotą ażurową lub rzeźbiarską, następnie z robotą wkładaną	70.—
353. Ramy (do obrazów, zwierciadeł itp.), o ile nie należą do Nr. 362:	
<i>a)</i> z listw drewnianych Nru 352 <i>a</i> 1 i 2	25.—
<i>b)</i> z listw drewnianych Nr. 352 <i>a</i> 3	48.—
<i>c)</i> z listw drewnianych Nr. 352 <i>a</i> 4 i <i>b</i>	80.—
354. Laski z drzewa lub trzciny:	
<i>a)</i> ordynarnie obrobione, surowe, także z obrączkami	7.—
<i>b)</i> ordynarnie obrobione, bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane lub polerowane, także z obrączkami	18.—
<i>c)</i> przednio obrobione, następnie wszystkie w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami (z wyjątkiem obrączek)	36.—
<i>d)</i> w połączeniu z przednimi materiałami	60.—
<i>e)</i> przędzywem lub sznurkami z jelit baranich oplecione	120.—
<i>f)</i> w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	240.—
355. Zabawki drewniane:	
<i>a)</i> ordynarne, tylko heblowane, wyrzynane lub toczone, surowe, bez połączenia z innymi materiałami	15.—
<i>b)</i> przedniego wyrobu, surowe, następnie wszystkie bejcowane, barwione, lakierowane, polerowane, malowane, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	55.—
<i>c)</i> w połączeniu z przednimi materiałami	120.—
<i>d)</i> w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	240.—

Uwaga. Zabawki z innych do tej klasy należących materiałów snycerskich, jak towary z nich.

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
356. Towary, osobno nie wymienione, ze zwyczajnego drzewa, także heblowane (gładkie lub profilowane), ordynarnie toczone, względnie ordynarnie wyrzynane, także sklejane, fugowane lub w inny sposób spojone:	
<i>a)</i> surowe, nie w połączeniu z innymi materiałami:	
1. z miękkiego drzewa	8.—
2. z twardego drzewa lub fornirowane (zwyczajnem drzewem)	15.—
<i>b)</i> surowe, z okuciem lub w inny jaki sposób połączone z żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami:	
1. z miękkiego drzewa	12.—
2. z twardego drzewa lub fornirowane (zwyczajnem drzewem)	20.—
<i>c)</i> bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane, polerowane, następnie wszystkie w połączeniu ze skórą lub zwyczajnymi materiałami, z wyjątkiem pod <i>b</i> wymienionych:	
1. z miękkiego drzewa	16.—
2. z twardego drzewa lub fornirowane (zwyczajnem drzewem)	24.—
357. Towary, osobno nie wymienione, z przedniego drzewa lub też takim drzewem wykładane, także heblowane (gładkie lub profilowane), ordynarnie toczone, względnie ordynarnie wyrzynane, także sklejone, fugowane lub w inny sposób spojone:	
<i>a)</i> surowe, także z okuciem lub w innego rodzaju połączeniu z żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami	20.—
<i>b)</i> bejcowane, barwione, pokostowane, lakierowane, polerowane, następnie wszystkie w połączeniu ze skórą lub zwyczajnymi materiałami, z wyjątkiem do <i>a</i> należących	34.—
358. Towary, osobno nie wymienione, z drzewa przednio toczone, następnie wszystkie z wypalaną, wyciskaną lub fryzowaną ornamentacją, także w połączeniu ze skórą lub zwyczajnymi materiałami; towary wyścielane bez powłoki	40.—
359. Towary, osobno nie wymienione, z drzewa z przednią robotą ażurową lub robotą rzeźbiarską; towary drewniane pozłacane, posrebrzane lub bronzowane (z wyjątkiem drewnianych listw i ram); przednio pomalowane towary drewniane; towary osobno nie wymienione z drzewa w połączeniu z przednimi materiałami, z wyjątkiem skóry i powłok z towarów tkackich	50.—
360. Towary, osobno nie wymienione, z drzewa z robotą wykładaną (boule, intarsien, mozaika drzewna); osobno nie wymienione towary z drzewa z powłokami wszelkiego rodzaju	72.—
Uwaga. Towary z drzewa osobno nie wymienione w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami odprawiać należy podług Nru 362 <i>b</i> .	
361. Towary, osobno nie wymienione z innych jak drzewo materiałów tokarskich i snycerskich:	
<i>a)</i> z roślinnych materiałów snycerskich, na innym miejscu taryfy nie wymienionych (z wyjątkiem guzików z orzecha areki, orzecha kamiennego itp.), także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	48.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
<i>a)</i> z kości, rogu i innych zwierzęcych pod <i>e</i> nie wymienionych materiałów sycerskich, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami:	
1. fiszbin iglicy	130.—
2. inne	120.—
Uwaga. Podług Nr. 361 <i>b</i> ² odprawia się także guziki z orzecha areki, orzecha kamiennego itp.	
<i>c)</i> z pianki morskiej, lawy, celuloиду i podobnych sztucznych materiałów sycerskich (z wyjątkiem imitacji pod <i>d</i> i <i>e</i> wymienionych materiałów), także w połączeniu ze zwyczajnymi lub innymi przednimi materiałami	120.—
<i>d)</i> z bursztynu, gagatu, prawdziwe lub naśladowane, także w połączeniu ze zwyczajnymi, przednimi lub innymi najprzedniejszymi materiałami	240.—
<i>e)</i> z kości słoniowej, perłowej macicy, szylkretu, prawdziwe lub naśladowane, także w połączeniu ze zwyczajnymi, przednimi lub innymi najprzedniejszymi materiałami	270.—
Uwagi.	
1. Przystosowane do dalszego obróbienia przedmioty z materiałów należących do Nr. 361 <i>b</i> ² , <i>d</i> i <i>e</i>	24.—
2. Towary Nru 361 <i>a</i> w połączeniu z przednimi materiałami odprawia się podług <i>b</i> ² , w połączeniu zaś z najprzedniejszymi materiałami podług <i>d</i> ; tę ostatnią pozycję stosuje się także do towarów Nru 361 <i>b</i> i <i>c</i> w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami.	
362. Towary galanteryjne (fraszki i przybory toaletowe):	
<i>a)</i> z drzewa lub z materiałów sycerskich do Nru 361 <i>a</i> należących, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	120.—
<i>b)</i> takie same w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	240.—
363. Grys korkowy, mąka korkowa i korek w kostkach	4.—
364. Korek w płytach i krążkach	8.—
365. Kamienie korkowe	17.—
366. Zatyeczki, podeszwy i inne towary korkowe, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	30.—
Uwagi.	
1. Towary korkowe w połączeniu z przednimi i najprzedniejszymi materiałami odprawia się podług Nr. 362 <i>a</i> , względnie <i>b</i> .	
2. Zatyeczki korkowe, nowe, w kierunku podłużnym poprzecinane, jakoteż używane, celem uszlachetniania latorośli winnych przez producentów wprowadzane, pod warunkami drogą rozporządzenia przepisane	bez opłaty
367. Towary tej klasy z opatrzeniem ze szlachetnych kruszców:	
<i>a)</i> ze złota	850.—
<i>b)</i> ze srebra	600.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
XXXV. Szkło i towary szklane.	
368. Masa szklana; emalia i szkliwo; szkło mielone (pył szklany)	3·60
369. Pręciki, płytki i rurki szklane. jakiegokolwiek barwy (jak do wyrobu paciorków, dętek i guzików)	3·60
Szkło dęte:	
370. Szkło dęte, pospolite, t. j. nie rżnięte, bez deseni, nie ocierane, nie wygniatane:	
a) barwy naturalnej, jednak nie białe	5·—
b) białe, także półbiałe (przeźroczyste)	10·—
c) kolorowe (w masie barwione lub przesłonięte)	30·—
371. Szkło dęte z zatyczkami tylko z ocieraniem lub rżniętymi dnami względnie brzegami:	
a) barwy naturalnej lub białe (przeźroczyste)	10·—
b) kolorowe (w masie barwione lub przesłonięte)	30·—
372. Szkło dęte, rafinowane:	
a) wygryzane, rżnięte, w deseni, ocierane lub krajane:	
1. barwy naturalnej lub białe (przeźroczyste)	20·—
2. kolorowe (w masie barwione lub przesłonięte)	30·—
b) malowane, pozłacane, posrebrzane	30·—
c) szkłem oprzędzone lub z nałożonym szkłem	30·—
373. Kolby szklane (gruszki szklane) do elektrycznych lamp żarowych	30·—
374. Szkło prasowane i lite, osobno nie wymienione:	
a) surowe, także przegrzane, również z brzegami lub dnami rżniętymi, barwy naturalnej lub białe (przeźroczyste)	20·—
b) inne (kolorowe, malowane itp.)	30·—
Tafle szklane:	
375. Szkło zwierciadlane i tafle szklane, osobno nie wymienione, surowe, nie szlifowane, nie polerowane, bez deseni, nie podłożone, nie barwione:	
a) szkło zwierciadlane, lane lub dęte, surowe szkło lane grubości więcej jak 5 mm	4·—

		Ciężar w koronach
		od 100 kilogramów
b) tafle szklane i surowe szkło lane grubości 5 mm i poniżej, gdy wielkość pojedynczej tafli wynosi:		
1.	240 cm lub poniżej	10.— brutto
2.	ponad 240 do 400 cm	11.— brutto
3.	ponad 400 cm	13.— brutto
376.	Szkło zwierciadlane i tafle szklane, osobno nie wymienione, barwione, nie szlifowane, nie polerowane, bez deseni, nie podłożone	24.— brutto
377.	Szkło zwierciadlane i tafle szklane, osobno nie wymienione, szlifowane, polerowane, w deseń, wyginane, także barwione lub przesłonięte:	
a)	w ścianki nie rzniete, nie podłożone	28.— brutto
b)	rzniete w ścianki, jednak nie podłożone; szkło katedralne, także białe	30.— brutto
c)	podłożone	33.— brutto
Uwaga. Szkło zwierciadlane i tafle szklane, malowane, pozłacane lub posrebrzane, także przez nakładanie lub wpalanie farb deseniami opatrzone, odprawia się podług Nr. 377 c.		
378.	Zwierciadła oprawione w ramy	40.—
379.	Szkło druciane (lane tafle lub płyty z drucianymi wstawkami)	24.— brutto
380.	Płyty do celów fotograficznych, wrażliwe na światło	30.— brutto
381.	Szkło optyczne, surowe, nie szlifowane na soczewki, w kawałkach, taflach lub w formie soczewek, lane, prasowane lub krajane, także nadszlifowane, białe lub kolorowe	3:60
382.	Szkiełka do zegarków, okularów i inne szkła optyczne, rzniete	180.—
383.	Perły szklane:	
a)	z białego lub kolorowego szkła, jednak nie malowane, pozłacane lub posrebrzane	5.—
b)	malowane, pozłacane lub posrebrzane	30.—
c)	imitacje prawdziwych pereł	240.—
384.	Wisioriki szklane, lite, do świeczników itp., także kolorowe, szlifowane, z uszkami lub bez nich; przedziwo szklane, także barwione	5.—
385.	Guziki szklane, z uszkami lub bez uszek, korale, kuleczki, krople szklane, także z kolorowego szkła:	
a)	nie malowane, nie pozłacane ani posrebrzane	5.—
b)	malowane, pozłacane lub posrebrzane	30.—
386.	Fałszywe kamienie, bez oprawy	30.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
387. Naramienniki i naszyjniki ze szkła; roboty z pereł szklanych (z wyjątkiem imitacji prawdziwych pereł), z fałszywych kamieni, płytek szklanych, przędziwa szklanego itp., także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	120.—
388. Towary szklane i emaliowe, osobno nie wymienione:	
<i>a)</i> także w połączeniu z innymi jak pod <i>b</i> do <i>d</i> wymienionymi materiałami	36.—
<i>b)</i> w połączeniu z kauczukiem, skórą lub nie niklowanymi częściami składowymi z żelaza lub nieszlachetnych metalów	72.—
<i>c)</i> w połączeniu z innymi przednimi materiałami	120.—
<i>d)</i> w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	240.—
389. Sztuczne zęby bez opatrzenia ze szlachetnych metalów	240.—
390. Towary tej klasy z opatrzeniem ze szlachetnych metalów:	
<i>a)</i> ze złota	850.—
<i>b)</i> ze srebra	600.—
XXXVI. Towary kamienne	
z kamieniu, nie wypalanych ziem, cementów i mieszanin kamiennych.	
391. Kamienie na więcej jak na trzech stronach piłowane, zresztą jednak ordynarnie albo tylko z grubsza ciosane; płyty kamienne grubości więcej jak 16 <i>cm</i> , tylko piłowane lub łupane	1.—
392. Kamienie ogniotrwałe z kwarcytu, w formie cegieł ciosane lub piłowane:	
<i>a)</i> o wadze sztuki 5 <i>kg</i>	2.—
<i>b)</i> o wadze sztuki ponad 5 <i>kg</i>	3.—
393. Łupek:	
<i>a)</i> na płyty tylko krajany	2.—
<i>b)</i> dachówki łupkowe i inny łupek taflowy	2·50
<i>c)</i> dalej przerabiany, także szlifowany, czerniony, liniowany, także w ramach z surowego drzewa	10.—
394. Płyty kamienne grubości 16 <i>cm</i> lub mniej (z wyjątkiem płyt łupkowych i kamieni litograficznych):	
<i>a)</i> surowe (ciosane, łupane, piłowane):	
1. z kamieni pod 2 i 3 nie wymienionych	3·60
2. z alabastru, marmuru lub serpentynu	6.—
3. z granitu, porfiru, syenitu i tym podobnych twardych kamieni	5.—
<i>b)</i> dalej obrobione, także szlifowane lub polerowane:	
1. z kamieni pod 2 i 3 nie wymienionych	7.—
2. z alabastru, marmuru lub serpentynu	20.—
3. z granitu, porfiru, syenitu i tym podobnych twardych kamieni	20.—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
395.	Roboty z kamieni, osobno nie wymienione, które w następujących dwóch numerach nie są wymienione:	
	a) ciosane, piłowane lub łupane:	
	1. pojedynczo profilowane, lub pojedynczo obrobione, nie toczone	1·20
	2. inaczej profilowane, z ornamentacją lub toczone	3·60
	b) całkiem lub częściowo szlifowane, polerowane, pozłacane lub posrebrzane	8.—
396.	Osobno nie wymienione roboty z alabastru, marmuru i serpentynu:	
	a) ciosane, piłowane lub łupane:	
	1. pojedynczo profilowane lub pojedynczo obrobione, nie toczone	5.—
	2. inaczej profilowane, z ornamentacją lub toczone	8.—
	b) całkiem lub częściowo szlifowane, polerowane, pozłacane lub posrebrzane	20.—
397.	Roboty z granitu, porfiru, syenitu i podobnych, twardych kamieni, osobno nie wymienione:	
	a) ciosane, piłowane lub łupane:	
	1. pojedynczo profilowane lub pojedynczo obrobione, nie toczone	3·60
	2. inaczej profilowane, z ornamentacją lub toczone	7·20
	b) całkiem lub częściowo szlifowane, polerowane, pozłacane lub posrebrzane	20.—
	Uwaga. Roboty wymienione pod a 2 i b Nru 395, następnie w Nru 396 i 397, także w połączeniu z drzewem lub ordynarnie obrobionymi częściami składowymi z żelaza lub innych nieszlachetnych metalów. Roboty pod a 1 Nru 395 wymienione, gdy są połączone z powyższymi materiałami, należą temsamem do a 2 wspomnianego numeru.	
398.	Masy niedopuszczające ciepła z mułku krzemienno, znieszanego z azbestem, włosami, trocinami itp.	4.—
	Uwaga. Uformowane masy nieprzepuszczające ciepła z mułku krzemienno, jak kamienie korkowe Nr. 365.	
399.	Cement	1·80
400.	Towary z cementu lub gipsu, osobno nie wymienione, także w połączeniu z drzewem lub ordynarnymi częściami składowymi z żelaza lub innych nieszlachetnych metalów:	
	a) ani nie szlifowane, ani nie pokostowane lub polakierowane	3·60
	b) szlifowane, pokostowane lub polakierowane	7.—
401.	Towary azbestowe:	
	a) papier azbestowy i tektury azbestowe, nie uformowane	12.—
	b) te przedmioty uformowane, także podziurkowane; nie uformowane lub uformowane z wstawkami drucianymi	30.—
	c) przędzy azbestowe, także w połączeniu z innymi przędziami lub drutami	30.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
d) tkaniny azbestowe, także w połączeniu z innymi przedziwami lub drutami	48.—
e) inne azbestowe towary, także w połączeniu z innymi materiałami, o ile nie należą do Nr. 409 c	72.—
402. Kamienie młyńskie, także z żelaznymi obręczami lub w osłonach metalowych; kamienie litograficzne	1·20
403. Naturalne brusy i oselki:	
a) bez połączenia	1·20
b) w połączeniu z drzewem, żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami	8.—
404. Sztuczne brusy i oselki, także w połączeniu z drzewem, żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami:	
a) szmerglowe, z karborundum lub t. p. twardych materiałów szlifierskich	22.—
b) inne	12.—
405. Środki mineralne do czyszczenia, szlifowania i polerowania, przyrządzone do sprzedaży cząstkowej	12.—
406. Papier szlifierski	12.—
407. Sukno szlifierskie, taśmy szlifierskie itp. środki szlifierskie	16.—
408. Towary kamienne, przednie, t. j. przedmioty zbytkowe (przyciskacze do listów, lichtarze, niseczki, kałamarze itp. cacka; statuy, biusty, figury zwierząt i inne wyroby plastyczne wagi aż do 5 kg), zabawki; te wszystkie także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	40.—
409. Towary kamienne w połączeniu z innymi materiałami, o ile połączenie takie przy innych numerach tej klasy nie jest osobno przewidziane:	
a) ze zwyczajnymi materiałami	36.—
b) z przednimi materiałami	72.—
c) z najprzedniejszymi materiałami	120.—
410. Towary tej klasy z opatrzeniami ze szlachetnych metalów:	
a) ze złota	850.—
b) ze srebra	600.—

XXXVII. Towary gliniane.

411. Cegły, nie ogniotrwałe, niepolewane:	
a) cegły zwyczajne murowe, dachówki i cegły brukowe, z gliny, nie palone lub palone, dalej nie obrobione	—·20
b) cegły fasonowe (cegły klinowate, radialne, dziurawione itp.), tynkówki, cegły z glinki wymoczkowej, dachówki żłobkowane, z gliny, niepalone lub palone, dalej nie obrobione	1·20
c) pokostowane, impregnowane, w parze barwione	1·50

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
412. Cegły, nie ogniotrwałe, polewane	2·40
413. Cegły, ogniotrwałe:	
<i>a</i>) cegły dynasowe, magnezytowe, bauksytowe i grafitowe:	
1. we wadze sztuki do 5 <i>kg</i>	2·—
2. we wadze od sztuki ponad 5 <i>kg</i>	3·—
<i>b</i>) inne:	
1. we wadze od sztuki do 10 <i>kg</i>	1·20
2. we wadze od sztuki ponad 10 <i>kg</i>	2·40
414. Cegły dobrze wypalone (klinkiery) i brukowiec z prostej kamionki, ponad 30 <i>mm</i> grube	2·40
415. Rury z gliny:	
<i>a</i>) nie polewane, dziurkowane, z materiału nie ogniotrwałego (dreny)	bez opłaty
<i>b</i>) polewane	2·50
416. Rury z prostej kamionki lub z ogniotrwałych materiałów	3·—
417. Płyty do wykładania ścian i podłóg do 30 <i>mm</i> grubości (z wyjątkiem płyt porcelanowych):	
<i>a</i>) nie polewane:	
1. jednokolorowe, grubości ponad 15 do 30 <i>mm</i>	3·60
2. jednokolorowe, grubości do 15 <i>mm</i>	10·—
3. różnokolorowe, grubości ponad 15 do 30 <i>mm</i>	7·20
4. różnokolorowe, grubości do 15 <i>mm</i>	15·—
<i>b</i>) polewane:	
1. jednokolorowe	12·—
2. różnokolorowe, malowane, drukowane, pozłacane lub posrebrzane	20·—
Uwaga. Płyty do wykładania ścian i podłóg z porcelany odprawia się podług Nr. 424 <i>b</i> .	
418. Ozdoby budownicze (także z terakoty), polewane lub nie polewane	7·20
419. Ordynarne piece i ich części składowe	7·20
420. Retorty, tygle do topienia, muflę, kapzle, rurki (dmuchawki), kijki do mieszania itp. artykuły techniczne:	
<i>a</i>) z grafitu	6·—
<i>b</i>) z materiałów ogniotrwałych lub z prostej kamionki; następnie sztuczne brusy i osetki z palonych gliniek	3·—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
421. Pospolite naczynia garncarskie i towary, osobno nie wymienione, z prostej kamionki; naczynie czarne grafitowe	3.—
422. Pospolite naczynia garncarskie z prostej, kolorowo palącej się gliny	1·80
Uwaga. Towary wymienione w Nrach 411 do 417 <i>a</i> 1, 420 <i>b</i> i 421, następnie 422, w połączeniu z drzewem lub ordynarnymi częściami składowymi z żelaza lub z innych nieszlachetnych metalów	5.—
423. Części składowe izolacji i opatrzenia do celów elektrotechnicznych, nie w połączeniu z innymi materiałami:	
<i>a</i>) białe	20.—
<i>b</i>) kolorowe, brzegami opatrzone, malowane, drukowane, posrebrzane, pozłacane	36.—
424. Porcelana:	
<i>a</i>) fajki (bez cybuchów) i części składowe fajek; zabawki (z wyjątkiem głów lalek) i towary galanteryjne (frazski i przybory toaletowe):	
1. białe	20.—
2. kolorowe, brzegami opatrzone, malowane, drukowane, posrebrzane, pozłacane, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	40.—
<i>b</i>) inne:	
1. białe	17.—
2. kolorowe, brzegami opatrzone, malowane, drukowane, posrebrzane, pozłacane, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	36.—
425. Towary gliniane, osobno nie wymienione:	
<i>a</i>) towary z kamionki do celów technicznych i higienicznych, o ile nie należą do Nr. 423:	
1. jednokolorowe	15.—
2. dwu- lub różnokolorowe, brzegami opatrzone, malowane, drukowane, posrebrzane, pozłacane	25.—
<i>b</i>) inne:	
1. jednokolorowe	12.—
2. dwu- lub różnokolorowe, opatrzone brzegami, malowane, drukowane, posrebrzane, pozłacane	20.—
426. Towary gliniane, inne (na innym miejscu taryfy nie wymienione), w połączeniu:	
<i>a</i>) z materiałami zwyczajnymi	36.—
<i>b</i>) z materiałami przednimi	120.—
<i>c</i>) z materiałami najprzedniejszymi	240.—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
427.	Towary tej klasy z opatrzeniami z nieszlachetnych metalów:	
a)	ze złota	850.—
b)	ze srebra	600.—

XXXVIII. Żelazo i towary żelazne.

Żelazo i półfabrykaty z żelaza:

428.	Żelazo surowe; stare żelaziwo i stal, odpadki żelaza i stali do topienia i spajania	1·90
	Uwagi.	
	1. Opilki żelazne i młotowiny	bez opłaty
	2. Odpadki białej blachy dla zakładów wydobywania cyny za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
429.	Żelazo wyszyfrowane; stal surowa	3·80
430.	Nie regularne kawałki lanego żelaza, jakoteż kawałki żelaza spawalnego odzwejsowanego, bramy, platyny	4·80
431.	Żelazo i stal w sztabach, kute, walcowane lub ciągnięte :	
a)	nie modelowane	6·50
b)	modelowane	8·40
c)	żelazo ozdobne, z ornamentacją	9·50
d)	przyrządzone, do e nie należące	12.—
e)	niklowane, miedzią, aliażem miedzi lub aluminium platerowane lub pole- rowane	20.—
432.	Blacha i płyty:	
a)	surowa (czarna blacha), grubości:	
	1. 2 mm lub więcej	9·50
	2. poniżej 2 mm do 1 mm	10·70
	3. poniżej 1 mm do 0·6 mm	11·30
	4. poniżej 0·6 mm do 0·4 mm	12·50
	5. poniżej 0·4 mm do 0·25 mm	13·70
	6. poniżej 0·25 mm	15.—
b)	ukształtowane lub oczyszczone, grubości:	
	1. 1 mm, lub więcej	12.—
	2. poniżej 1 mm do 0·6 mm	13·70
	3. poniżej 0·6 mm do 0·4 mm	15.—
	4. poniżej 0·4 mm	16.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
c) powleczone cyną, cynkiem, ołowiem, miedzią, mosiądzem, pokostowane, szlifowane, grubości:	
1. 1 mm lub więcej	19.—
2. poniżej 1 mm do 0.6 mm	20.—
3. poniżej 0.6 mm do 0.4 mm	21.50
4. poniżej 0.4 mm	24.—
d) niklowane, miedzią, aliażem miedzi lub aluminium platerowane lub polerowane	24.—
e) wzorzyste (kolorowe lub wyciskane), morowe, lakierowane	29.—
433. Blacha i płyty, poprzębijane, podziurawione, powyginane lub przykrojone:	
a) czarna blacha	17.—
b) ukształtowana lub oczyszczona	21.—
c) inna	36.—
434. Drut:	
a) grubości:	
1. 1.5 mm lub więcej	9.50
2. poniżej 1.5 mm do 0.5 mm	12.50
3. poniżej 0.5 mm	15.—
b) powleczony cyną, cynkiem, ołowiem, miedzią, mosiądzem, pokostowany, grubości:	
1. 1.5 mm lub więcej	14.30
2. poniżej 1.5 mm do 0.5 mm	18.—
poniżej 0.5 mm	21.—
c) niklowany, miedzią, aliażem miedzi lub aluminium platerowany lub polerowany	24.—
435. Drut hartowany:	
a) surowy	16.—
b) polerowany lub w inny jaki sposób dalej obrabiony	38.—
Towary żelazne:	
436. Piasek stalowy	7.20
437. Walce z nie kowalnego odlewu:	
a) surowe, także szorowane	8.25
b) w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrabione	21.—

	Ciężar w koronach od 100 kilogramów	
438. Rury z niekownalnego odlewu wraz z takimi zworami rurowymi:		
<i>a)</i> surowe, także szorowane, jakoteż asfaltem lub mazią powleczone; przy grubości ściany:		
1. 7 mm lub więcej	7·20	
2. poniżej 7 mm	10·50	
<i>b)</i> w inny sposób zwyczajnie obrobione; o grubości ściany:		
1. 7 mm lub więcej	12·—	
2. poniżej 7 mm	19·—	
<i>c)</i> przednio obrobione; o grubości ściany:		
1. 7 mm lub więcej	21·50	
2. poniżej 7 mm	24·50	
439. Rury z kutego żelaza, walcowane lub ciągnięte, lub też z kownalnego odlewu, także z zagięciami, przylutowanemi lub przyszwejsowanemi flanszami, z wyjątkiem tego rodzaju zworów rurowych; rury walcowe:		
<i>a)</i> surowe, także szorowane, z krokami śrubowemi lub z nawierconemi lub toczonemi flanszami	15·50	
<i>b)</i> w inny sposób zwyczajnie obrobione	20·—	
<i>c)</i> przednio obrobione	29·—	
440. Rury z płyt i blach nitowane, lutowane lub falcowane:		
<i>a)</i> surowe lub zwyczajnie obrobione:		
1. rury do pieców, także kolanka rurowe z czarnej blachy	17·—	
2. inne	21·—	
<i>b)</i> przednio obrobione	29·—	
441. Zwory do rur (fittings) i flansze z kownalnego żelaza:		
<i>a)</i> surowe lub zwyczajnie obrobione	22·—	
<i>b)</i> przednio obrobione	30·—	
442. Konstrukcye żelazne (gotowe przedmioty lub gotowe części składowe takich przedmiotów) z żelaza lub stali w sztabach, blachach lub płytach, nitowane, zaśrubowane itp., także ordynarnie pomalowane		17·—
443. Beczki żelazne:		
<i>a)</i> nitowane, prasowane, falcowane, lutowane, szwejsowane, także ordynarnie pomalowane	21·—	
<i>b)</i> w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione, także w połączeniu ze zwyczajnemi materiałami	36·—	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
444. Towary kotlarskie, z wyjątkiem należących do klasy XL, kute, nitowane, wyciskane:	
a) zwyczajnie obrobione	21.—
b) przednio obrobione, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	29.—
445. Towary blaszane, osobno nie wymienione:	
a) z surowej, czarnej blachy	18.—
b) z czarnej blachy, ordynarnie pomalowane lub z blachy ukształtowanej, także ordynarnie pomalowane	23.—
c) toczone, przednio pomalowane lub pokostowane, powleczone ołowiem, cynkiem, cyną (także z białej blachy); tudzież w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	38.—
d) pomalowane, drukowane, bronzowane, lakierowane; emaliowane lub z ukształtowanej blachy; także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	66·50
e) polerowane, powleczone miedzią, mosiądzem, niklowane, platerowane miedzią, aliażem miedzi lub aluminium lub posrebrzane; także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	120.—
446. Szyny, bez względu na profil, także wiercone, o wadze metra bieżącego:	
a) 15 <i>kg</i> lub więcej	6.—
b) poniżej 15 <i>kg</i>	7·20
447. Środki do przymocowywania szyn: kliny wstawiane, kliny, gwoździe do przybijania szyn, płyty podkładowe, pierścienie ustalające itp. (wyjąwszy śruby, sworznie i mutry), progi kolejowe, podkłady szynowe	14.—
448. Osie kolejowe i żelazo do kół (piasta, obręcz do kół [tyres], tarcze kołowe, gwiazdy kołowe), także toczone, szlifowane	14·50
449. Koła kolejowe i garnitury kół kolejowych, gotowe, o średnicy:	
a) 36 <i>cm</i> lub więcej	14·50
b) poniżej 36 <i>cm</i>	20.—
450. Urządzenia do wymijania, urządzenia dla miejsc krzyżowania się, platformy do przesuwania, zwrotnice, hamulce, pufry itp. ciężkie materiały kolejowe:	
a) surowe, także szorowane	14.—
b) w inny sposób zwyczajnie obrobione	20.—
451. Osie, końce osi, puszki i drążki osiowe do powozów:	
a) surowe, dalej nie obrobione	10·50

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
b) dalej obrobione:		
1.	osie zwyczajne i ich części składowe	21.—
2.	osie do wyłącznego lub częściowego smarowania oliwą, następnie osie patentowe, jakoteż części składowe do takich osi, także w połączeniu z częściami składowymi z nieszlachetnych metali	48.—
Narzędzia:		
452.	Kosy i sierpy, także w połączeniu z drzewem	16.—
453.	Ciężkie obcegi kowalskie, drągi do wyważania, tak zwane kozły i świdry do wiercenia kamieni, także szlifowane na ostrzu lub na kancie	12.—
454.	Skoblec, motyki i łopaty (łącznie z kielniami), także w połączeniu z drzewem:	
a)	surowe, także szlifowane na ostrzu lub kancie	17.50
b)	w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	22.—
455.	Widły do siana, gnoju i inne ordynarne grabie i grabliska, także w połączeniu z drzewem:	
a)	surowe, także na końcu przystosowane	24.—
b)	w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione, także polerowane lub niklowane	35.—
456.	Młoty, tłuki; siekiery, topory, motyki; obcegi, wyjąwszy ciężkie obcegi kowalskie; kowadła, klocki kowadłowe i formy kowalskie:	
a)	o wadze sztuki 500 g lub więcej:	
1.	czarne lub zwyczajnie obrobione	33.—
2.	przednio obrobione	48.—
b)	o wadze sztuki mniej jak 500 g, jakoteż wszelkie całkiem lub częściowo polerowane lub niklowane, bez względu na wagę sztuki	60.—
457.	Pilniki i raszple, o długości ostrza:	
a)	ponad 250 mm	30.—
b)	od 150 do 250 mm	60.—
c)	poniżej 150 mm	75.—
Uwaga. Kute, także tylko podeinane, jakoteż szlifowane, jednak nie wyrobione pilniki, odprawia się podług Nr. 483 b.		
458.	Piły i blaty na piły bez zębów, także w całości lub częściowo polerowane lub niklowane:	
a)	piłki do wyciuwania	150.—
b)	inne	60.—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
459.	Frezery, szydła do tarcia (z wyjątkiem kątowych), świdry gwintowe i spiralne, odcinacze; szydła; te wszystkie także w całości lub częściowo polerowane lub niklowane; o wadze sztuki:	
	a) 250 g lub więcej	60.—
	b) poniżej 250 g	85.—
460.	Żelaza do hebli i dłut, dłuta, na innym miejscu taryfy nie wymienione świdry, stemple, stancie i inne osobno nie wymienione narzędzia; te wszystkie także w całości lub częściowo polerowane lub niklowane	60.—
461.	Gwoździe i sztyfty druciane:	
	a) gwoździe do podbijania obuwia i ćwioki; ufnale; cięte gwoździe, osobno nie wymienione	24.—
	b) sztyfty druciane, także szorowane	16.—
	c) gwoździe, inne:	
	1. surowe, także szorowane	18.—
	2. w inny sposób zwyczajnie obrobione; nie w połączeniu z innymi materiałami	20.—
	d) przednio obrobione, następnie wszystkie z główkami z innych zwyczajnych materiałów	36.—
462.	Mutry śrubowe i żelazne kolki (bolce), bez gwintów; nity:	
	a) surowe, o grubości trzonka, względnie wielkości otworu:	
	1. 14 mm lub więcej	12.—
	2. poniżej 14 do 7 mm	19.—
	3. poniżej 7 mm	24.—
	b) zwyczajnie lub przednio obrobione, o grubości trzonka, względnie wielkości otworu:	
	1. 14 mm lub więcej	19.—
	2. poniżej 14 do 7 mm	24.—
	3. poniżej 7 mm	29.—
463.	Śruby, mutry śrubowe i kolki żelazne (bolce), z gwintami:	
	a) surowe, gdy grubość trzonka, względnie wielkość otworu wynosi:	
	1. 14 mm lub więcej	21.50
	2. poniżej 14 do 7 mm	29.—
	3. poniżej 7 do 4 mm	36.—
	4. poniżej 4 mm	43.—
	b) zwyczajnie lub przednio obrobione, o grubości trzonka, względnie wielkości otworu:	
	1. 14 mm lub więcej	29.—
	2. poniżej 14 do 7 mm	36.—
	3. poniżej 7 do 4 mm	43.—
	4. poniżej 4 mm	50.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
464. Łańcuszki, z wyjątkiem lanych i łańcuszków o ogniwach stawowych:	
<i>a)</i> gdy ogniwa są grubsze jak 6 mm:	
1. surowe, także szorowane lub namazione	13.—
2. w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	23.—
<i>b)</i> gdy grubość ogniw wynosi 2 do 6 mm:	
1. surowe, także szorowane lub namazione	22.—
2. w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	36.—
<i>c)</i> gdy grubość ogniw jest mniejszą jak 2 mm:	
1. surowe, także szorowane lub namazione	36.—
2. w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	40.—
465. Łańcuszki o ogniwach stawowych, z wyjątkiem należących do Nr. 552 łańcuszków do kół do jazdy	42.—
466. Towary drucziane, osobno nie wymienione:	
<i>a)</i> surowe lub zwyczajnie obrobione:	
1. z drutu grubości 1·5 mm lub więcej	22.—
2. z drutu poniżej 1·5 mm grubości	38.—
<i>b)</i> przednio pomalowane, powleczone cyną, cynkiem	40.—
Uwaga. Liny drucziane Nr. 466 <i>a</i> 2 i <i>b</i>	36.—
<i>c)</i> w inny sposób przednio obrobione, także polerowane lub niklowane; drut oprzędzony nitkami	60.—
467. Gremple wszelkiego rodzaju; grzebienie tkackie, zęby grzebieni tkackich, także w wiązankach lub kółkach; sznurki tkackie z drutu; maillons	90.—
468. Igiły, o ile nie należą do Nr. 469; pióra do pisania i hilzy do piór; perły stalowe, także pozłacane lub posrebrzane; wędki na ryby, haftki, sprzączki, guziki, napastrki itp. drobnostki do użytku	120.—
Uwaga. Tak zwane trzonki igieł, odprawia się jako towary drucziane, osobno nie wymienione, Nru 466.	
469. Igiły do szycia (łącznie z igłami do zszywania, szydełkami do haftowania i igłami do czerwania), także z pozłaceniami uszkami; igły maszynowe do szycia, druty maszynowe do robót pończoszkowych, szydełka maszynowe do haftowania i maszynowe druty do robót dzianych	240.—
470. Stal sprężynowa (w formie wstęp spłaszczona stal w wiązankach lub kółkach, sprężysta wskutek hartowania), także polerowana, grubości:	
<i>a)</i> 0·5 mm lub więcej	36.—
<i>b)</i> poniżej 0·5 mm	84.—
471. Sprężyny:	
<i>a)</i> sprężyny płaskie i spiralne do wozów kolejowych i powozów	15·50
<i>b)</i> inne sprężyny do wozów	21.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
c) sprężyny do mebli i inne ordynarne:	
1. surowe, także szorowane lub ordynarnie pomalowane	36.—
2. w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione	60.—
d) sprężyny, osobno nie wymienione, także polerowane lub w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	120.—
472. Więzadła (szarniry, rygle, zawiasy [haki] do okien i drzwi, główki i części zawiasów [haków], okucia drzwi, okien, mebli i wozów); towary ostrogarskie; wszystkie te, z wyjątkiem należących do artystycznych robót ślusarskich, także w połączeniu z nieszlachetnymi metalami:	
a) surowe, także szorowane, wiercone lub ordynarnie pomalowane	24.—
b) szlifowane, przednio pomalowane, pokostowane, powleczone ołowiem, cynkiem, cyną lub w inny sposób zwyczajnie obrobione (także z białej blachy)	40.—
c) w inny sposób przednio obrobione	50.—
473. Zamki, klucze i inne części składowe zamków:	
a) zamki, zwyczajne, z wyjątkiem zamków bezpieczeństwa i zamków należących do artystycznych robót ślusarskich, o wadze sztuki:	
1. powyżej 300 g	38.—
2. 300 g lub mniej	50.—
b) zamki bezpieczeństwa, także z artystyczną robotą ślusarską	65.—
Uwaga. Klucze, nadchodzące z zamkami, do których należą, odprawia się razem z temi ostatnimi; przy stwierdzaniu zaś wagi od sztuki, nie uwzględnia się ich.	
c) klucze zwyczajnie lub przednio obrobione i części składowe zamków, z wyjątkiem sprężyn zamkowych	50.—
Uwaga. Klucze nie obrobione i części składowe zamków odprawia się podług ich jakości.	
474. Artystyczne roboty ślusarskie z ornamentacją kulą, wyciskaną lub wypukłą, także w połączeniu z nieszlachetnymi metalami	65.—
475. Kasy żelazne i kasetki bezpieczeństwa:	
a) nie gotowe, tylko z żelaza w płytach i sztabach	24.—
b) gotowe (także tego rodzaju skarbniki [tresory]), także w połączeniu z artystycznymi robotami ślusarskimi:	
1. napełnione materiałami izolacyjnymi	36.—
2. bez materiałów izolacyjnych	70.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
476. Meble żelazne, z wyjątkiem należących do artystycznych robót ślusarskich; sprzęty do ćwiczeń gimnastycznych:	
<i>a)</i> surowe, lub ordynarnie pomalowane, także w połączeniu z drzewem . . .	20.—
<i>b)</i> w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobione, także w połączeniu z innymi materiałami	60.—
477. Ostrogi wszelkiego rodzaju	120.—
478. Broń i części składowe broni:	
<i>a)</i> broń sieczna i do kłucia, jakoteż części składowe takiej broni	75.—
<i>b)</i> broń palna:	
1. działa i części ich	60.—
2. sztucce pokojowe i bolcowe, także rozłożone	72.—
3. gotowa ręczna broń palna, inna, także bardzo przednio obrobiona	150.—
<i>c)</i> części składowe ręcznej broni palnej:	
1. lufy, także gotowe	60.—
2. inne surowe, nie hartowane, nie wstawione, nie brunelowane części składowe ręcznej broni palnej	75.—
3. inne, gotowe części składowe ręcznej broni palnej, także bardzo przednio obrobione	150.—
479. Towary nożownicze i części składowe do takich towarów:	
<i>a)</i> części składowe towarów nożowniczych, lane, prasowane lub kute, surowe, także z wyprasowanym grzbietem, dalej nie obrobione	45.—
Uwagi.	
1. Dalej obrobione części składowe towarów nożowniczych (wiercone, piłowane, hartowane, szlifowane itp.) należy odprawiać, jak gotowe towary nożownicze.	
2. widelce prasowane z blachy, wprowadzane celem powleczenia ich cyną do wyrobu sztucców stołowych z stali cynowej, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnym rozporządzeniem	36.—
<i>b)</i> ordynarne noże i nożyczki do użytku przemysłowego lub rolniczego	55.—
<i>c)</i> nożyce (z wyjątkiem ordynarnych do użytku przemysłowego lub rolniczego), także bardzo przednio obrobione	175.—
<i>d)</i> scyzoryki i noże składane wszelkiego rodzaju, także bardzo przednio obrobione	150.—
<i>e)</i> wszystkie inne towary nożownicze, także bardzo przednio obrobione	175.—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
480.	Towary galanteryjne (fraszki, przybory toaletowe i przedmioty strojowe); zabawki; także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami . . .	120.—
	Uwaga. Surowe części składowe towarów tego numeru (tylko lane, prasowane itp.) odprawia się podług ich jakości.	
481.	Towary z niekowalnego odlewu, osobno nie wymienione, także ze zworami z kowalnego żelaza lub w połączeniu z drzewem:	
	a) surowe lub tylko szorowane, o wadze sztuki wynoszącej:	
	1. więcej jak 100 <i>kg</i>	6.—
	2. więcej jak 40 <i>kg</i> do 100 <i>kg</i>	7·50
	3. więcej jak 5 <i>kg</i> do 40 <i>kg</i>	8·50
	4. 5 <i>kg</i> lub mniej	10·50
	b) w inny sposób zwyczajnie obrobione, o wadze sztuki wynoszącej:	
	1. więcej jak 100 <i>kg</i>	14.—
	2. więcej jak 40 <i>kg</i> do 100 <i>kg</i>	16.—
	3. więcej jak 5 <i>kg</i> do 40 <i>kg</i>	18.—
	4. 5 <i>kg</i> lub poniżej	22.—
	c) przednio obrobione, o wadze sztuki wynoszącej:	
	1. więcej jak 100 <i>kg</i>	20.—
	2. więcej jak 40 <i>kg</i> do 100 <i>kg</i>	25.—
	3. więcej jak 5 <i>kg</i> do 40 <i>kg</i>	30.—
	4. 5 <i>kg</i> lub poniżej	36.—
482.	Odlew artystyczny i inny przedni, nie kowalny odlew, także ze zworami z kowalnego żelaza lub w połączeniu z drzewem:	
	a) surowy lub tylko szorowany	36.—
	b) w inny sposób zwyczajnie lub przednio obrobiony, także w połączeniu z innymi zwyczajnymi materiałami	50.—
483.	Towary z kowalnego żelaza, osobno nie wymienione, także w połączeniu z niekowalnym odlewem lub drzewem:	
	a) surowe lub szorowane, względnie ordynarnie pomalowane, jeżeli waga sztuki wynosi:	
	1. więcej jak 25 <i>kg</i>	10.—
	2. więcej jak 3 <i>kg</i> do 25 <i>kg</i>	12.—
	3. więcej jak 0·5 <i>kg</i> do 3 <i>kg</i>	14.—
	4. 0·5 <i>kg</i> lub poniżej	16.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
b) w inny sposób zwyczajnie obrobione, jeżeli waga sztuki wynosi:	
1. więcej jak 25 kg	20.—
2. więcej jak 3 kg do 25 kg	22.—
3. więcej jak 0.5 kg do 3 kg	24.—
4. 0.5 kg lub poniżej	28.—
c) przednio obrobione, jeżeli waga sztuki wynosi:	
1. więcej jak 25 kg	30.—
2. więcej jak 3 kg do 25 kg	32.—
3. więcej jak 0.5 kg do 3 kg	36.—
5. 0.5 kg lub poniżej	40.—
484. Towary żelazne w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	40.—
485. Towary żelazne w połączeniu z przednimi materiałami	120.—
486. Towary żelazne, połączane lub posrebrzane, albo też w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	240.—
<p>Uwaga. Wyszczególnione towary żelazne, połączane lub posrebrzane, następnie wszystkie osobno wymienione przedmioty, które z powodu połączenia swego wprawdzie należeć powinny do jednego z trzech poprzedzających numerów, które jednak odpowiadają stopom co najmniej 40.— K, względnie 120.— lub 240.— K, odprawia się podług ich osobnych numerów.</p>	
487. Towary tej klasy z oprawami ze szlachetnych metali:	
a) ze złota	850.—
b) ze srebra	600.—
<p>Ogólne uwagi do klasy XXXVIII.</p>	
<p>1. Przez żelazo kowalne po myśli taryfy celnej rozumie się także stal, stal miękka i lana.</p>	
<p>2. Co się tyczy obrobienia, w przeciwstawieniu do surowych towarów, rozróżnia się przy towarach żelaznych trzy stopnie obrobienia.</p>	
<p>Odpowiednio do tego odróżniania uważa się — o ile przy osobnych numerach tej klasy pojedyncze rodzaje obrobienia nie są wyraźnie podane, względnie w braku innych ustalonych wyjątków:</p>	

Cło w koronach

od 100 kilogramów

a) za zwyczajnie obrobione: wszystkie części żelaza szorowane, dziurawione, wiercone lub wciętemi gwintami opatrzone, jakoteż wszelkie w całości lub częściowo piłowane, zestrugane, nadtoczone, szmirglowane, heblowane, szlifowane lub ordynarnie pomalowane; następnie wszystkie nitowane, zaśrubowane lub w podobny sposób później spojone części żelaza, o ile z powodu dalszego obrobienia nie podpadają pod b i c.

Natomiast nie uważa się za obrobienie usuwania tak zwanych szwów — powstałych z odlewu i prasowania (grzbietów) — przez odbijanie dłutem, piłowanie lub obtukiwanie, dalej wyrównywania powierzchni łanu, odbijania tak zwanych głów odlewowych, następnie przy stali lanej nadstrugiwanie celem badania, czy materiał jest bez wady.

b) za przednio obrobione: wszystkie towary żelazne całkiem lub częściowo powleczone cyną, cynkiem, ołowiem, miedzią, mosiądzem, oksydowane, przednio pociągnięte, pokostowane, lakierowane, malowane, bronzowane lub emaliowane; w końcu

c) za bardzo przednio obrobione: wszystkie towary żelazne polerowane, grawirowane, nikiłowane, platerowane miedzią, aliażem miedzi lub aluminium.

Towary bardzo przednio obrobione podpadają — o ile taryfa nie zawiera osobnych postanowień — dodatkowi 50% do cła od dotyczącego towaru. Jeżeli przy dotyczącym towarze przewidziane są osobne stopy celne od zwyczajnego lub przedniego obrobienia, natenczas za podstawę do obliczenia 50%^{go} dodatku, należy wziąć stopę celną od przedniego obrobienia.

XXXIX. Metale nieszlachetne i towary z nich.

Metale surowe i półfabrykaty:

488. Metale nieszlachetne, surowe, stare połamane lub w odpadkach:

a) ołów, także aliaż ołowiu z antymonem, arsenem, cyną lub cynkiem	4·80
b) cyna, także aliaż cyny z antymonem, ołowiem lub cynkiem; metal brytania	bez opłaty
c) cynk, także aliaż cynku z ołowiem lub cyną	2·40
d) miedź (także rafinowana), miedź elektrolityczna, krystaliczna i miedź czysta	bez opłaty
e) nikiel	bez opłaty
f) aluminium, magnezjum, tudzież aliaże tych metali między sobą	bez opłaty
g) osobno nie wymienione	bez opłaty
h) aliaże z nieszlachetnych metali, osobno nie wymienione	bez opłaty

489. Piłą rznięte płyty, t. j. z brył surowych metali lub aliaży metalowych, przez piłowanie powstałe płyty do bezpośredniego obrobienia przez walcowanie lub ciągnięcie

7·20

490. Anody nikłowe

14·50

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
491. Blachy i płyty (walcowane, wyciągnięte), dalej nie obrabione .	
<i>a)</i> z ołowiu	12.—
<i>b)</i> z cyny lub metalu brytania	9·50
<i>c)</i> z cynku	7·20
<i>d)</i> z miedzi, niklu, aluminium i innych osobno nie wymienionych nieszlachetnych metali i aliaży metali, grubości:	
1. ponad 0·5 <i>mm</i>	19.—
2. 0·5 <i>mm</i> lub poniżej	24.—
492. Blachy i płyty, powyginane lub podziurawione:	
<i>a)</i> z ołowiu	12.—
<i>b)</i> z cyny lub metalu brytania	9·50
<i>c)</i> z cynku	12.—
<i>d)</i> z miedzi, niklu, aluminium i innych osobno nie wymienionych nieszlachetnych metali i aliaży metali	25.—
493. Blachy i płyty wszelkiego rodzaju, szlifowane, polerowane, pokostowane, lakierowane, niklowane, powleczone mosiądzem, miedzią lub innymi nieszlachetnymi metalami, w deseń (kolorowe lub wyciskane)	29.—
494. Blachy i płyty, pozłacane lub posrebrzane, także złotem lub srebrem platerowane	60.—
495. Metal w sztabach i kuty lut do wyrobu metalu w listkach	24.—
496. Drażki, sztaby i druty (walcowane, wyprostowane lub ciągnięte):	
<i>a)</i> z ołowiu	12.—
<i>b)</i> z cyny lub metalu brytania	9·50
<i>c)</i> z cynku:	
1. drażki i sztaby	7·20
2. druty	12.—
<i>d)</i> z miedzi, niklu, aluminium i innych nieszlachetnych metali i aliaży metali, grubości:	
1. ponad 0·5 <i>mm</i>	19.—
Uwaga. Walcowane drażki, drut walcowy, jakoteż z płyt itp. wycinane pasy z nieszlachetnych metali i aliaży metali pod <i>d</i> wymienionych dla drutarni, za pozwoleniem na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	12.—
2. ponad 0·25 do 0·5 <i>mm</i>	24.—
3. 0·25 <i>mm</i> lub poniżej	28.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
497. Drażki, sztaby i druty, polerowane, pokostowane, lakierowane, niklowane, powleczone mosiądzem, miedzią lub innymi nieszlachetnymi metalami, w deseń wyciskane:	
<i>a)</i> z ołowiu, cyny, metalu brytania lub cynku	29.—
<i>b)</i> z miedzi, niklu, aluminium i innych nieszlachetnych metali i aliaży metali, grubości:	
1. ponad 0·25 <i>mm</i>	29.—
2. 0·25 <i>mm</i> lub poniżej	36.—
498. Drut miedziany, cementowany; druty z nieszlachetnych metali lub aliaży metali, posrebrzone lub srebrem platerowane; te wszystkie także płasko wykłpane, dalej jednak nie obrobione	72.—
499. Druty z nieszlachetnych metali lub aliaży metali, pozłacane lub złotem platerowane, także płasko wykłpane, dalej jednak nie obrobione, grubości:	
<i>a)</i> ponad 0·5 <i>mm</i>	72.—
<i>b)</i> 0·5 <i>mm</i> lub poniżej	300.—
Towary metalowe:	
500. Rury i walce, dalej nie obrobione:	
<i>a)</i> z ołowiu	12.—
<i>b)</i> z cyny lub metalu brytania	9·50
<i>c)</i> z cynku:	
1. ciągnięte, lane lub walcowane	12.—
2. z blachy cynkowej	28.—
<i>d)</i> z innych nieszlachetnych metali lub aliaży metali, o wadze metra bieżącego:	
1. 1 <i>kg</i> i więcej	28.—
2. mniej jak 1 <i>kg</i>	48.—
Uwaga. Rury i walce, dalej obrobione, następnie grawirowane, w deseń, modelowane, niklowane lub innymi nieszlachetnymi metalami powleczone, jednak nie pozłacane ani posrebrzane podlegają dodatkowi do powyższych stóp celnych po	7.—
501. Kawałki odlewu, ordynarne dalej nie obrobione, bez ornamentacyi, także w połączeniu z drzewem lub ordynarnie wykonanemi częściami składowemi z żelaza:	
<i>a)</i> z ołowiu	12.—
<i>b)</i> z innych nieszlachetnych metali i aliaży metali (z wyjątkiem aluminium i niklu), o wadze sztuki ponad 10 <i>kg</i>	20.—
502. Kotły i towary kotlarskie, ordynarne dalej nie obrobione (z wyjątkiem robót do klasy XI należących):	
<i>a)</i> kotły z ołowiu	12.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
<i>b)</i> kotły z innych nieszlachetnych metali i aliaży metali (z wyjątkiem aluminium i niklu); czarki tylko wygięte; kute lub walcowane dna i tak zwane fajerki; te wszystkie o wadze sztuki ponad 10 <i>kg</i>	24.—
Uwaga do Nrów 501 i 502. Inne odlewy, kotły i kotlarskie towary, także takie towary z niklu lub aluminium, odprawia się podług ich jakości, jako towary metalowe.	
503. Lut miękki; kule i śrut z ołowiu	12.—
504. Lut twardy	24.—
505. Folie ołowiane i cynowe (staniol), czyste, w deseń, barwione lub lakierowane; kapzle flaszkowe, tuby i podobne towary z cyny, ołowiu powleczonego cyną lub z aliaży ołowiu	48.—
506. Czcionki drukarskie (także tego rodzaju linie, oprawy i ornamentacje):	
<i>a)</i> z metalu drukarskiego	28.—
<i>b)</i> z mosiądzu lub innych nieszlachetnych metali	50.—
507. Powrozy druciane z nieszlachetnych metali lub aliaży metali	48.—
508. Dna sit, tkaniny metalowe i inne tkaniny druciane:	
<i>a)</i> o mniej jak 20 pojedynczych drutach na 1 <i>cm</i> kwadratowy	55.—
<i>b)</i> inne	125.—
Uwaga. Jak inne tkaniny druciane odprawia się także szeroko plecione towary druciane.	
509. Perły metalowe, także połączane lub posrebrzane; zabawki dla dzieci; igły, uszka, guziki, sprzączki, haftki, naparski i inne drobnostki do użytku; pióra do pisania i hilzy do piór z nieszlachetnych metali i aliaży metali; te wszystkie o ile nie należą do Nr. 520	120.—
510. Przedmioty strojowe męskie i damskie, nie połączane i nie posrebrzane, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami; o ile nie należą do Nr. 520	120.—
511. Towary galanteryjne (fraszki i przybory toaletowe), nie połączane i nie posrebrzane, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami, o ile nie należą do Nr. 520 <i>b</i>	140.—
512. Metal listkowy (falszywe złoto i srebro w płatkach)	130.—
513. Proszek brązowy i farby brązowe	130.—
514. Towary, osobno nie wymienione, z ołowiu, cyny i wzajemnych aliaży tych metali, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami:	
<i>a)</i> zwyczajnie obrabione	48.—
<i>b)</i> przednio obrabione	85.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
515. Towary, osobno nie wymienione, z cynku i aliaży cynku, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami:	
<i>a)</i> zwyczajnie obrobione	60.—
<i>b)</i> przednio obrobione	95.—
516. Towary z lanej miedzi i innych na innym miejscu taryfy nie wymienionych nieszlachetnych metali lub aliaży metali, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami, z wyjątkiem odlewów ordynarnych, do Nr. 501 należących:	
<i>a)</i> surowe, także pilowane, bez ornamentacyi	48.—
<i>b)</i> dalej obrobione lub z ornamentacją:	
1. drobne towary z odlewu, o wadze sztuki poniżej 50 g, następnie wszystkie towary z odlewu z ornamentacją	120.—
2. inne towary z odlewu, zwyczajnie obrobione	52.—
Uwaga. Tego rodzaju towary przednio obrobione odprawia się podług Nr. 517 <i>b</i> .	
517. Towary, osobno nie wymienione, z miedzi i innych na innym miejscu taryfy nie wymienionych nieszlachetnych metali lub aliaży metali, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami:	
<i>a)</i> zwyczajnie obrobione	55.—
<i>b)</i> przednio obrobione	120.—
518. Towary, osobno nie wymienione, z niklu, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	120.—
519. Towary, osobno nie wymienione, z metalu brytania, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	120.—
520. Towary wszelkiego rodzaju z aluminium i aliaży do aluminium podobnych, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami:	
<i>a)</i> do celów technicznych	120.—
<i>b)</i> inne	150.—
521. Towary z nieszlachetnych metali lub aliaży metali w połączeniu z przednimi materiałami	120.—
522. Towary z nieszlachetnych metali lub aliaży metali, całkiem lub częściowo połączane lub posrebrzane, złotem lub srebrem platerowane albo też w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	240.—
Uwaga. Szczegółowo wymienione, połączane lub posrebrzane towary metalowe, następnie wszystkie osobno wymienione przedmioty, które z powodu połączenia swego powinnyby należeć do jednego z dwóch poprzedzających numerów, a które podpadają stopom taryfy w wysokości co najmniej 120.— K względnie 240.— K lub więcej, odprawia się podług ich osobnych numerów.	

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
523. Bouillons, cieniutkie blaszki metalowe (także w foliach), tudzież przędzywa z nieszlachetnych metali lub z aliaży metali:	
<i>a)</i> nie posrebrzane, nie pozłacane	145.—
<i>b)</i> posrebrzane lub srebrem platerowane	240.—
<i>c)</i> pozłacane lub złotem platerowane	480.—
524. Towary lijońskie (burty, pasamony itp.) z nieszlachetnych metali lub aliaży metali:	
<i>a)</i> z nie pozłacanych i nie posrebrzanych drutów, z bulionów, cieniutkich blaszek metalowych i przędzywa metalowego	260.—
<i>b)</i> z pozłacanych lub posrebrzanych drutów, bulionów, cieniutkich blaszek metalowych i metalowego przędzywa:	
1. w połączeniu z jedwabiem, także z oprawami ze złota lub srebra	850.—
2. inne także z oprawami ze srebra	700.—
525. Towary tej klasy, o ile nie należą do Nr. 524 <i>b</i> , z oprawami ze szlachetnych metali:	
<i>a)</i> ze złota	850.—
<i>b)</i> ze srebra	600.—

Ogólne uwagi do klasy XXXIX.

1. Usuwania szwów (grzbietów) powstałych z odlewu i prasowania, zapomożą dłuta, przez piłowanie lub obijanie, jakoteż wyrównywania powierzchni złamu nie uważa się za obrobienie.

2. Za przednio obrobione uważać należy wszystkie pomalowane, bronzowane, lakierowane, patynowane, pokostowane, powleczone mosiądzem, miedzią, niklowane, emaliowane, wszystkie przednio polerowane lub w inny podobny sposób przednio wykonane towary metalowe.

Natomiast wszystkie w inny sposób obrobione towary metalowe (dziurawione, wiercone lub wciętemi gwintami zaopatrzone, całkiem lub częściowo piłowane, nadtoczone, heblowane, szlifowane albo też pojedynczo polerowane, pociągnięte cyną, cyukiem, ołowiem itp.) uważać należy jako zwyczajnie obrobione.

XL. Maszyny, przyrządy i części składowe tychże z drzewa, żelaza lub nieszlachetnych metali z wyjątkiem należących do klas XLI i XLII.

526. Kotły parowe; alembiki, chłodniki i przyrządy do gotowania; cysterny i rezerwoary (tanks); te wszystkie gotowe, także z należącą do nich, przymontowaną armaturą:	
<i>a)</i> z żelaza	26.—
<i>b)</i> z żelaza, z częściami składowymi z nieszlachetnych metali	32.—
<i>c)</i> z nieszlachetnych metali	40.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
527. Lokomotywy i tendry; lokomobile	29.—
528. Maszyny parowe i inne, osobno nie wymienione motory (z wyjątkiem motorów należących do klas XLI i XLII); maszyny robocze, w nierozdzielnem połączeniu z motorami parowymi (bagry parowe, krany parowe, nioty parowe, pompy parowe, sikawki parowe itp.); o wadze sztuki wynoszącej:	
a) 2 q lub poniżej	40.—
b) więcej jak 2 q do 25 q	32.—
c) więcej jak 25 q do 100 q	26.—
d) więcej jak 100 q do 1000 q	22.—
e) ponad 1000 q	20.—
529. Narzędzia maszynowe	24.—
530. Maszyny rolnicze i przyrządy, osobno nie wymienione:	
a) pługi parowe	10.—
b) młocarki	18.—
c) inne:	
1. z drzewa (t. j. zawierające 75% lub więcej drzewa)	17.—
2. z żelaza	24.—
531. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania lnu, konopi, juty i innych do klasy XXIII należących przędziw, wełny gremplowanej i jedwabiu; następnie wszystkie maszyny, służące do przędzenia i robienia nici z tych materiałów; maszyny do drukowania materyi na firanki; maszyny do haftowania; gremplownice	7.—
532. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania bawełny wraz z maszynami służącemi do przędzenia tejże i robienia z niej nici, o ile nie należą do następującego numeru	15.—
533. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania, maszyny do przędzenia i robienia nici, wszystkie maszyny dla przędzalni odpadków lub wyczesków z bawełny i wełny	15.—
534. Warsztaty tkackie i warsztaty do dziania, następnie maszyny pomocnicze do tkactwa i dziania	15.—
535. Maszyny do szycia i robienia pończoch:	
a) podstawy, także rozłożone	20.—
b) głowy, wykończone części składowe tychże (z wyjątkiem igieł)	78.—
c) części składowe głów, nie wykończone, także z surowego odlewu; maszyny do szycia i robienia pończoch z podstawą	50.—
536. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, z drzewa (t. j. zawierające 75% i więcej drzewa)	18.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
537. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, z nieszlachetnych metali (t. j. zawierające więcej jak 50% nieszlachetnych metali)	40.—
538. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, inne, o wadze sztuki wynoszącej:	30.—
<i>a)</i> 2 <i>q</i> lub mniej	28.—
<i>b)</i> więcej jak 2 <i>q</i> do 10 <i>q</i>	24.—
<i>c)</i> ponad 10 <i>q</i>	

Uwagi.

1. Walce miedziane i mosiężne, tudzież także płyty, wyrzynane lub nie wyrzynane dla krajowych drukarni tkackich i zakładów apreturowych za osobnem pozwoleniem bez opłaty

2. Przy taryfowaniu maszyn, przyrządów lub ich części składowych, nie bierze się połączeń z innymi materiałami w rachubę.

3. Jako części maszyn lub przyrządów mają być oczone takie przedmioty w taryfie nie wymienione, które do niczego innego nie mogą być użyte, jak tylko do złożenia maszyn, względnie przyrządów.

Pojedynczo nadchodzące części składowe maszyn, względnie przyrządów należy odprawiać tak, jak dotyczące maszyny (przyrządy).

Do takich części składowych stosuje się — jeżeli przy oczeniu dowozowem strona dostarczy dowodów potrzebnych do taryfowego ocenienia dotyczącej maszyny (względnie przyrządu) — stopy podane w poprzedzających numerach. W braku takich dowodów odprawia się części składowe maszyn i przyrządów (z wyjątkiem części składowych maszyn do szycia i do robót pończoszkowych) w sposób następujący:

 części składowe z samego tylko drzewa lub zawierające 75% lub więcej drzewa, podług Nr. 536;

 części składowe z samych tylko nieszlachetnych metali lub zawierające więcej jak 50% nieszlachetnych metali, podług Nr. 537;

 wszystkie inne części składowe, o wadze sztuki wynoszącej:

 więcej jak 2 *q*, podług Nr. 528*b*;

 2 *q* lub poniżej, podług Nr. 528*a*.

 Okucia grempli poddawać należy oczeniu zawsze osobno podług Nr. 467.

 Części maszyn lub przyrządów, osobno nie wymienione, które stosownie do swojej istoty należą do Nr. 481*a*, względnie Nr. 483*a*, należy odprawiać — o ile są nie obrobione — podług tych numerów. Od tej ulgi wyłączone są maszyny lub przyrządy wprowadzane w stanie rozebranym.

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
XLI. Maszyny i przyrządy elektryczne, jakoteż elektrotechniczne przedmioty do użytku.		
539.	Dynamomaszyny i elektromotory (z wyjątkiem motorów automobilowych), także w nierozdzielmem połączeniu z mechanicznymi przyrządami lub aparatami; transformatory (obrotowe lub stałe); o wadze sztuki wynoszącej:	
	<i>a)</i> 25 <i>kg</i> lub poniżej	72.—
	<i>b)</i> więcej jak 25 <i>kg</i> do 5 <i>q</i>	50.—
	<i>c)</i> więcej jak 5 <i>q</i> do 30 <i>q</i>	43.—
	<i>d)</i> więcej jak 30 <i>q</i> do 80 <i>q</i>	36.—
	<i>e)</i> ponad 80 <i>q</i>	24.—
540.	Elektryczne aparaty telegraficzne, dzwonki, aparaty sygnałowe i ubezpieczające przy ruchu kolei żelaznej; telefony i mikrofony; przyrządy piorunochronne (z wyjątkiem konduktorów); elektryczne aparaty do mierzenia i liczenia; o wadze sztuki wynoszącej:	
	<i>a)</i> 5 <i>kg</i> lub powyżej	120.—
	<i>b)</i> poniżej 5 <i>kg</i>	240.—
541.	Urządzenia do zmiany i włączania prądu elektrycznego, montowane ubezpieczenia itp., aparaty do przewodzenia elektryczności, wszystkie te w oprawach (puszkach itp.), o wadze sztuki aż do 250 <i>g</i>	180.—
542.	Lampy, elektryczne (lampy lukowe, żarowe itp.), montowane oprawy do elektrycznych lamp; montowane szkiełka do elektrycznego oświetlenia . . .	200.—
543.	Aparaty, elektryczne i elektrotechniczne urządzenia (regulatory, oporniki, przyrządy do włączania prądu itp.), osobno nie wymienione :	120.—
<p>Uwaga. Gdy części składowe dynamomaszyn, elektromotorów itp. pod Nr. 539 wymienionych, osobno nadchodzą, należy te wykończone części, których konstrukcyja niewątpliwie wskazuje, że są częściami składowymi takich maszyn, odprawiać podług tego numeru i to podług lit. <i>b</i> do <i>e</i>. w takim razie jeżeli strona dostarczy dowodów potrzebnych do osądzenia przynależności tych części do maszyny podług <i>b</i> do <i>e</i> odprawianej. W braku takich dowodów, odprawia się podług lit. <i>a</i>.</p> <p>Inne części składowe takich maszyn itp., które osobno poddaje się oczeniu, odprawia się, o ile przedstawiają się jako części składowe maszyn, tak jak osobno nadchodzące części składowe maszyn klasy XL, wszystkie inne zaś podług jakości materiału.</p> <p>Części składowe innych do tej klasy należących aparatów i elektrotechnicznych artykułów do użytku, o ile szczegółowo nie są podane, odprawia się w takim razie, jak dotyczące aparaty itp., jeżeli konstrukcyja wskazuje na to, że są wykończonymi częściami takich aparatów itp.; inne części składowe poddaje się oczeniu stosownie do ich dalszej jakości.</p> <p>Aparaty elektryczne i elektrotechniczne przyrządy, o wadze sztuki poniżej 5 <i>kg</i> z przymontowanymi, elektrycznymi aparatami do mierzenia i liczenia, osobno nie wymienione, odprawia się podług Nr. 540 <i>b</i>.</p>		

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
544. Kable i izolowane druty do przewodów elektrycznych:	
<i>a)</i> z ochroną metalową	48.—
<i>b)</i> bez ochrony metalowej, z izolacją:	
1. z papieru, azbestu i innych materiałów (z wyjątkiem kauczuku, gutaperki i nitok przędzywa)	60.—
2. z kauczuku lub gutaperki	95.—
3. z nitok przędzywa, także w połączeniu z azbestem, papierem itp., z kauczukiem, gutaperką lub z ich surogatami	145.—
545. Akumulatory z płytami ołowianami, tudzież płyty ołowiane do takichże	36.—
546. Węgłe elektryczne:	
<i>a)</i> węgiel do oświetlania (świece węglowe) wagi 1 <i>kg</i> i poniżej na metr bieżący	48.—
<i>b)</i> inne	24.—

XLII. Wozy i statki.

Wozy drogowe:

547. Wozy i sanie ciężarowe	15.—	
548. Pojazdy bez roboty skórzanej i tapicerskiej	60.—	od sztuki
549. Pojazdy z robotą skórzaną i tapicerską	180.—	
Uwaga. Od sani Nr. 548 płaci się połowę cła, od sani Nr. 549 dwie trzecie części tegoż.		
550. Koła do jazdy (bicykle), całkiem gotowe, także rozłożone; gotowe ramy do kół do jazdy, także w połączeniu z innymi częściami takichże kół; garnitury do kół do jazdy	60.—	
551. Koła same do bicyków (napięte koła), pojedyncze, gotowe, osobno nadchodzące:		
<i>a)</i> bez pneumatycznych obręczy	20.—	
<i>b)</i> z pneumatycznymi obręczami	24.—	
552. Części składowe kół do jazdy (zwory rurowe, widły, kierownice, oparcia pod siódła, koła łańcuchowe, pedały, wentyle, części hamulca, piasta (u kół) i obrotniki [także rozłożone], łańcuchy do kół do jazdy, korby stopowe, sprychy z gwintami, kapzle śrubkowe do przymocowania sprych, wiercone dzwona itp.), obrobione	190.—	od 100 kilogramów
Uwaga. Części składowe kół do jazdy, ordynarnie prasowane lub kute, następnie ordynarnie lane (także z usuniętymi szwami odlewowymi) odprawiać należy podług jakości materiału.		

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
553.	Automobile, także rozłożone, osady ram, chassis, łącznie z przymontowanymi motorami), o wadze sztuki wynoszącej:	
	a) do 4 q	150.—
	b) więcej jak 4 q do 18 q	120.—
	c) więcej jak 18 q do 32 q	100.—
	d) ponad 32 q	60.—
554.	Motory automobilowe (osobno nadchodzące), o wadze sztuki wynoszącej:	
	a) do 50 kg	150.—
	b) więcej jak 50 kg do 2 q	120.—
	c) więcej jak 2 q do 4 q	100.—
	d) ponad 4 q	60.—
<p>Uwaga. Jeżeli części składowe do motorów automobilowych itp. nadchodzą osobno, w takim razie te części gotowe, których konstrukcyja nie pozostawia żadnej wątpliwości, że są częściami składowymi takich motorów, odprawia się podług tego numeru i to podług lit. b do d pod warunkiem, że strona dostarczy dowodów potrzebnych do osądzenia przynależności tych części do motoru podług b do d odprawianego. W braku takich dowodów wymierza się należytość celną podług lit. a. Inne części składowe do takich motorów, osobno ocleniu poddawane, — o ile się jako części składowe maszyn przedstawiają — odprawiać należy jak osobno nadchodzące części maszyn podług klasy XL, wszystkie inne zaś stosownie do jakości ich materyalu.</p>		
<p>Wozy dla kolei żelaznych i kolei drogowych:</p>		
555.	Wozy towarowe i spody:	
	a) z żelaza	24.—
	b) z żelaza i drzewa	19.—
556.	Wozy osobowe nie wyścielane, dalej wozy pocztowe, konduktorskie i inne wozy służbowe dla kolei żelaznych	26.—
557.	Wozy osobowe wyścielane, dla kolei żelaznych; wozy osobowe dla kolei drogowych, wyścielane lub nie wyścielane	32.—
<p>Uwaga. Wozy dla kolei elektrycznych odprawić można stosownie do życzenia strony w jeden z następujących sposobów:</p>		
	a) jeżeli motor przedłożony zostanie do oclenia odmontowany i osobno, w takim razie odprawia się go podług Nr. 539, wóz zaś sam podług tego numeru, któremu ze względu na swą jakość podpada;	
	b) jeżeli motor przedłożony zostanie do oclenia nie odmontowany, tylko razem z wozem, pobiera się opłatę celną podług tej stopy, pod którą wóz ze względu na swą dalszą jakość podpada, a nadto od każdych 100 kg łącznej wagi wozu i motoru dodatek w kwocie	8.—

	Cło w koronach
Statki:	
558. Statki drewniane (także okute żelazem lub miedzią)	od tonny wytrzymałości 1.—
559. Statki żelazne lub z innych nieszlachetnych metali; parowce	od 100 kilogramów wagi metalu 14.50
Uwaga. Rekwizyty potrzebne do utrzymania ruchu statku (np. żagle i maszty, kotwice i łańcuchy kotwicowe, liny okrętowe, łódki), o ile ilość ich nie przechodzi zwykłej potrzeby, nie podlegają osobnemu oceniu. Natomiast reszta inwentarza, jakoteż maszyny parowe parowców podlegają osobnemu oceniu podług taryfy.	
XLIII. Metale szlachetne, drogie i na pół drogie kamienie i towary z tychże; monety.	
560. Złoto, srebro, platyna i inne szlachetne metale, osobno nie wymienione, surowe, także stare połamane i w odpadkach	od 100 kilogramów bez opłaty
561. Monety.	
<i>a)</i> ze szlachetnych metali	bez opłaty
<i>b)</i> z nieszlachetnych metali	bez opłaty
Uwaga. Medale, numizmaty i monety pamiątkowe bez uszek, przy dowozie w pojedynczych sztukach są wolne od cła, natomiast, jeżeli nadchodzi równocześnie więcej sztuk tego samego odbicia (jako towar handlowy), odprawia się je, jak i wszelkie medale itp. z uszkami, podług jakości ich materiału.	
562. Płyty, blachy, drągi i druty z metali szlachetnych:	od kilograma
<i>a)</i> ze złota lub platyny	5.50
<i>b)</i> ze srebra, także pozłacane lub złotem platerowane (z wyjątkiem drutów należących do Nr. 564)	2.40
563. Prawdziwe złoto płatkowe i także srebro:	
<i>a)</i> odpadki kulego srebra (tak zwany lut)	—.60
<i>b)</i> gotowe srebro płatkowe	1.50
<i>c)</i> złoto płatkowe	6.—
564. Druty z czystego srebra lub z czystego srebra z rdzeniem z nieszlachetnych metali, także pozłacane lub złotem platerowane, o średnicy 2 mm lub poniżej	6.—
565. Buliony, cieniułkie blaszki i przędzywo z metali szlachetnych; tkaniny, plecionki, wyroby szmuklerskie i inne roboty z drutów tego rodzaju, cieniułkich blaszek i przędzywa	12.—
566. Półtowary ze szlachetnych metali, nie lutowane, jak galerye, chatons, wyroby prasowane, kule, szyny obręczowe, także blachy deseniami opatrzone:	
<i>a)</i> ze złota i platyny	11.—
<i>b)</i> ze srebra	7.—

	Cło w koronach
	od kilograma
567. Wyroby ze złota i inne osobno nie wymienione towary, całe lub po części ze złota lub platyny, także w połączeniu z prawdziwymi lub fałszywymi perłami lub też koralami, drogiemi lub półdrogiemi kamieniami i imitacyami kamieni drogiech	30.—
568. Wyroby ze srebra i inne osobno nie wymienione towary, całe lub po części ze srebra, także połączone lub też w połączeniu z prawdziwymi lub fałszywymi perłami lub koralami, drogiemi lub półdrogiemi kamieniami i imitacyami drogiech kamieni:	
<i>a)</i> noże, widelce i łyżki, także trzonki nożów i widelców o wadze sztuki ponad 10 <i>g</i>	12.—
<i>b)</i> noże, widelce i łyżki, także trzonki nożów i widelców o wadze sztuki 10 <i>g</i> lub poniżej	15.—
<i>c)</i> klejnoty z prawdziwych dyamentów lub pereł, w srebro oprawione	30.—
<i>d)</i> inne wyroby, dalej wyroby ze srebra złotem platerowane (towar double)	30.—
569. Towary z platyny do celów naukowych lub przemysłowych	6.—
570. Wyroby osobno nie wymienione, całe lub po części z prawdziwych lub fałszywych koralii, fałszywych pereł (z wyjątkiem należących do Nrów 567 i 568); towary z granatów	7.—
571. Kamienie prawdziwe (kamienie drogie i na pół drogie), koralce (prawdziwe i fałszywe), obrobione (szlifowane, rżnięte), nieoprawione; prawdziwe perły, nieoprawione	od 100 kilogramów 60.—
572. Towary z półdrogiech kamieni (z wyjątkiem do Nrów 567 i 568 należących)	240.—
XLIV. Narzędzia, zegarki i zegary.	
Instrumenty (z wyjątkiem instrumentów do klasy XLI należących i instrumentów muzycznych):	
573. Narzędzia, chirurgiczne i inne lekarskie:	od kilograma
<i>a)</i> szklane	1·20
<i>b)</i> z innych materiałów	1·70
574. Narzędzia, matematyczne i fizyczne	1·70
575. Narzędzia, optyczne:	
<i>a)</i> ewikiery, okulary, lornety i inne szła do oczu:	
1. w oprawach, z wyjątkiem opraw ze szlachetnych metali	5·50
2. w oprawach ze srebra	7·50
3. w oprawach złotych lub platynowych	11.—

	Cło w koronach
	od kilograma
<i>b)</i> Lornety teatralne, dalekovidze i inne narzędzia optyczne:	
1. w oprawach, z wyjątkiem opraw ze szlachetnych metali lub z aluminium	4·80
2. w oprawach ze srebra lub aluminium	6·—
3. w oprawach ze złota lub platyny	10·—
<i>c)</i> Oprawy i futerały do cwikierów, okularów itp. szkieł do oczu, następnie do innych instrumentów optycznych:	
1. z nieszlachetnych metali, perłowej macy, szyldkretu, kości słoniowej (prawdziwych lub naśladowanych)	3·—
2. z innych materiałów, z wyjątkiem szlachetnych metali	2·40
Uwaga. Oprawy ze szlachetnych metali odprawia się podług klasy XLIII.	
576. Instrumenty, osobno nie wymienione	1·70
577. Narzędzia miernicze do przemysłowego użytku (laski miernicze, miary składane, cyrkle kątowe, kalibrowe, przyrządy do mierzenia grubości drutu itp.);	od 100 kilogramów
<i>a)</i> metry i miary składane z drzewa	80·—
<i>b)</i> inne	110·—
578. Wagi i części składowe wag, z wyjątkiem wag ścisłych do Nr. 574 należących:	
<i>a)</i> wagi decymalne i mostowe	36·—
<i>b)</i> inne	72·—
Instrumenty muzyczne:	
579. Fortepiany, pianina, harmonie itp. instrumenty klawiszowe (z wyjątkiem organów)	110·—
580. Organy kościelne i inne piszczałkowe	30·—
581. Harmoniki dęte i ręczne	60·—
582. Instrumenty muzyczne, osobno nie wymienione	24·—
583. Mechanizmy fortepianowe i pianinowe; głosy i płyty głosowe do harmoniów	48·—
Uwaga: Z innymi częściami składowymi do instrumentów muzycznych (z wyjątkiem strun, pojedynczych den rezonacyjnych i ram metalowych do fortepianów i pianin) postępować należy tak, jak z dotyczącymi instrumentami. Dna rezonacyjne i ramy metalowe odprawia się podług ich jakości.	
584. Struny:	
<i>a)</i> struny z mosiądzu i innych nieszlachetnych metali	24·—
<i>b)</i> struny stalowe	38·—
<i>c)</i> struny z jelit	120·—
<i>d)</i> struny oprzędzone	120·—
<i>e)</i> struny jedwabne	500·—

		Cło w koronach
		od sztuki
Zegarki i zegary:		
585.	Zegarki kieszonkowe:	
	a) ze złotemi i pozłacanemi kopertami	2·40
	b) ze srebrnemi i posrebrzanemi kopertami	1·20
	c) z innemi kopertami	—70
586.	Koperty do zegarków kieszonkowych:	
	a) złote lub pozłacane	1·70
	b) srebrne lub posrebrzane	—50
	c) inne	—25
Uwaga. Części środkowe kopert zegarkowych (tak zwane carrures) należy odprawiać — nawet gdy bez nakrywek wchodzą — jak zupełne koperty.		
587.	Mechanizmy do zegarków kieszonkowych, także platyny do mechanizmów zegarkowych i mechanizmy surowe (cabauches)	—70
588.	Przybory zegarowe do zegarków kieszonkowych:	od 100 kilogramów
	a) nie posrebrzane i nie pozłacane	120.—
	b) posrebrzane lub pozłacane	240.—
589.	Zegary i mechanizmy zegarowe, osobno nie wymienione; osady zegarowe; tryby z wstawionemi czopkami i nanitowanemi kółkami	275.—
590.	Przybory wszelkiego rodzaju do zegarów Nr. 589	155.—
591.	Zegary wieżowe i części ich składowe	40.—
XLV. Sól kuchenna.		
592.	Sól kuchenna, tak sama (sól kamienna, warzonka i sól morska), jak i zmieszana z innymi materiałami (sól dla bydła, ług solny, surowica solna), o ile mieszaniny nie są do innego numeru zaliczone	2.—
	Uwagi.	tylko za osobnem pozwoleniem
	1. Oprócz cła pobiera się jeszcze od wagi, służącej za podstawę do wymierzania należytość licencyjną 20.— K za q.	
	2. C. k. wzgl. król. węgierskie Ministerstwo skarbu może — pod warunkami i kontrolą osobnem rozporządzeniem wydać się mającemi — zezwolić na wolny od opłaty celnej i należytości licencyjnej dowóz obcokrajowej soli do celów zarobkowych, fabrycznych i innych przemysłowych, dla których pobór tutejszej soli fabrycznej w myśl odnośnych przepisów jest dopuszczalny.	
593.	Sól kuchenna, chemicznie czysta (<i>Chloratrium chemice purum</i>), następnie stałe produkty źródłane sól kuchenną zawierające, do celów leczniczych i naukowych, pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	22.—
594.	Surowica solna i ług pierwotny sól kuchenną zawierający do celów leczniczych pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	5·80
595.	Woda morska w stanie naturalnym (t. j. nie zbogacona)	bez opłaty

XLVI. Materiały chemiczne pomocnicze i produkty chemiczne.**596. Pierwiastki, osobno wymienione:**

<i>a)</i> siarka (w kawałkach i laskach), także mielona i kwiat siarczany; fosfor; antymon, metaliczny (antymon-regulus); rtęć	bez opłaty
<i>b)</i> arsen, metaliczny (arszenik)	1·20

597. Tlenki i zasady, osobno wymienione:

<i>a)</i> potas żrący (potas kaustyczny, wodorotlenek potasu), soda żrąca (soda kaustyczna, wodorotlenek sodu), stały	9·60
<i>b)</i> ług potasu żrącego i sody żrącej (wodniste roztwory potasu żrącego i sody żrącej)	4·80
<i>c)</i> wodorotlenek barowy (baryt żrący, kaustyczny); magnezja, palona (tlenek magnezyi, chemicznie nie czysty)	1·20
<i>d)</i> nadtlenek barowy	12.—
<i>e)</i> glinika, sztuczna (wodnik glinowy, wodorotlenek glinowy)	9·60
<i>f)</i> kwas arsenowy (bezwodnik arsenawy, arsenik biały)	1·20
<i>g)</i> biel cynkowa (biały tlenek cynku); pył cynkowy (szary tlenek cynku)	9·60
<i>h)</i> tlenek cyny, sztuczny (dwutlenek cyny)	14·50
<i>i)</i> popiół ołowiany	3·60
<i>k)</i> glejta ołowiana w luskach i kawałkach (glejta srebrna i glejta złota)	4·80
<i>l)</i> glejta ołowiana, mielona, w formie proszku; massykot i minia	9·60
<i>m)</i> kwas węglowy, płynny	7·20
<i>n)</i> płyn amoniakowy (woda pogazowa), zbogacony	1·20
<i>o)</i> wyskok salmiakowy i wyskok z rogu jeleniego	3·60
<i>p)</i> amoniak, płynny (gaz amoniakowy, płynny)	14·50
<i>q)</i> woda utleniona	24.—

598. Kwasy, osobno wymienione:

<i>a)</i> kwas fosforowy, płynny	bez opłaty
<i>b)</i> kwas solny, kwas azotowy (serwasser); ocet drzewny, surowy	1·20
<i>c)</i> kwas siarkowy (wodorotlenek kwasu siarkowego):	
1. nie dymiący	2.—
2. dymiący	3.—
<i>d)</i> kwas borowy:	
1. surowy	bez opłaty
2. rafinowany	7·20
<i>e)</i> kwas szczawiowy (kwas cukrowy)	12.—
<i>f)</i> kwas fluoro-wodorowy (fluorowodor)	24.—

Cło w koronach

od 100 kilogramów

Sole i inne połączenia, osobno wymienione:

599. Sole potasowe, sodowe i amonowe, osobno wymienione:

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
<i>a)</i> sole nawozowe (surowe sole potasowe w naturalnym ich składzie, przy- mieszki i odpadki soli, tudzież nawozy sztuczne z mieszanin soli); chlorek potasu; saletra chilijska (saletra sodowa); boraks, surowy; kamień winny, surowy; drożdże winne, suche; węgiel wywarowy	bez opłaty
Uwaga. Sole nawozowe odprawiać można tylko po myśli przepisów, drogą rozporządzeń ustalonych.	
<i>b)</i> sól glauberska (siarkan sodowy)	— 50
<i>c)</i> siarkan potasu (sól podwójna); dwusiarkan potasu i sody; przetwór ka- mienia winnego; potaż (węglan potasu) zawierający aż do 85% węglanu potasu	1·90
<i>d)</i> soda (węglan sody), surowy lub krystaliczny	1·50
<i>e)</i> potaż, zawierający więcej jak 85% węglanu potasu; szkło wodne, stałe .	3·60
<i>f)</i> soda, kalcynowana; szkło wodne, płynne	2·40
<i>g)</i> siarkan i chlorek amonowy (salmiak)	3·60
<i>h)</i> saletra potasowa (azotan potasowy)	4·80
<i>i)</i> dwuwęglan potasowy i sodowy (soda bicarbonata); boraks, rafinowany; siarczyn sodowy, stały; siarkan sodowo-wodorowy stały; tiosiarkan sodowy, stały (podsiarczyn sodowy)	7·20
<i>k)</i> azotyn sodowy: surowy manganian i nadmanganian potasowy i sodowy; szczawian potasowy (sól szczawikowa); kamień winny, rafinowany; węglan amoniakowy	9·60
<i>l)</i> dwusiarczyn sodowy w roztworze wodnistym (roztwór siarczynu sodowego)	3·60
<i>m)</i> chromian potasowy i sodowy (żółty i dwuchromian potasowy i sodowy, czerwony); octan amonu: octan potasowy (octan potasowy i octan pota- sowy przyswędkowy); octan sodowy (octan sodowy i octan sodowy przy- swędkowy)	14·50
<i>n)</i> żelazocyjanek i żelazicyjanek potasowy, sodowy (żółty i czerwony cyjanek potasu); ferrocyanek	20·—
<i>o)</i> siarczyn potasowy i sodowy, także wątroba siarczana; siarczyn amonowy; chlorkan potasowy i sodowy; fosforan sodowy	24·—

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
600. Sole wapniowe, strontowe, barowe i magnezowe, osobno wymienione:		
a)	cytrynian i winian wapniowy; chlorek magnezowy	bez opłaty
b)	węglan strontowy, sztuczny; wodorotlenek strontowy (stront żrący) . . .	—50
c)	chlorek wapniowy, nieczysty; ammalina (sztuczny siarczan wapniowy); siarczek barowy, surowy; sztuczny węglan barowy	1·20
d)	tlenek cynkowy (węgiel kostny)	2·40
e)	chlerek bielący	3·60
f)	wapno pogazowe	3·60
g)	biel błyszczowa, biel barowa (sztuczny siarczan barowy); siarczan magnezowy (sól gorzka)	7·20
h)	siarczyn, dwusiarczyn i podsiarczyn wapniowy, stały	9·60
i)	siarczyn, dwusiarczyn i podsiarczyn wapniowy w wodnistym roztworze	3·60
k)	octan wapniowy przyswędkowy	14·50
l)	węglan wapniowy, sztuczny; fosforan wapniowy, sztuczny; węgielek wapniowy; azotan strontowy; chlorek barowy; azotan barowy	24—
601. Połączenia glinowe, żelazne, chromowe, niklowe i kobaltowe, osobno wymienione:		
a)	bajce żelazne wszelkiego rodzaju: witryol żelaza; szkło kobaltowe mełte, smalta, proszek szklany	1·20
b)	aluny; siarkan i chlerek glinowy (siarkan glinowy, chlerek glinowy) . . .	3·60
c)	octan glinowy i octan glinowy przyswędkowy	14·50
d)	siarczek żelaza, sztuczny; chlerek żelaza (sześciochlorek żelazowy), stały; siarkan nikławy, także siarkan amonowo-nikłowy	24—
602. Połączenia miedzi, ołowiu, cynku i cyny; osobno wymienione:		
a)	witryol miedzi; witryol admoneki (witryol mieszany żelaza i miedzi) . . .	3·60
b)	witryol cynku	3·60
c)	grynszpan	7·20
d)	biel ołowiowa	9·60
e)	octan ołowiowy przyswędkowy; sól cynowa (chlerek cynowy) i inne preparaty cynowe; siarkan ołowiawy, także osad ołowiowy; cukier ołowiowy; octan ołowiu zasadowy	14·50
f)	azotan miedzi; azotan ołowiowy; chlerek cynkowy; siarczek cynkowy, biały; litopony, biel gryfitowa	24—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
603. Połączenia siarki, selenu, antymonu i arsenu, osobno wymienione:	
<i>a)</i> antymon; dwusiarczek węgla	bez opłaty
<i>b)</i> trójsiarczek arsenu (żłotokost, realgar)	1·20
<i>c)</i> muł selenowy	3·60
<i>d)</i> chlorek siarki	24—
604. Połączenia organiczne, osobno wymienione:	
<i>a)</i> gliceryna, surowa	3—
<i>b)</i> gliceryna rafinowana, t. j. jasna jak woda lub innego koloru, bez popiołu	12—
<i>c)</i> olej anilinowy; nitrobenzol; antracen, surowy; naftalina, surowa; kwas karbolowy, surowy	3·60
<i>d)</i> zasady pirydynowe	24—
<i>e)</i> krezol (kwas krezolowy, ług pokrystaliczny z krystalicznego, czystego kwasu karbolowego)	9·60
<i>f)</i> kreolina, lizol i podobne wytwory	24—
Inne chemiczne materiały pomocnicze i wytwory:	
605. Sadza, proch węglany i czernidła mielone (z wyjątkiem do Nr. 600 <i>d</i> należącego ziarnistego węgla z kości)	4—
606. Sadze rozdrobnione z wodą	6—
607. Czernidła przyrządzone	15—
608. Czernidło do obuwia:	
<i>a)</i> czarne, nie płynne	12—
<i>b)</i> inne, tak zwane pasty do skóry	60—
609. Kit	7—
610. Żelatyna (oczyszczona wyschlą zwierzęca i roślinna galareta), także sproszkowana i towary z niej	30—
611. Klej wszelkiego rodzaju, także karuk	14·50
612. Albumina i albuminoidy (ciała białkowe); kazeina, kazeogomy	14·50
613. Skrobia (także mączka skrobiowa)	16—
614. Guma skrobiowa (dekstryna, leciogomny, gommeliny) i inne osobno nie wymienione surogaty gumy; klajster, krochmal tkacki i wszelkie podobne klejowate i apreturowe środki zawierające skrobię	18—
615. Drożdże prasowane	55—

Uwaga. W tej stopie celnej zawarty jest dodatek do podatku od wódki za wyrób drożdży prasowanych, połączony z wyrobem wódki.

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
616. Drożdże, inne, z wyjątkiem drożdży winnych i prasowanych	24.—
Uwaga. Drożdże roślinne (drożdże zaczynowe) dla browarów pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem . . .	bez opłaty
617. Fosforany, kwasami rozтворzone (nadfosforany)	bez opłaty
618. Surogaty mydeł, nie perfumowane; poliment; pasty do czyszczenia, nie zawierające mydła; krochmal	24.—
619. Kollodium, chloroform, alkohol metylowy (wyskok drzewny), aceton, kwas octowy, skoncentrowany	60.—
620. Eter:	
a) eter etylowy (eter siarczany)	145.—
b) inny pojedynczy, jakoteż wszystkie złożone, także eter enantowy:	
1. w beczkach	200.—
2. w innych naczyniach	300.—
621. Gazy płynne, osobno nie wymienione	15.— od wartość
622. Materiały chemiczne pomocnicze i wytwory, osobno nie wymienione . . .	15%
Uwaga. Jeżeli przy zastosowaniu tej stopy celnej wartościowej okaże się obciążenie cłem, które 120.— K od 100 kg przekracza, w takim razie pobiera się cło podług tej stopy w kwocie 120.— K.	
XLVII. Pokosty, farby, lekarstwa i perfumy.	
Pokosty:	od 100 kilogramów
623. Pokosty olejne (bez dodatku żywicy, terpentyny lub oleju skalnego):	
a) w beczkach	12.—
b) w puszkach blaszanych, fiaskach itp.	24.—
624. Lakiery (z dodatkiem żywicy, terpentyny, oleju skalnego lub alkoholu) . . .	60.—
Farby:	od wartości
625. Materiały farbiarskie maziowe	15%
Uwaga.	
1. Jeżeli przy zastosowaniu tej stopy celnej wartościowej okaże się obciążenie cła, kwotę 120.— K od 100 kg przekraczające, w takim razie pobiera się cło podług tej stopy w kwocie 120.— K.	
2. Wytwory suchej destylacji smoły węgla kamiennych do dalszego przetworzenia w fabrykacji farb smołowych na mocy pozwolenia na piśmie pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	od 100 kilogramów
	bez opłaty
626. Farby, osobno nie wymienione	24.—
627. Wszelkie farby w formie placuszków okrągłych lub czworograniastych, w wórczkach, w pastach, w trąbkach, pęcherzykach, doniczkach, słoikach, na muszlach i w skrzynkach	65.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
628. Atramenty, proszek atramentowy, lak do pieczętowania	24.—
629. Ołówki czarne, kolorowe, kreda do rysowania, w oprawie lub bez oprawy; węgle do rysowania, tusze, płynne, jakoteż stałe	60.—
Towary lekarskie i perfumy:	
630. Towary lekarskie, przyrządzone, jakoteż wszelkie środki, które stosownie do swoich napisów, etykiet, owinięć itp. mają być lekami dla ludzi lub zwierząt; wata do celów leczniczych przysposobiona i środki opatrunkowe	57.—
Uwaga. Towary lekarskie, przyrządzone, zawierające więcej jak 15 procent objętości alkoholu, odprawia się jak zaprawione, palone płyny wyskokowe.	
631. Octy, tłuszcze i olejki, perfumowane:	
a) w naczyniach po 5 <i>kg</i> lub więcej	24.—
b) w naczyniach poniżej 5 <i>kg</i>	180.—
632. Wyskokowe esencje aromatyczne	300.—
633. Perfumy (tudzież wszelkie wonne substancje lub mieszaniny, gdy z owinięcia, etykiet, przepisów użycia itp. poznać można, że są perfumami), kosmetyki:	
a) nie zawierające alkoholu (barwidła toaletowe, puder perfumowany, olejki do włosów, pomady, pasty do zębów, trociczki)	180.—
b) zawierające alkohol	300.—
XLVIII. Świece, mydła i towary woskowe.	
634. Pochodnie smolne	3·60
635. Świece łojowe	14.—
636. Świece i wyroby z tłuszczu, osobno nie wymienione, z stearyny, olbrotu, palmityny, parafiny i innych tłuszczów	28.—
637. Mydło:	
a) pospolite	12.—
b) przednie, t.j. perfumowane lub w tabliczkach, kulkach, puszkach, słoikach	36.—
638. Świece woskowe, pochodnie woskowe, stoczki, światełka nocne, zapalki woskowe	60.—
639. Towary z uformowanego wosku	120.—
XLIX. Towary palne.	
640. Towary palne, pospolite, jakoto: nitki nasiarkowane, zapalki, fidibusy do pocierania; hubka zapalna, naturalna, bejcowana; hubka zapalna, sztuczna; żagiew (naturalna i sztuczna); papier żagwiowy	17.—

	Cło w koronach
	od 100 kilogramów
641. Wyroby pirotechniczne	72.—
642. Lonty (sznury zapalne i rozsadzające)	60.—
643. Łuski do naboju, kapsle, próżne, nie napełnione	100.—
644. Naboje, kapsle z masą zapalną, także gotowe (nabite)	145.—
645. Środki strzelnicze, inne (do strzelania z broni palnej); środki rozsadzające z części składowych prochu strzelniczego (salertra, siarka i węgiel)	tylko za osobnym pozwoleniem 145.—
646. Wszystkie poprzedzającym numerem taryfy nie objęte środki rozsadzające i wybuchowe	tylko za osobnym pozwoleniem 60.—
	tylko za osobnym pozwoleniem

L. Przedmioty literatury i sztuki.

647. Książki, druki, także kalendarze z literackimi dodatkami, gazety, mapy (naukowe), nuty, papier, zapisany, akta i rękopisy	bez opłaty
648. Miedzioryty i staloryty, litografie, drzeworyty, artystyczne druki barwne itp.; te wszystkie z wyjątkiem należących do Nr. 299, hurtownych wyrobów fabrycznych rycin odbijanych; fotografie	bez opłaty
649. Malowidła na drzewie lub metalach nieszlachetnych, na płótnie lub kamieniu; obrazy oryginalne i rysunki na papierze	bez opłaty
650. Płyty do odbijania rycin z metali nieszlachetnych, kamienia lub drzewa	bez opłaty
651. Posągi (także popiersia i figury zwierząt), jakoteż płaskorzeźby i wypukłe rzeźby kamienne, w sztukach cięższych niż po 5 <i>kg</i> : podobnież posągi, popiersia i figury zwierząt, metalowe lub drewniane, jednak najmniej naturalnej wielkości	bez opłaty

U w a g i.

1. Książki, dzieła z obrazkami itp. zbroszurowane, albo też w tekturę lub papier oprawione, względnie mapy i ryciny na płótnie lub kartonie przyklejone podlegają cłu podług Nr. 647 i 648. Książki, kalendarze, ryciny, nuty itp. w oprawach, pokryte całkiem lub częściowo tkaniną, płótnem introligatorskim, ceratą, skórą, celuloidem itp. lub temiż opatrzone, odprawia się stosownie do jakości oprawy.

Oprawy, teki, kartony itp., w które książki, ryciny itp. są włożone lub wsunięte, oclic należy osobno podług jakości materiału.

2. Obrazy w ramach i rysunki na papierze (Nr. 648 i 649) odprawia się podług jakości materiału ram. Ramy malowideł (Nr. 649) winny być oczone oddzielnie podług ich jakości; jeżeli ich nie można oddzielić, należy połowę wagi całkowitej oclic według jakości ram.

		Cło w koronach
		od 100 kilogramów
LI. Odpadki.		
652.	Nawozy, zwierzęce i inne, także sztuczne środki nawozowe (nie z mieszanin soli) z wyjątkiem nadfosforanów do Nr. 617 należących; popiół drzewny i popiół z węgla kopalnego; kości; popiół z kości; mąka z kości; węgle z kości, zdatne tylko na nawóz; żużel Thomasa i lanie żużle; wióry z rogów i kopyt; krew, w stanie płynnym i zaschła; ścięgna zwierzęce; odpadki mięsa do celów nawozowych; pozostałości wyrobu sinku; woda amoniakowa (gazowa) bez domieszki	bez opłaty
653.	Otręby (także otrąbki migdałowe); odpadki ryżu; słodziny; plewy; pozostałości, stałe, z wyrobu olejów tłustych, także mielone; braba, pomyje; okrawki z buraków, wyługowane	bez opłaty
654.	Wywary i wycłoczyny z jagód:	
	a) wycłoczyny z winogron	15.—
	U w a g a. Te same do wyrobu wódki za pozwoleniem na piśmie, pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
	b) inne	bez opłaty
655.	Drożdże winne, w formie ciasta	5.—
	U w a g i.	
	1. Te same do wyrobu wódki za pozwoleniem na piśmie, pod warunkami i kontrolą w myśl przepisu wydanego osobnem rozporządzeniem	bez opłaty
	2. Płynne drożdże winne odprawia się jak wino.	
656.	Odpadki fabrykacji szkła, także szkliwo piecowe, skorupy szklane i gliniane, odpadki gąbek łaziennych i końskich; skóra klejowa	bez opłaty
657.	Gałgany (szmaty) i inne odpadki do wyrobu papieru, t. j. szmaty lniane, bawełniane, jedwabne i wełniane, obrzynki papieru (wióry papierowe), makulatura (zapisana i drukowana), stare sieci, stare liny i stare powrozy; szarpie (skubanka); odcinki kapeluszy	bez opłaty
	U w a g a. Odpadki, w taryfie szczegółowo nie przytoczone, które do czego innego nie mogą być użyte, podlegają chu jak materiały surowe, z których się składają.	

Cło w koronach

od 100 kilogramów

Ogólna uwaga do taryfy dowozowej.

Celem ocenienia — podług taryfy celnej — towarów, które połączone są z innymi materiałami, o ile połączenia te po myśli przepisów wykonawczych nie mają być pominięte, względnie o ile taryfa sama nie zawiera osobnych postanowień co do połączenia, dzieli się materiały do połączenia użyte na trzy grupy i oznacza w taryfie jako materiały najprzedniejsze, przednie i zwyczajne.

Stosownie do podziału uważa się:

- a)* za najprzedniejsze materiały; kość słoniowa, szyldkret, perłową macię, bursztyn, gągat (prawdziwy lub naśladowany); towary jedwabne, koronki, hafty na towarach tkackich, sztuczne kwiaty i liście Nrów 261 i 262; przyrządzone pióra strojowe, roboty perukarskie i inne roboty z ludzkich włosów; półdrogie kamienie, prawdziwem złotem lub srebrem pozłacane, względnie posrebrzane nieszlachetne metale (także tego rodzaju żelazo i stal), prawdziwem złotem lub srebrem pozłacane, względnie posrebrzane lijońskie druty lub przędzy i roboty z nich, jakoteż wyroby z fałszywych lijońskich drutów i przędziw;
- b)* za przednie materiały: kauczuk, skórę, osobno nie wymienioną ceratę, muślin woskowany, kitajkę woskowaną, płótno introligatorskie; kość lub róg, sztuczne materiały snycerskie (z wyjątkiem imitacji materiałów do *a* należących); żelazo względnie stal z ornamentacją, niklowane, przedniej roboty (z ornamentacją, niklowane) nieszlachetne metale, nikiel, aluminium; piankę morską i naśladowania jej, lawę, fałszywe druty lijońskie i przędzy, inne towary tkackie (z wyjątkiem towarów powroźniczych pod *a* wymienionych i do zwyczajnych materiałów należących, jakoteż ordynarnych tkanin numerów 207 *a* 1, 216 *a* 1 i 217 *a*); połączenia z wyrobami z uformowanego wosku; hafty (nie z jedwabiu) na innych materiałach, jak towary tkackie;
- c)* za zwyczajne materiały wszystkie te, które pod *a* i *b* nie są osobno wymienione.

Przedmioty szlachetnymi metalami montowane odprawia się — o ile nie mają charakteru towarów klasy XLIII — podług osobnych postanowień zawartych w taryfie.

Część druga.

Wywóz.

658. Gałgany (szmaty) i inne odpadki do wyrobu papieru, t. j. gałgany lniane, bawełniane, jedwabne i wełniane, także macerowane (pólmiazga, stała lub płynna miazga papierowa), obrzynki papieru (wióry papierowe), makulatura (zapisana lub drukowana), stare sieci, stare liny i stare powrozy

9-60

Wszelkie inne towary tu nie przytoczone są wolne od cła.

Instrukcja dla sądu polubowego.

§ 1.

Przed rozpoczęciem postępowania winny obie strony znieść się z sobą co do ustalenia na piśmie przedmiotu spornego. Ustalenie to udzieli każda ze stron sędziom polubownym, przez siebie ustanowionym, obie zaś razem udzielią je zwierzchnikowi.

§ 2.

Zależy od porozumienia się obu stron, czy jeszcze przed zebraniem się sądu polubowego nastąpić ma w drodze pisemnej przygotowawcze udzielenie sędziom polubownym i stronie drugiej wywodów lub aktów, dokumentów dowodowych i innych materiałów odnoszących się do istoty czynu lub pytania prawnego.

§ 3.

Każda ze stron postara się, aby wyznaczeni przez nią sędziowie polubowni stawili się na czasie do rozprawy sądu polubowego; zwierzchnika zapraszają sędziowie polubowni wspólnie.

§ 4.

Obie strony ustanowić mogą przed sądem polubownym osobnych zastępców jako pośredników pomiędzy sobą a sądem polubownym tudzież celem strzeżenia swoich praw i interesów.

Członkowie sądu polubownego mogą zadawać im pytania i żądać od nich wyjaśnień.

Zastępcy mają prawo stawiania wniosków, wnoszenia zarzutów i poruszania pytań wypadkowych. Orzeczenia wydane przez sąd polubowny co do zakresu tego uprawnienia załatwiają rzecz ostatecznie i nie mogą stanowić podstawy dalszej dyskusji.

§ 5.

Sąd polubowny rozstrzyga co do języka, którego będzie używał.

§ 6.

Na wniosek jednej strony lub wskutek uchwały sądu polubownego poprzedza rozprawę ustną postępowanie wstępne.

Postępowanie wstępne jest przeznaczone do tego, aby zakomunikowano sędziom polubownym i stronie przeciwnej w drodze pisemnej wywody, które zamierza się wnieść odnośnie do stanu faktycznego lub pytania prawnego oraz akta, dokumenty dowodowe i inne materiały, które ma się przedłożyć w celach dowodowych, o ile nie udzielono ich już poprzednio na zasadzie § 2.

Wymienione środki udziela się do rąk zwierzchnika w potrzebnej ilości egzemplarzy lub odpisów. Co do aktów i dokumentów wystarczyć udzielenie odpisu ustępów rozstrzygających. Zwierzchnik doręcza po jednym egzemplarzu sędziom polubownym i stronie drugiej.

Dla udzielenia wyznaczy sąd polubowny odpowiednie czasokresy nie przekraczające w regule okresu czterotygodniowego.

§ 7.

Rozprawa ustna ma na celu zbadanie zasad dowodowych stron i odbywa się nie jawnie. Kieruje nią zwierzchnik. Tenże zarządza spisanie protokołu za pośrednictwem jednego lub kilku pisarzy, których wyznaczy z pośród sił pisarskich, dostarczonych sądowi polubownemu, względnie w razie potrzeby z grona innych uzdatnionych osób; protokół winien przedstawiać istotną treść rozprawy i ma być podpisany przez niego oraz przez pisarzy. Przed podpisaniem należy dać sędziom polubownym oraz zastępcom, którzy brali udział w rozprawie, sposobność do zawnioskowania zmian protokołu lub dodatków do niego, o czym rozstrzyga sąd polubowny, o ile nie przyjdzie do zgody.

§ 8.

Zastępcy mają prawo przedstawienia przy rozprawie ustnej całego materiału prawnego, który uważają za przydatny dla obrony swej sprawy.

Jeżeli jednak przeprowadzono postępowanie wstępne, natenczas sąd polubowny ma prawo wyłączenia od rozprawy aktów, dokumentów dowodowych lub innych materiałów, których nie wprowadzono w postępowaniu wstępnym a które ewentualnie jedna ze stron zechce mu przedłożyć dodatkowo bez zezwolenia drugiej.

§ 9.

Sąd polubowny może zażądać od obu stron przedłożenia wszystkich potrzebnych aktów, dokumentów dowodowych i innych materiałów oraz wszelkich potrzebnych wyjaśnień. Ma on prawo zarządzić przeprowadzenie dowodów wszelkiego rodzaju, zwłaszcza przesłuchać bezpośrednio świadków i rzeczoznawców lub spowodować ich przesłuchanie albo zawezwanie za pośrednictwem wezwanego sędziego odnośnego państwa.

§ 10.

Orzeczenie polubowne, zapadające po ukończeniu rozprawy ustnej i po tajnej naradzie, należy wygotować na piśmie i zaopatrzyć powodami.

Członkowie sądu polubownego winni je podpisać. Członek, który pozostał w mniejszości, może przy podpisywaniu stwierdzić odmowę swego zezwolenia.

Jeżeli jeden z członków odmawia podpisania lub z powodu przeszkody nie może podpisu położyć, natenczas inni członkowie winni stwierdzić okoliczność tę poniżej orzeczenia polubownego.

§ 11.

Zapadłe orzeczenie polubowne ma być ogłoszone jako takie na ostatniem posiedzeniu sądu polubownego przez zwierzchnika tegoż sądu. Przy ogłoszeniu mogą być obecni zastępcy obu stron.

Orzeczenie polubowne doręczyć należy w każdym wypadku w wygotowaniu pisemnem. Doręcza się je zastępcom obu stron a w braku zastępców samym stronom.

Równocześnie doręczyć należy wygotowanie pisemne protokołów lub ich odpis uwierzytelniony przez zwierzchnika.

§ 12.

Wyrok sądu polubownego, doręczony należyście, rozstrzyga sprawę ostatecznie i z wykluczeniem odwołania.

§ 13.

Akta sądu polubownego należy oddać w przechowanie tej stronie, na której obszarze zebrał się sąd polubowny. Odpisy tychże należy przesłać stronie drugiej.

§ 14.

Obie strony zastrzegają sobie, iż w poszczególnym wypadku zmienią lub uzupełnią powyższe postanowienia za wzajemnem porozumieniem.

§ 15.

Sąd polubowny ma prawo, w granicach artykułu XXIV. umowy dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych wydać samodzielnie odnośnie do niniejszych przepisów i ewentualnych osobnych układów obu stron uzupełniające postanowienia co do postępowania w pewnym danym wypadku.

§ 16.

Według przepisu umowy dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych winna ta ze stron umawiających się, w której obszarze zbiera się sąd polubowny, postarać się o dostarczenie lokalu, sił pisarskich i personelu służbowego, których sąd polubowny potrzebuje dla swego funkcyonowania.

Niezależnie od tego ma każda strona ponosić swoje własne koszty i połowę wspólnych kosztów.

Za własne koszty uważa się w szczególności odszkodowania, które mają być przyznane za podróże, pobyt itd. sędziom polubownym i zastępcom każdej strony przed sądem polubownym oraz przesłuchanym na jej wniosek świadkom i znawcom.

Protokół końcowy.

Przy sposobności podpisania umowy dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej objęto niniejszym protokołem końcowym następujące układy:

Do artykułu I.

1. Strony umawiające się zgodziły się na to, aby przez czas trwania niniejszej umowy, przy stosowaniu postanowień umieszczonej w załączniku A umownej taryfy celnej (umowna taryfa celna obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej) postępować we wzajemnym porozumieniu.

2. Wyrażenie „austriacko-węgierski obszar celny“ używane w zawartych dotąd traktatach handlowych tudzież wyrażenie „umowny obszar celny“ („umowny obszar celny obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej“), które ma być używane w traktatach handlowych, zawieranych w przyszłości z mocą obowiązującą do roku 1917., oznacza obszary obu stron umawiających się otoczone jednolitą granicą celną.

Również „taryfa celna austriacko-węgierska“, stanowiącą podstawę zawartych traktatów tudzież „umowna taryfa celna“ („umowna taryfa celna obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej“), która będzie stanowiła podstawę traktatów handlowych, zawrzeć się mających z mocą obowiązującą do roku 1917., jest identyczna z autonomiczną taryfą celną, obowiązującą dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa oraz z taryfą obowiązującą dla krajów świętej Korony węgierskiej.

Do artykułu III.

Traktaty artykułu III. podpisane będą przez wspólnego Ministra spraw zewnętrznych lub przez wspólnego zastępcę i przez jednego zastępcę każdego z obu rządów.

Do artykułu IV.

Obie strony umawiające zgadzają się na to, aby nie korzystać jednostronnie z przewidzianego w traktatach handlowych z Państwem niemieckim, Belgią, Włochami, Rosją i Szwajcaryą prawa wypowiedzenia tych traktatów z dniem 31. grudnia 1915.

Gdyby jeden z tych traktatów miał być wypowiedziany z strony odnośnego obcego państwa z dniem 31. grudnia 1915., natenczas ureguluje się stosunki handlowe i obrotowe z tem państwem jednakowoż tylko na czas do dnia 31. grudnia 1917.

Stwierdza się również zgodnie, że od żadnej z obu stron nie będzie się żądało wypowiedzenia traktatów bez oznaczonego terminu upływu, z chwilą przed terminem upływu niniejszej umowy na zasadzie prawa jednostronnego wypowiedzenia przewidzianego w ustępie trzecim artykułu IV.

Do artykułu VI.

Panuje zgoda co do tego, iż każdej z obu stron umawiających się służy zupełna swoboda dozwoleń komunikacji polegających na przewożeniu towarów pomiędzy miejscami wewnątrz do własnego obszaru administracyjnego według własnego uznania lub prawo zniesienia istniejących komunikacji tego rodzaju.

Natomiast dozwoleń lub zniesienia komunikacji polegających na przewożeniu towarów pomiędzy granicznymi urzędami celnymi obu państw umawiających się zależy od poprzedniego porozumienia się obu rządów.

Do artykułu VII.

Obie strony umawiające się zgadzają się na to, że co do spraw, które według ustępu 1. artykułu VII. mają być administrowane według tych samych zasad lub w sposób o ile możności zgodny, można w razie nieuzyskania porozumienia się pominać jednorodne unormowanie odnośnie do następujących przedmiotów:

- a) co do porządków policyi portowej,
 b) co do porządku żeglarskiego, o ile tenże odnosi się do stosunku służbowego wszystkich załóg okrętowych.

Do artykułu VIII.

Stwierdza się zgodnic, że oba rządy zawrą co do subwencyonowanych przedsiębiorstw żeglugi po przeprowadzeniu porozumienia z niemi osobny układ na zasadzie zrównania.

Okręty rzeczne jednej ze stron umawiających się, które na obszarze drugiej strony zajmują się ruchem lokalnym za subwencyą państwową, będą przez czas trwania takiego stosunku subwencyi i w wykonywaniu tej służby wywieszają obok swej bandery narodowej na maszcie także banderę państwa subwencyonującego na tylnym pokładzie.

Do artykułu XIII.

I. Istnieje porozumienie co do tego, że każdej ze stron umownych służy prawo wydawania soli bydłczej za zgodą rządu drugiej strony umownej i przy przestrzeganiu zasady, że każdemu obszarowi monopolowemu ma być zabezpieczony podatek od soli tamże zużywanej.

II. Z uwagi na stan rzeczy stworzony przez brukselską konwencyę cukrową postanawia się w drodze porozumienia celem uregulowania obrotu opodatkowanym cukrem, co następuje:

Od przesyłek cukru przychodzących w obrocie pomiędzy obu obszarami państwowymi tudzież w obrocie z Bośnią i Hercegowiną i podlegających postępowaniu przekazawczemu pobierać się będzie począwszy od dnia 1. stycznia 1908. przez czas obowiązywania brukselskiej konwencyi cukrowej z dnia 5. marca 1902., Dz. u. p. Nr. 25. z roku 1903. (węgierski II. artykuł ustawy z roku 1903.), należytość w wysokości 3 K 50 h od 100 kilogramów czystej wagi cukru konsumcyjnego a w wysokości 3 K 20 h od 100 kilogramów czystej wagi cukru surowego.

Przypadającą do poboru należytość uścić ma wysyłający, zanim urząd wysyłający wyekspeduje przesyłkę; należytość tę oddawać należy zarządowi skarbowemu obszarowi, dla którego przesyłka jest przeznaczona, na podstawie corocznego obrachunku.

Granice wagi przesyłek cukru nie podlegających postępowaniu przekazawczemu ustanawia się na 5 kilogramów.

Pod warunkami, które obaj Ministrowie skarbu ustanowią w drodze porozumienia, uwolnione są od opłaty należytości:

1. Przesyłki transito podlegające postępowaniu przekazawczemu.

2. Prócz tego zawsze na przeciąg jednego roku kalendarzowego:

- a) 225.000 cetnarów metrycznych cukru w obrocie z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do krajów świętej Korony węgierskiej,
 b) 50.000 cetnarów metrycznych cukru w obrocie z krajów świętej Korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

3. Przesyłki cukru ekspedycyowane w postępowaniu przekazawczem do Bośni i Hercegowiny aż do ilości maksymalnej, którą obaj Ministrowie skarbu oznaczą zgodnic zawsze na jeden rok kalendarzowy. Z tej każdorazowo wyznaczonej ilości maksymalnej można ekspedycyować z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa jedną trzecią część a z krajów świętej Korony węgierskiej dwie trzecie części.

Do artykułu XV.

Istnieje zgoda co do tego, że postanowienia artykułu XV. o wykonywaniu przemysłu nie mają być stosowane do interesu aptekarskiego i interesu stręczycieli handlowych (sensalów).

Do artykułu XVII.

Do punktu 2. Oba rządy postarają się o to, aby celem położenia tamy nielegalnej konkurencyi weszły w obu państwach w moc obowiązującą równe co do istoty swej zasady.

Do punktu 3., ustęp 1. ustala się, że przez marki krajowe w myśl punktu tego rozumie się także marki przedsiębiorstw uprawianych przez obywateli austriackich lub węgierskich w jednym z obszarów jurysdykcji konsularnej.

Egzemplarz wzoru, który w myśl punktu 3., ustępu 3. ma być przesłany do władzy centralnej drugiego państwa, nie będzie podlegał odnośnie do formy przepisanej dla złożenia innym przepisom jak jedynie tym, które pod względem złożenia mają zastosowanie w własnem państwie.

Przez skargę o wykreślenie marki z powodu dawniejszego używania, wspomnianą w punkcie 3., ustępie 5. lit. b), rozumie się skargę zawisłą od warunków podanych w § 4. noweli o ochronie marek z dnia 30. lipca 1895., Dz. u. p. Nr. 108. (węgierski XLI. artykuł ustawy z roku 1895.).

Do punktu 5. Odnośnie do używania orła cesarskiego i herbu krajów świętej Korony węgierskiej przez c. i k. dostawców nadwornych istnieje

zgoda, że równoczesne użycie tych znaków, jeżeli ma miejsce w sposób odpowiadający równorzędności, nie będzie stanowiło powodu ani do odmówienia zarejestrowania marki ani też do zakwestyjonowania przyozdobienia towaru lub ogłoszenia kupieckiego w obrocie. Towary i ogłoszenia kupieckie, zaopatrzone ozdobieniem nie odpowiadającym warunkowi równorzędnego umieszczenia wymienionych znaków, mogą być wprowadzane w obrót jeszcze w przeciągu dwóch lat po wejściu niniejszej umowy w moc obowiązującą.

Postanowienia powyższe nie naruszają używania samego orła cesarskiego przez c. i k. dostawców nadwornych lub innych uprawnionych do tego przedsiębiorców będących obywatelami austriackimi i odwrotnie używania samego herbu krajów świętej Korony węgierskiej przez c. i k. dostawców nadwornych lub innych uprawnionych do tego przedsiębiorców będących obywatelami węgierskimi.

Środki prawne, wymienione w punkcie 6., ustępie 2. i 3. niniejszego artykułu uważa się, niezależnie od ich innych wymogów, za wniesione na czasie także wówczas, jeżeli podane zostały u władzy pośredniczącej w doręczeniu w ciągu czasokresu określonego do wniesienia środka prawnego. Władza ta winna przesłać odnośne podanie do właściwej władzy drugiego państwa w przeciągu ośmiu dni po jego nadejściu.

Układ co do praw autorskich z roku 1887., istniejący pomiędzy obu stronami, który według zgodnego pojmowania obu stron odnosi się także do autorów dzieł fotograficznych i prawonabywców tychże, łącznie z wydawcami, może być wypowiedziany w czasie trwania niniejszej umowy jedynie wówczas, gdyby postanowienia konwencji berneńskiej dla ochrony prawa autorskiego w stosunku zachodzącym między oboma stronami miały uzyskać skuteczność.

Do artykułu XVIII.

Stwierdza się zgodnie, że na równi z układami międzynarodowymi, wymienionymi w ustępie 3. artykułu XVIII. niniejszej umowy, postawić należy także przewidziane w artykule 19. światowej umowy pocztowej specjalne układy co do wymiany listów i pudełek z oznaczoną wartością, tudzież przekazów pocztowych, pakietów pocztowych, co do służby zleceń pocztowych oraz co do pośredniczenia poczty w abonowaniu dzienników i pism periodycznych.

Do artykułu XIX.

Towarzystwa asekuracyjne ograniczone są przy rozszerzaniu swego przedsiębiorstwa na obszar

drugiej strony umawiającej się do interesów dopuszczalnych tamże ustawowo, stosownie do przepisów, które obecnie obowiązują lub w przyszłości będą wydane.

Istnieje zgoda co do tego, że dopuszczenie do prowadzenia przedsiębiorstwa na obu obszarach doznaje wskutek przepisów odnośnych państw ograniczenia o tyle, iż towarzystwa jednej strony nie mogą uprawiać na obszarze drugiej strony interesów tamże zabronionych, nawet gdyby w ich państwie ojezystem zakaz taki nie istniał.

Do artykułu XXI.

Aby nadać skuteczność ochronie wina tokajskiego, zapewnionej w artykule XXI. umowy, zobowiązuje się rząd królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, iż najsurowiej będzie przestrzegał ograniczenia co do obrotu winami słodkimi (deserowemi), o którym mowa w §§ 4. i 7. ustawy z dnia 12. kwietnia 1907., Dz. u. p. Nr. 210., i że nie dozwoli, aby zaszyły jakiegokolwiek ułatwienia co do wykonania tego przepisu.

Przy reformie toku interesów na budapeszteńskiej giełdzie towarowej będzie królewski rząd węgierski kierował się tą wskazówką, iż interesa giełdowe o charakterze niercalnym zwłaszcza o charakterze interesów na grę obliczonych winny być powstrzymywane i że uprawianie interesów giełdowych ma być ograniczone na grono osób do tego powołanych, bez wprowadzania jednak przymusu rejestrowania.

Postanowienia specjalne.

I.

Jeżeli nie nastąpi przedłużenie przywileju Banku austriacko-węgierskiego i jeżeli wskutek tego zgaśnie unowa monetarna i walutowa z roku 1892., natenczas należy wzajemne świadczenia i zobowiązania państwowo-skarbowe wypełnić względnie zlikwidować w ten sposób, iż jednostka monetarna, ustanowiona w ustawach walutowych z dnia 2. sierpnia 1892., Dz. u. p. Nr. 126. (węgierski XVII. artykuł ustawy z roku 1892.), to jest korona złota o 0.304878 grama czystego kruszcu ma służyć za normę.

Tę samą zasadę należy zastosować także do tych państwowych dochodów i innych świadczeń na rzecz państwa, które uregulowano w drodze umowy pomiędzy obu państwami.

II.

Oba rządy zgadzają się na to, że węgierskie państwowe zapisy dłużne, kotowane na jednej

z giełd austriackich oraz austriackie państwowe zapisy dłużne, kotowane na giełdzie budapeszteńskiej, z wyjątkiem jednak pożyczek premiovych, których emisja nastąpi ewentualnie w przyszłości, powinny być nawzajem także na obszarze drugiego państwa umawiającego się uważane za nadające się do lokowania pieniędzy kas oszczędności i zakładów asekuracyjnych wszelkiego rodzaju, o ile nie rozechodzi się o lokacje pod warunkiem bezpieczeństwa publicznego, tudzież do użycia na kaucyje we wszystkich działach administracji państwowej oraz do składania kaucyi w postępowaniu sądowym.

Postanowienie to będzie obowiązywać jedynie na wypadek przedłużenia przywileju Banku austry-

acko-węgierskiego, a to od chwili Najwyższej sankcyi odnośnych ustaw aż do upływu niniejszej umowy.

Powyższy protokół końcowy stanowi istotną część składową umowy, do której należy i równocześnie z nią nabiera mocy obowiązującej.

Budapeszt, dnia 8. października 1907.

Beck wlr.
Korytowski wlr.
Auersperg wlr.
Fort wlr.
Derschatta wlr.

Weckerle wlr.
Kossuth wlr.
Darányi wlr.

II.

Układ

zawarty co do

unikania podwójnych opodatkowań takich przedsiębiorstw, które rozciągają interesy swoje na oba państwa, oraz co do kilku innych spraw z zakresu bezpośredniego opodatkowania pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony.

Z zastrzeżeniem potrzebnego według ustawodawstwa obu stron zatwierdzenia ze strony czynników ustawodawczych postanawia się niniejszem, co następuje:

Rozdział pierwszy.

Oдноśnie do pierwszej c. k. uprzywilejowanej Spółki żeglugi parowej na Dunaju oraz węgierskiej Spółki akcyjnej żeglugi rzecznej i morskiej, tudzież innych przedsiębiorstw żeglugi parowej na Dunaju.

§ 1.

Stwierdzenie podstawy opodatkowania pierwszej c. k. uprzywilejowanej Spółki żeglugi parowej na Dunaju ma nastąpić według ustaw podatkowych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, zaś ustalenie podstawy opodatkowania węgierskiej Spółki akcyjnej żeglugi rzecznej i morskiej według ustaw podatkowych, obowiązujących w krajach świętej Korony węgierskiej za pośrednictwem władz skarbowych w siedzibie oddzielnych spółek.

§ 2.

Celem podzielenia zbadanej w ten sposób podstawy opodatkowania odróżni się trzy przestrzenie, a to:

- a) austriacką od Pasawy do Dévény (Theben),
- b) węgierską od Dévény (Theben) do Orsowy (zaliczając tu także węgierskie dopływy Dunaju) i
- c) zagraniczną

§ 3.

Za miarę, według której zbadaną podstawę opodatkowania ma się rozdzielić między te trzy przestrzenie, służyć będą dochody brutto uzyskane na każdej z tych przestrzeni; wskutek tego spółki wykazywać będą władzy podatkowej w swej siedzibie dochody te oddzielnie co do każdej z tych przestrzeni.

Za dochody brutto uważa się dochody uzyskane z ruchu pomiędzy stacyami odnośnej przestrzeni tudzież część dochodów uzyskanych z ruchu tranzytowego, która przypada na odnośną przestrzeń w stosunku do długości.

§ 4.

Obliczoną w ten sposób podstawę opodatkowania dla przestrzeni pod b) pierwszej c. k. uprzywilejowanej Spółki żeglugi parowej na Dunaju udzieli się następnie królewsko-węgierskiemu Ministrowi skarbu celem wymiaru podatku według ustaw podatkowych krajów świętej Korony węgierskiej, zaś podstawę opodatkowania dla przestrzeni pod a) węgierskiej Spółki akcyjnej żeglugi rzecznej i morskiej Ministrowi skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa celem wymiaru podatku według ustaw podatkowych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Gdyby podatek przypadający według tej podstawy podatkowej w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa miał być niższy od podatku minimalnego, który ma być wymierzony w myśl § 100., ustęp 2. i nast. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., natenczas należy wymierzyć ten ostatni podatek; pod

względem stwierdzenia kapitału zakładowego w myśl § 100., ustęp 4. powołanej ustawy obowiązywać ma norma podziału postanowiona w poprzedzającym § 3.

§ 5.

Zresztą postanowienia § 12., ustęp 5., 6., 7., tudzież §§ 14., 15. i 16. następnego rozdziału niniejszego układu mają być stosowane także do opodatkowania obu wymienionych spółek żeglugi parowej na Dunaju.

§ 6.

Postanowienia zawarte w poprzedzających §§ 1. do 5. znajdują analogiczne zastosowanie także do ewentualnie nowo powstałych austriackich lub węgierskich przedsiębiorstw żeglugi parowej na Dunaju, które rozciągną zakres swoich interesów na oba państwa.

Zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi parowej na Dunaju, które prowadzą ruch handlowy pomiędzy miejscowościami przestrzeni wymienionej w § 2., lit. *a* i *b*, pociągnięte będą w każdym z obu państw oddzielnie do opodatkowania, przyczem, celem wypośredkowania podstawy opodatkowania, zastosuje się normę określoną w § 3.

Rozdział drugi.

Odnosnie do innych przedsiębiorstw zarobkowych, rozciągających zakres swoich interesów na oba państwa.

§ 7.

Jeżeli interesy pewnego przedsiębiorstwa rozpościerają się z zakładów przemysłowych, leżących na obszarze jednego państwa na drugi obszar państwowy, bez urzędzenia tamże zakładów przemysłowych, natenczas opodatkowanie ma nastąpić jedynie tam, gdzie znajdują się zakłady przemysłowe.

§ 8.

Jeżeli przedsiębiorstwa utrzymują zakłady przemysłowe na obu obszarach państwowych, natenczas należy je w ogólności opodatkować samodzielnie według ustaw podatkowych miejsca wykonywania przemysłu, a tem samem wśród równych warunków nigdy wyżej od przedsiębiorstw krajowych; w tym celu należy także znamiona przemysłu względnie dochody i wydatki tych zakładów przemysłowych wykazywać, o ile możności, oddzielnie.

§ 9.

O ile jednak przychodzą dochody lub wydatki wspólne zakładom przemysłowym w obu obszarach

państwowych, natenczas rozdzieli się je według odpowiedniego klucza.

Za klucz taki służyć ma przy przedsiębiorstwach obliczonych na produkcję przemysłową, pod względem wspólnych dochodów w regule kapitał zakładowy i obrotowy, użyty w poszczególnych zakładach przemysłowych, podczas gdy rozdział wspólnych wydatków następować ma prawidłowo w stosunku do dochodów uzyskanych w poszczególnych zakładach przemysłowych i dochodów wydzielonych na nie stosownie do powyższego postanowienia. Obustronnym Ministrom skarbu wolno jednak zgodzić się w razie potrzeby na inną normę podziału.

Postanowienia te stosowane będą także do przedsiębiorstw handlowych z tą zmianą, iż dochody, które uzyska się ze sprzedaży towarów zakupionych przez zakład przemysłowy, położony na obszarze drugiego państwa, oraz wydatki odpowiadające tym dochodom rozdzieli się w regule pomiędzy interesowane zakłady przemysłowe w równych częściach.

§ 10.

Za zakłady przemysłowe uważać należy w szczególności kantory sprzedaży i składy fabryczne, które ze względu na uzyskany przez nie zysk handlowy opodatkować należy w tym samym stosunku, jaki stosuje się odnośnie do stron obowiązanych do opłaty podatku i pozbywających te same wytwory we własnym obszarze państwowym.

Za kantor sprzedaży uważać należy utrzymywanie biura, względnie chociażby tylko stałego funkcyjnarjusza przedsiębiorstwa celem pośredniczenia przy sprzedażach własnych wytworów, za skład utrzymywanie składu towarów we własnym lokalu celem sprzedaży tych towarów przez personal przedsiębiorstwa.

Natomiast nie należy stawiać na równi z utrzymywaniem zakładu przemysłowego utrzymywanie składu przez samoistnego ajenta w lokalu przez niego najętym, tudzież oddawania towarów w komis kupcowi, który prowadzi interes jako komisyoner lub kupiec na własną rękę, wreszcie sprzedaży ze składów utrzymywanych w magazynach zakładów przewozowych i spedytorów — o ile sprzedaż ta nie przychodzi do skutku za pośrednictwem własnego kantoru sprzedaży; podobnie wyszukiwanie zamówień w drodze podróży przedsiębranych przez właściciela przedsiębiorstwa lub przez podróźnych handlowych, pozostających w służbie u niego, jeżeli osoby te wożą ze sobą jedynie próbki, tudzież dostarczanie towarów na podstawie takich zamówień w tym obszarze państwowym, w którym przedsiębiorstwo zarobkowe nie posiada zakładu przemysłowego, nie pociągnie za sobą opodatkowania tego przedsiębiorstwa zarobkowego; to samo odnosi się do dostawy towarów na podstawie

zamówień zapośredniczonych przez samoistnych agentów — nawet jeżeli ci mają u siebie próbki lub skład odpowiadający wyżej wspomnianemu — względnie zamówień uskutecznionych przez kupującego bez takiego pośrednictwa bezpośrednio u sprzedającego.

§ 11.

Postanowienia niniejszego układu nie naruszają opodatkowania wymienionych w poprzedzającym paragrafie agentów, komisjonerów i kupców na własną rękę, owszem opodatkowanie ich ma miejsce w myśl ustaw podatkowych miejsca prowadzenia przedsiębiorstwa według zysku wynikającego dla nich z tego obrotu towarowego.

§ 12.

1. Co do zakładów kredytowych i spółek akcyjnych — z wyjątkiem towarzystw ubezpieczeń, polegających na zasadzie wzajemności — które istnieją w jednym z obu obszarów państwowych i posiadają prócz odpowiadającej statutom siedziby głównej nadto na obszarze drugiego państwa filie lub zakłady poboczne, które w sądzie handlowym mają być zaprotokołowane, zawiera się porozumienie tej treści, że filie te mają być w swej siedzibie oddzielnie opodatkowane na podstawie podlegających podatkowi czystych dochodów wypośredkowanych w myśl następujących postanowień.

2. Wypośredkowanie i stwierdzenie podlegających opodatkowaniu czystych dochodów wymienionych wyżej przedsiębiorstw oraz ich filii i zakładów przyglównych na obszarze drugiego państwa skuteczną władzę podatkową tego państwa, w którym leży siedziba przedsiębiorstwa, a to według ustaw tego właśnie państwa.

3. O ile przy podziale wydatków podjętym celem zbadania podlegających opodatkowaniu czystych dochodów filii przychodzą dla filii i dla zakładu macierzystego takie wydatki, które poczyniono wspólnie dla filii i dla zakładu macierzystego, a których nie można wykazać szczegółowo dla każdego zakładu z osobna, natenczas należy wydatki te podzielić w stosunku do dochodów brutto. W tych jednak wypadkach, w których ustalenie podlegających opodatkowaniu czystych dochodów filii lub zakładów pobocznych przedstawiałyby szczególne trudności, należy cały czysty dochód przedsiębiorstwa podlegający opodatkowaniu rozdzielić pomiędzy przedsiębiorstwo główne i filie w tym stosunku, w którym osobno wykazać się mający dochód brutto filii stoi do dochodu brutto samego przedsiębiorstwa głównego.

4. Obaj Ministrowie skarbu będą sobie udzielać wzajemnie operaty dotyczące tego badania.

5. Od wypośredkowanej w ten sposób dla zakładu filialnego podstawy opodatkowania — względnie od przepisanej ustawowo przeciętnej kwoty tych podstaw opodatkowania — należy następnie wymierzyć podatek wraz z wszystkimi dodatkami w takim wymiarze, jaki wypadnie według ustaw podatkowych w obszarze państwowym zakładu filialnego. Gdyby jednak podatek przypadający według tej podstawy opodatkowania w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa miał być niższy od podatku minimalnego, przypadającego do wymiaru w myśl § 100., ustęp 2. i nast. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., natenczas należy wymierzyć ten ostatni podatek: pod względem stwierdzenia kapitału zakładowego w myśl § 100., ustępu 4. powołanej ustawy obowiązywać ma norma podziału ustanowiona w poprzedzającym ustępie 3.

6. Ewentualne zarzuty przeciw ustaleniu podstawy opodatkowania winien dotyczący Minister skarbu udzielić Ministrowi skarbu drugiego państwa; przed zatwierdzeniem tych pertraktacji nie może nastąpić wymiar podatku na podstawie normy odbiegającej od udzielonego planu podziału. Zawiadomienie obowiązane do opłaty podatku przez władzę podatkową o wniesieniu takich zarzutów przerywa przedawnienie prawa wymiaru podatku.

7. Środek prawny przeciw podstawie opodatkowania można wnieść jedynie w państwie, w którym stwierdzono podstawę opodatkowania według obowiązujących tamże ustawowych postanowień.

Zmiany podstawy opodatkowania w państwie, które ją ustaliło, wywierają odpowiedni wpływ na opodatkowanie w drugim obszarze państwowym.

8. Zwłaszcza co do towarzystw wzajemnych ubezpieczeń ustala władze podatkowe królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa te szczegóły, które władzom podatkowym w krajach świętej Korony węgierskiej umożliwią stwierdzenie czystego dochodu, a natomiast te ostatnie władze podatkowe zbadają roczne prenie netto (z potrąceniem Bonus) dla poszczególnych zakładów przemysłowych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

§ 13.

Oдноśnie do innych przedsiębiorstw nie wygotowuje się projektów podziału, natomiast władze podatkowe państwa, w którym znajdują się zakłady przemysłowe, wymierzają podatek samoistnie według zasad wypowiedzianych w §§ 8., 9., 10., o ile jednak wchodzi przytem w rachubę okoliczności mające szczególną doniosłość dla obowiązku podatkowego zakładu przemysłowego lub odnoszące się do ustalenia względnie podziału czynnika dotyczącego całego przedsiębiorstwa

względnie zakładów przemysłowych na obszarze drugiego państwa, natomiast na żądanie obowiązującego do opłaty podatku skorzysta się celem ustalenia tych okoliczności z współdziałania administracji skarbowej drugiej strony względnie zasięgnięciu oświadczenia tejże.

Obustronne administracje skarbowe mają również prawo spowodowania z urzędu takich dochodzeń i oświadczeń; w tym względzie będą one z największą gotowością używały sobie pomocy prawnej.

§ 14.

Na wezwanie władzy podatkowej należy ustanowić pełnomocnika zamieszkałego w kraju, który ma dawać oświadczenia podatkowe, potrzebne dla opodatkowania krajowego zakładu przemysłowego według ustaw obojga państw, udzielać bliższych wyjaśnień co do stosunków obrotowych krajowego zakładu przemysłowego, jakich zażądano w granicach istniejących przepisów ustawowych i przyjmować doręczenia ze skutkiem prawnym.

§ 15.

We wszystkich korespondencyach, jakie będą prowadzone na zasadzie niniejszego układu, mają pośredniczyć obaj Ministrowie skarbu.

§ 16.

Wszystkie dochodzenia prowadzone na zasadzie niniejszego układu celem ustalenia podstawy opodatkowania dla zakładów przemysłowych na obszarze drugiego państwa należy pod każdym względem postawić na równi z dochodzeniami celem ustalenia podstawy opodatkowania krajowych zakładów przemysłowych.

Rozdział trzeci.

Co do unikania pewnych wypadków podwójnego opodatkowania.

§ 17.

Węgiercy obywatele, którzy mają posady w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa przy Najwyższym dworze, przy wspólnych ministerstwach i przy wspólnej Najwyższej Izbie obrachunkowej lub przy król. węgierskiem Ministerstwie przy Najwyższym dworze w Wiedniu albo którzy służą we wspólnym wojsku lub marynarce wojennej, nie mają być pociągani do opłaty podatku rentowego i osobisto-dochodowego od dochodu pobieranego z krajów świętej Korony węgierskiej.

Również i odwrotnie nie będzie się pociągać w krajach świętej Korony węgierskiej obywateli królestw i krajów reprezentowanych w Radzie

państwa znajdujących się w krajach świętej Korony węgierskiej na podobnych stanowiskach. odnośnie do dochodu pobieranego przez nich z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, do opłaty podatku od procentów z kapitału i rent, tudzież powszechnego dodatku do podatku dochodowego.

Także małżonek i małoletnie dzieci osób tych żyjące z nimi we wspólnym gospodarstwie nie podlegają odnośnie do rent pobieranych z drugiego obszaru państwowego podatkowi rentowemu względnie podatkowi od procentów z kapitału i rent.

§ 18.

Pobory służbowe, wliczając tu pensye wypłacane z kas państwowych, dworskich, krajowych, komitatowych, miejskich, powiatowych lub gminnych, podlegają opodatkowaniu jedynie na korzyść i według ustaw podatkowych tego państwa, z którego skutecznie się wypłatę.

Inne pobory służbowe podpadają opodatkowaniu w miejscu zamieszkania tych, którzy je pobierają.

§ 19.

Odsetki od kapitałów ulokowanych przez jedno z przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków na obszarze drugiego państwa a nie na obszarze państwa, gdzie przedsiębiorstwo ma siedzibę, nie będą na obszarze tegoż drugiego państwa obłożone podatkiem od procentów z kapitału i rent względnie podatkiem rentowym lecz będą jedynie obciążone podatkiem, który wymierzy się przedsiębiorstwu w siedzibie tegoż.

Rozdział czwarty.

Postanowienia końcowe.

§ 20.

Z chwilą, gdy układ niniejszy zacznie obowiązywać, utracą moc obowiązującą co do osób obowiązanych do opłaty podatku i podpadających pod układ ten wszystkie postanowienia ustawowe, odnoszące się do opodatkowania, które stoją w sprzeczności z układem tym; odnosi się to zwłaszcza także do układu z daty ^{Buda, dnia 18. grudnia 1869.} ~~Wiedeń, dnia 7. stycznia 1870.~~ zatwierdzonego ustawą z dnia 28. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 89., (XVII. artykuł ustawy z roku 1870.) oraz do układu z daty 28. marca 1871. zatwierdzonego ustawą z dnia 11. kwietnia 1873., Dz. u. p. Nr. 54. (XIII. artykuł ustawy z roku 1873.).

§ 21.

Układ niniejszy obowiązuje od dnia 1. stycznia 1908.

Obaj Ministrowie skarbu są jednak upoważnieni do odpisania podatków odnoszących się do wypadków unormowanych w układzie niniejszym, także za lata poprzednie, o ile przy zastosowaniu zasad niniejszego układu nie należałoby podatków tych wymierzyć.

§ 22.

Każdemu z obu Ministrów skarbu zastrzega się prawo wypowiedzenia niniejszego układu, a to w ten sposób, iż wypowiedzeniem można objąć albo całą osnowę albo też tylko pojedyncze rozdziały tego układu.

Jeżeli wypowiedzenie układu tego nastąpi przed dniem 1. września pewnego roku, natenczas

straci on moc obowiązującą już na rok następujący po roku kalendarzowym wypowiedzenia.

Jeżeli wypowiedzenie nastąpi po tym terminie, natenczas należy uważać układ za rozwiązany dopiero począwszy od drugiego roku kalendarzowego, który nastąpi.

Budapeszt, dnia 8. października 1907.

Beck wlr.

Korytowski wlr.

Auersperg wlr.

Fort wlr.

Derschatta wlr.

Wekerle wlr.

Kossuth wlr.

Darányi wlr.

III.

Układ dodatkowy

do

układu dotyczącego przyczyniania się krajów świętej Korony węgierskiej do ciężarów powszechnego długu państwowego.

Układ zawarty pomiędzy Ministerstwem królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa a Ministerstwem krajów świętej Korony węgierskiej co do przyczyniania się tych ostatnich do ciężarów powszechnego długu państwowego, z dnia 24. grudnia 1867. (ustawa z dnia 24. grudnia 1867., Dz. u. p. Nr. 3 z roku 1868. i węgierski XV. artykuł ustawy z roku 1867.) zmienia się i uzupełnia w drodze następujących postanowień.

Artykuł I.

- a) Roczny udział w oprocentowaniu pożyczki domenowej przypadający na kraje świętej Korony węgierskiej aż do zgodnego z planem umorzenia lub wcześniejszego spłacenia całej pożyczki domenowej oznacza się w drodze ugody na 990.000 fl. w monecie brzęczącej czyli 1.980.000 K;
- b) kr. węgierska administracja skarbową obejmie kaucyje i depozyty złożone jeszcze w kasach węgierskich (§ 2., ustęp 4. ustawy z dnia 24. grudnia 1867., Dz. u. p. Nr. 3. z roku 1868. i XV. artykułu ustawy z roku 1867.) do oprocentowania i spłacenia na własny rachunek; z doliczeniem odsetek od kaucyi i depozytów, które kr. węgierska administracja skarbową już spłaciła, wynoszą odsetki, które w myśl wyżej powołanego § 2., ustępu 4.

mają być potrącone, kwotę 28.330 fl. 24 kr. czyli 56.660 K 48 h;

- c) po potrąceniu obliczonych pod *a* i *b* kwot 990.000 fl. w monecie brzęczącej czyli 1.980.000 K i 28.330 fl. 24 kr. czyli 56.660 K 48 h wynosi niepodlegający dalszej zmianie przyczynek roczny krajów świętej Korony węgierskiej do odsetek ogólnego długu państwowego kwotę 29.169.669 fl. 76 kr. czyli 58.339.339 K 52 h, w tem w monecie brzęczącej 10.786.000 fl. czyli 21.572.000 K.

Artykuł II.

Kraje świętej Korony węgierskiej zobowiązują się umorzyć ten przyczynek procentowy w kwocie 58.339.339 K 52 h przez zapłatę w gotówce najpóźniej w ciągu 22 lat po wywołaniu istniejących jeszcze obligacyi jednolitego długu rentowego, stworzonego ustawą z dnia 20. czerwca 1868., Dz. u. p. Nr. 66. i oprocentowanego w papierach i w monecie brzęczącej po 4·2 od sta celem przemiany na obligacye niżej oprocentowane.

Zapłata w kapitale, która ma być uiszczona przez kraje świętej Korony węgierskiej wynosi, jeżeli będzie złożona najpóźniej w przeciągu pierwszych dziesięciu lat terminu oznaczonego w poprzedzającym ustępie, kwotę 1.348.886.462 K 89 h, w tem w monecie brzęczącej 498.774.566 K 47 h; przy późniejszej zapłacie podwyższa się świadczenie w kapitale począwszy od roku

jedenastego aż do roku dwudziestego drugiego corocznie o kwotę 3,345.452 K 53 h, w tem w monecie brzęczącej 1.237.040 K 10 h, aż do kwoty 1.389.031.893 K 33 h, w tem w monecie brzęczącej 513.619.047 K 62 h.

Jeżeli zapłata nastąpi w ratach, natenczas należy celem stwierdzenia resztującego kapitału wykupna odciągnąć niszczoną zapłatę ratalną od tego kapitału, który według poprzedzającego ustępu przypada na rok uiszczenia raty a pozostałą potem resztę podwyższyć w 11. do 22. roku powyższego terminu w tysanym stosunku, w jakim cały kapitał wykupna podniósłby się w tych latach; przyczynek roczny krajów świętej Korony węgierskiej do odsetek zmniejsza się w tym samym stosunku, w jakim zniża się kapitał wykupna w roku uiszczenia raty.

Artykuł III.

Rząd królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa wypowie w razie, jeżeli zwrot kapitału nastąpi na raz w całości, równą kwotę jednolitej renty terminów oprocentowania luty—sierpień i kwiecień—październik, o ile ona jeszcze istnieje, celem jej spłacenia; takie samo postępowanie będzie miało miejsce, jeżeli zwrot kapitału nastąpi na raz w takiej pełnej kwocie, jaka w myśl artykułu II. odpowiada przyczynkowi procentowemu Węgier przypadającemu na jednolitą rentę terminów oprocentowania luty—sierpień lub przyczynkowi przypadającemu na jednolitą rentę terminów oprocentowania kwiecień—październik i to co do tej ostatniej kategorii w monecie brzęczącej.

Obligacje węgierskiego państwowego długu rentowego osobnej kategorią, którą wyda się celem zwrotu kapitału i którą jako taką dokładnie będzie można rozecnać, tudzież odsetki względnie kupony od tych obligacji należy w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa traktować pod względem podatków i należności na równi z obligacjami austriackiego państwowego długu rentowego i ich odsetkami względnie kuponami; można ich używać w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa do lokowania majątków sierocych oraz do lokacji majątkowych, ustawowo z niem zrównanych tudzież do składania kaucyi służbowych i handlowych. Aż do wysokości kwoty imiennej obligacji tych stosować się będą wspomniane ulgi także do tych obligacji węgierskiego państwowego długu rentowego, które ewentualnie wstąpią później na miejsce pierwszych w drodze konwersyi.

Artykuł IV.

Rząd królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa ma prawo skonwertowania o każdym czasie i bez dalszego porozumiewania się

z rządem krajów świętej Korony węgierskiej jednolitej renty oprocentowanej obecnie po 4-2 na dług niżej oprocentowany lub spłacenia tejsze.

Wskutek konwersyi tego rodzaju nie nastąpi zmiana w wysokości przyczynku rocznego krajów świętej Korony węgierskiej do odsetek ogólnego długu państwowego a cała zład wynikająca oszczędność na odsetkach przypadnie na korzyść królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Artykuł V.

Jeżeli pomiędzy obu rządami powstanie różnica zdań co do interpretacji lub zastosowania niniejszego układu dodatkowego lub układu z dnia 24. grudnia 1867. zawartego pomiędzy Ministerstwem królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa a Ministerstwem krajów świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 24. grudnia 1867., Dz. u. p. Nr. 3. z roku 1868. i węgierski XV. artykuł ustawy z roku 1867.), natenczas będzie ona na żądanie jednego lub drugiego rządu załatwiona orzeczeniem polubownem.

Pod względem składu sądu polubownego i postępowania przed nim obowiązywać będą postanowienia artykułu XXIV. umowy dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych, a to także po upływie wymienionej umowy.

Artykuł VI.

Te postanowienia układu z dnia 24. grudnia 1867. zawartego pomiędzy Ministerstwem królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa a Ministerstwem krajów świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 24. grudnia 1867., Dz. u. p. Nr. 3. z roku 1868. i węgierski XV. artykuł ustawy z roku 1867.), które nie zgadzają się z niniejszym układem dodatkowym, przestaną obowiązywać z chwilą, gdy układ dodatkowy wejdzie w moc obowiązującą.

Artykuł VII.

Niniejszy układ dodatkowy nabiera mocy obowiązującej równocześnie z umową dotyczącą uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych.

Budapeszt, dnia 8. października 1907.

Beck wlr.

Korytowski wlr.

Auersperg wlr.

Forst wlr.

Derschau wlr.

Wekerle wlr.

Kossuth wlr.

Darányi wlr.

279.

Ustawa z dnia 30. grudnia 1907.,

którą upoważnia się Ministerstwo królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do zawarcia z Ministerstwem krajów świętej Korony węgierskiej układu względem zmiany § 8. ustawy z dnia 27. grudnia 1878.. Dz. u. p. Nr. 63.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Ministerstwo królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do zawarcia z Ministerstwem krajów świętej Korony węgierskiej układu, według którego § 8. ustawy z dnia 27. czerwca 1878.. Dz. u. p. Nr. 63., otrzymać ma zmienioną osnowę podaną w § 2.

§ 2.

Zmienia się § 8. ustawy z dnia 27. czerwca 1878., Dz. u. p. Nr. 63.; tenże ma opiewać:

„§ 8. Spółki asekuracyjne jednego obszaru państwowego podlegają w razie rozciągnięcia swojej działalności na drugi obszar państwowy przez otwarcie zakładu przygłównego (§ 1.) pod względem prowadzenie interesów na drugim obszarze państwowym tym przepisom, które w drodze tamtejszych ustaw i rozporządzeń wydane zostały dla własnych przedsiębiorstw asekuracyjnych. Są one obowiązane urządzić przedsiębiorstwo zakładu przygłównego odpowiednio do przepisów obowiązujących w tamtejszym obszarze państwowym dla własnych spółek asekuracyjnych i zastosować się do wskazówek wydanych w tym względzie przez właściwe władze w wykonaniu nadzoru państwowego

W przeciągu trzech dni po uzyskaniu wpisania zakładu przygłównego w sądzie handlowym winna spółka donieść o tem władzy właściwej do wykonywania nadzoru państwowego nad spółkami asekuracyjnymi i przedłożyć wyciąg z rejestru.

Nadto należy przedłożyć dalsze dokumenty, których władza zażąda.

W ten sam sposób winna postąpić spółka w razie uzupełnienia lub zmiany swego statutu, które nastąpiły prawomocnie w kraju ojczystym a które w drugim obszarze państwowym w myśl § 4. osobno mają być wpisane.

O zwinieniu spółki winna spółka równocześnie z zgłoszeniem, które w myśl § 4. ma być wniesione w trybunale, donieść właściwej władzy nadzorczej.

W razie niedopełnienia postanowień tych może władza nadzorcza po poprzednim ostrzeżeniu zarządzić w myśl § 6. wykreślenie zakładu przygłównego.“

§ 3.

Wykonanie ustawy tej poruczam Memu pełnemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

Korytowski wkr.

Bienert wkr.

Marchet wkr.

Derschatta wkr.

Fiedler wkr.

Ebenhoch wkr.

Gessmann wkr.

Peschka wkr.

Prášek wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

280.

Ustawa z dnia 30. grudnia 1907.,

dotycząca przyczyniania się królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do wydatków na sprawy wspólne Monarchii austriacko-węgierskiej.

Ponieważ stosownie do ustawy z dnia 21. grudnia 1867.. Dz. u. p. Nr. 146. (XII. węgierski artykuł ustawy z roku 1867.) przeprowadzono pomiędzy deputacjami rokowania co do spraw wspólnych i ponieważ przy tej sposobności deputacje zgodziły się pod względem przyczyniania się obu państw Monarchii do wydatków na sprawy wspólne na przeciąg czasu od 1. stycznia 1908. do 31. grudnia 1917., przeto za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Do pokrycia wydatków na te sprawy, które w § 1. ustawy z dnia 21. grudnia 1867.. Dz. u. p. Nr. 146. uznano za sprawy wspólne dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa i krajów świętej Korony węgierskiej, przyczyniać się mają królestwa i kraje reprezentowane w Radzie

państwa w stosunku 63:6 od sta. a kraje świętej Korony węgierskiej w stosunku 36:4 od sta.

§ 2.

Czysty dochód z ceł pozostający po odciążeniu zwrotu poborów i zwrotu zabezpieczeń dochodów celnych oraz po odciążeniu ryczałtów na zarząd celny wymierzonych w myśl ustępu 2. tudzież ryczałtu celnego, który na zasadzie § 13., ustępu 2. ustawy z dnia 20. grudnia 1879., Dz. u. p. Nr. 136. należy mieć rządowi krajowemu Bośni i Hercegowiny, ma być użyty na pokrycie wydatków połączonych z sprawami wspólnymi a wskutek tego należy go z góry odciągnąć od zapotrzebowania na sprawy wspólne.

Ryczałty na zarząd celny, które mają być potrącone z dochodu z ceł, ustanawia się, zmieniając w tym względzie ustawę z dnia 27. marca 1869., Dz. u. p. Nr. 117., na rok 1908. dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na kwotę 5,500.000 K a dla krajów świętej Korony węgierskiej na kwotę 1.600.000 K; począwszy od roku 1909. będą te ryczałty na zarząd celny wzrastały corocznie o jeden procent.

§ 3.

Zarówno królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa jak i kraje świętej Korony węgierskiej zobowiązują się odsyłać co miesiąc na pokrycie swoich dopłat taką kwotę swoich dochodów miesięcznych, która pozostaje względem nich w tym samym stosunku, co suma owych dopłat do ogólnej sumy budżetu wydatków odnośnego roku.

Gdyby ogólna suma kwoty miesięcznej wynosiła mniej niż suma owych dopłat, natenczas kraje te zobowiązują się zapłacić różnicę, bez względu na swoje dochody, w zupełności i w takich odstępach czasu, aby wspólne gospodarstwo skarbowe nie uległo zatamowaniu.

§ 4.

Z dniem, w którym ustawa niniejsza nabierze mocy obowiązującej, straci swoją skuteczność ustawa z dnia 8. czerwca 1871., Dz. u. p. Nr. 49., dotycząca przypadającej na pogranicze wojskowe dopłaty na sprawy wspólne.

§ 5.

Postanowienia ustawy niniejszej obowiązują na przeciąg dziesięciu lat to jest na czas od 1. stycznia 1908. do 31. grudnia 1917.

Ustawa niniejsza wejdzie w moc obowiązującą równocześnie z unową dotyczącą uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych

między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej tudzież pod warunkiem, że takie same postanowienia o przyczynianiu się do spraw wspólnych uzyskają moc ustawy także w krajach świętej Korony węgierskiej.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Bienert wkr.

Derschatta wkr.

Ebenhoch wkr.

Peschka wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

281.

Ustawa z dnia 30. grudnia 1907.,

dotycząca budowy na koszt państwa normalnotorowych kolei żelaznych z Rudolfswert przez Möttling do granicy kraju w kierunku ku Karlstadt z odgałęzieniem do Tschernembl tudzież z Knina do granicy kraju w kierunku ku Pribudić.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się rząd do wybudowania kosztem państwa normalnotorowych kolei żelaznych, poruszanych lokomotywą

a) z Rudolfswert do granicy kraju w kierunku ku Karlstadt a to albo przez Möttling z odgałęzieniem do Tschernembl albo przez Tschernembl i Möttling oraz

b) z Knina do granicy kraju w kierunku ku Pribudić

projektowanym ogólnym kosztem 18,400.000 K za pierwszą a 11,400.000 K za drugą kolej żelazną, które to wydatki uważać należy za kwoty maksymalne.

Artykuł II.

Rząd utrzymywać będzie ruch na liniach kolejowych, stanowiących przedmiot niniejszej ustawy we własnym zarządzie.

Co do połączenia tychże na granicy z istniejącymi liniami należy zawrzeć porozumienie z królewskim węgierskim rządem: zarazem upoważnia się rząd, aby w ten sam sposób uregulował w drodze porozumienia także kwestye ruchu i komunikacyi będące z tem w związku.

Artykuł III.

Celem pokrycia zapotrzebowania ustalonego w artykule I. w maksymalnej wysokości 29,800.000K upoważnia się rząd do wydania obligacyi renty stworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892.. Dz. u. p. Nr. 131., w tej kwocie, która będzie potrzebna dla dostarczenia wyżej wymienionej sumy w gotówce.

Artykuł IV.

Odnosnie do kolei żelaznych, które w myśl artykułu I. mają być wykonane, zapewnia się uwolnienie od stempli i należności dla wszystkich umów, podań i dokumentów odnoszących się do budowy i urzędzenia wymienionych linii kolejowych tudzież uwolnienie od należności od przeniesienia przypadającej przy wykupnach gruntu.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi kolei żelaznych i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Bienert wkr.

Derschatta wkr.

Ebenhoch wkr.

Peschka wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

282.

Rozporządzenie Ministrów rolnictwa i handlu z dnia 31. grudnia 1907.,

którem wydaje się przepisy co do obrotu bydłem z krajami świętej Korony węgierskiej.

Część I.

W myśl artykułu XX. zatwierdzonej ustawą z dnia 30. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 278., umowy

o uregulowaniu wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej obowiązujące mają co do obrotu bydłem obwieszczone poniżej szczegóły wykonawcze, ułożone w porozumieniu z królewskim węgierskim rządem:

Obrót wzajemny zwierzętami, surowcami produktami zwierzęcymi i przedmiotami przenoszącymi zarazki, który odbywa się stosownie do przepisów policyi weterynarskiej, nie podlega żadnemu dalszemu ograniczeniu. Można zatem wprowadzać zdrowe zwierzęta, pochodzące z wolnych od zarazy okolic jednego państwa do obszaru drugiego państwa bez dalszych ograniczeń; tamże podlegają one, o ile po przybyciu na miejsce przeznaczenia uznane zostały za zdrowe przez organy tego państwa, na którego obszar je dowieziono, przepisom obowiązującym co do zwierząt pochodzenia krajowego.

§ 1.

Celem wykazania wolnego od zarazy pochodzenia zwierząt muszą transporty być pokryte świadectwami pochodzenia i zdrowia, wystawionymi przez władzę i stwierdzającymi, że w miejscu pochodzenia i w gminach sąsiednich względnie w graniczącym rejonie gminnym nie panowała w ciągu ostatnich 40 dni przed wysłaniem choroba zaraźliwa, co do której istnieje obowiązek donoszenia i która może udzielić się odnośnemu rodzajowi zwierząt, dla którego wystawiono świadectwa.

Sporadyczne pojawianie się księgosuszu, szelstnicy, czerwoni lub wściekliczy w gminie sąsiedniej nie stoi na przeszkodzie wystawieniu świadectwa, należy je jednak uwidocznnić w świadectwie. Tożsamo odnosi się do otrętu części płciowych u wołów i walaclłów.

Przy wystawianiu poświadczeń dla zwierząt jednokopytowych nie należy dalej w ogóle uwzględniać pojawiania się parchów owczych a przy wystawianiu poświadczeń dla owiec parchów zwierząt jednokopytowych.

O ile w obu państwach istnieją różne terminy urzędowego uznania zarazy za wygasłą, uważać się będzie termin dłuższy za rozstrzygający.

W obszarach gminnych, obejmujących więcej jak 350 kilometrów kwadratowych nie będzie wykluczony podział ich na mniejsze rejony stosownie do ich konfiguracyi i zależnego od niej weterynarsko-policyjnego zabezpieczenia. Obie strony porozumią się w każdym poszczególnym wypadku co do kwestyi dopuszczalności takiego podziału oraz co do ustalenia naturalnych granic tych rejonów. Podział taki nie ma znaczenia pod względem zarazy płucnej.

Świadectwa pochodzenia i zdrowia (paszporty bydłące) dla zwierząt pochodzących z obszarów niezamkniętych a przeznaczonych do wywozu do drugiego państwa mają zawierać, prócz przepisanej zresztą treści, nadto stwierdzenie indywidualnego zdrowia zwierząt i poświadczenie, iż odnośne gminy i gminy sąsiednie względnie okręgi weterynaryjne (ustęp 5. niniejszego paragrafu) są wolne od zarazy odnośnie do tych gatunków zwierząt, o które się rozchodzi.

Świadectwa pochodzenia i zdrowia ważne są przez ośm dni.

Przy transportach koleją lub okrętem musi być przedsięwzięte przed załadowaniem osobne badanie przez weterynarza pozostającego w służbie państwowej lub weterynarza upoważnionego do tego wyraźnie ze strony władzy państwowej; orzeczenie ma być wpisane do świadectwa.

Bydło rogace, rozplodowe i użytkowe, które z targów bydłowych wywozi się do drugiego obszaru państwowego, musi być zaopatrzone osobnemi znamionami i ma być badane przez weterynarzy sprawujących nadzór nad targami bydłocemi. Orzeczenie oraz znamiona uwidocznicie należy w paszporcie bydłocem, który zawierać musi w szczególności także dokładny rodowód zwierząt.

Przesyłki świeżego mięsa musi się zaopatrzyć w certyfikaty tej treści, iż odnośne zwierzęta przy przepisowych oględzinach w stanie żywym i porzezi uznane zostały przez urzędowego weterynarza za zdrowe.

§ 2.

Jeżeli w jednym państwie pojawi się księgosusz, natenczas rząd drugiego państwa ma prawo ograniczenia lub wzbronienia dowozu przeżuwaczy, świń i surowych produktów zwierzęcych tudzież przedmiotów przenoszących zarazki aż do zupełnego wygasnięcia choroby.

Jeżeli przez obrót bydłem zawleczono z jednego obszaru państwowego zarazę płucną, zarazę pyskową i racicową, zarazę świńską lub inną równie niebezpieczną chorobę do drugiego obszaru państwowego, natenczas wolno rządowi tego obszaru ograniczyć lub zabronić w myśl odnośnych postanowień ustawowych dowozu gatunków zwierząt wrażliwych na odnośną chorobę z powiatu administracyjnego (w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa: starostwo lub miasto posiadające własny statut; w krajach świętej Korony węgierskiej, a to na Węgrzech: powiat

sędziowski, względnie miasto z prawem jurydyceki, w Kroacyi-Slawonii: powiat, względnie miasto z magistratem), z którego pochodzi zarazony transport, aż do urzędowego uznania odnośnej choroby za wygasłą. Zarządzenie to może się odnosić do każdego granicznego powiatu administracyjnego, od którego granicy miejscowość, z której pochodzi zarazony transport, leży bliżej niż w odległości dziesięciu kilometrów.

Zarządzenie ograniczeń lub zakazów w wzajemnym obrocie bydłem wydają odnośne władze centralne (odnośny minister w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa; w krajach świętej Korony węgierskiej, a mianowicie na Węgrzech: odnośny minister, względnie co do Kroacyi-Slawonii: ban), którym władze podwładne winny donosić i to w regule w drodze telegraficznej o zakwestyonowaniu poszczególnych transportów oraz o pojawianiu się zarazy na obszarze drugiej strony w tym wypadku, jeżeli wydanie zarządzeń takich uważa się za potrzebne.

Władza centralna oznaczy rodzaj i zakres zarządzeń, które mają być wydane, oraz czas ich wejścia w moc obowiązującą i zawiadomi o tem telegraficznie władzę centralną drugiej strony. Transporty, które zostały wyeksperymentowane najpóźniej w dniu następnym po nadejściu telegraficznego zawiadomienia do władzy centralnej drugiej strony, będą jeszcze dopuszczone do dowozu.

We wzajemnym obrocie pomiędzy powiatami granicznymi (w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa: starostwo lub miasto posiadające własny statut; w krajach świętej Korony węgierskiej, a to na Węgrzech: powiat sędziowski, względnie miasto z prawem jurydyceki, w Kroacyi-Slawonii: powiat, względnie miasto z magistratem) obu stron może jednak graniczna władza powiatowa, w razie istnienia zarazy w pogranicznym powiecie drugiej strony lub w razie stwierdzenia zarazliwej choroby zwierzęcej u zwierzęcia, które stamtąd wprowadzone zostało, prowizorycznie ograniczyć lub zabronić wprowadzania gatunków zwierząt wrażliwych na odnośną chorobę z powiatu dotkniętego zarazą.

O zarządzeniu tem należy zaraz zawiadomić graniczną władzę powiatową drugiej strony.

Zarządzenia te, nie odnoszące się do obrotu przechodniego przez obszar zamknięty, odbywającego się koleją żelazną lub okrętem, będą w najkrótszej drodze zatwierdzone lub zmienione przez władzę przełożoną (to jest władzę drugiej instancji), która otrzyma o nich sprawozdanie od wydającej zarządzenia te granicznej władzy powiatowej.

Zawiadomiona o tom równocześnie odnośna władza centralna podaje zarządzenia takie do wiadomości władzy centralnej drugiej strony również w drodze telegraficznej a tej ostatniej władzy wolno porozumieć się bezpośrednio z pierwszą władzą co do zmian, jakich w danym razie życzyłaby sobie.

Ograniczenia granicznego obrotu bydłem należy niehylić, skoro w okręgu zamkniętym uznano urzędowo chorobę, która je spowodowała, za wygasłą.

§ 3.

Celem możliwego powstrzymania zawleczenia zarazy pyskowej i racicowej przez obrót bydłem użytkowym i rozplodowym, zamierzają oba rządy, w razie szczególnie groźnego wystąpienia wymienionej zarazy, o ile rozehodzi się o wywóz zwierząt racicowych, przeznaczonych do celów użytkowych i rozplodowych do obszaru drugiego państwa, wydać w drodze zarządzeń autonomicznych odnośnie do dotyczącego obrotu bydłem odpowiednie środki zaradcze, wychodzące nawet po za tę granicę, którą w niniejszym układzie uznano pod tym względem za potrzebną, względnie dopuszczalną.

Gdyby powstały wątpliwości, czy wydane w ten sposób zarządzenia należy uważać za wystarczające, natenczas można zażądać natychmiastowego zwołania komisji składającej się z ludzi fachowych obu państw, która wyda orzeczenie co do tego, czy i jakie środki zaradcze należałoby zarządzić, aby powstrzymać zawleczenie zarazy bez nieuzasadnionego tamowania obrotu.

Jeżeli w wspomnianej komisji nie przyjdzie do skutku jednomyślna zgoda albo jeżeli zgodnie postawiony wniosek komisji tej nie dozna w przeciągu ośmiu dni odpowiedniego uwzględnienia ze strony dotyczącego rządu, natenczas należy podjąć usiłowanie doprowadzenia w tej sprawie do zgody w łonie konferencji celnej i handlowej. Zarządzenia, które konferencya celna i handlowa w danym razie zaproponuje, winien Minister rolnictwa państwa wywołającego przeprowadzić tylko w tym wypadku, jeżeli udzieli wnioskowi tym zatwierdzenia.

§ 4.

Obrót nierogacizną poddany będzie na czas, przez który z powodu panowania pomoru świń (zarazy świńskiej) istnieje obawa zawleczenia, następnemu, osobnemu unormowaniu.

1. Co do świń użytkowych i rozplodowych dopuszczony będzie ze strony odnośnego rządu jednego państwa wywóz ich do drugiego państwa w celu swobodnego obrotu w myśl założeń postanowionych w niniejszych „szczegółach wykonawczych“ a nadto tylko pod następującymi warunkami:

- a) Wywóz świń użytkowych i rozplodowych może nastąpić tylko koleją żelazną i na podstawie udzielonego w każdym wypadku z osobna zezwolenia władzy centralnej tego państwa, z którego wywóz ma być uskuteczniiony.
- b) Pozwolenia na ten wywóz udzieli się tylko na skutek osobnej prośby dla takich świń, co do których stwierdzono, iż gmina pochodzenia tudzież gminy sąsiednie względnie okręgi weterynaryjne (§ 1., ustęp 5. niniejszych szczegółów wykonawczych) są wolne od zarazy i co do których w ciągu i po upływie 40dniowej obserwacji stwierdzi się stan zupełnie niepodejrzany o zarazę.
- c) Obserwacji tej dozwoli się tylko w takich gminach, które wraz z gminami sąsiednimi względnie okręgami weterynaryjnymi (§ 1., ustęp 5. niniejszych szczegółów wykonawczych) są wolne od zarazy i to tylko wówczas, jeżeli umożliwione będzie izolowanie zwierząt odpowiadające wymogom policyi weterynaryjskiej.
- d) Zwierzęta odnośne winny być przy rozpoczęciu obserwacji naznaczone w sposób pewny przez państwowe organy weterynaryjskie a podczas obserwacji mają być trzymane razem i utrzymywane w przegładzie; ich stan zdrowia należy kontrolować w drodze periodycznych badań.

Po wolnem od zarzutów ukończeniu obserwacji należy złożyć sprawozdanie władzy centralnej i zasięgnąć jej zezwolenia na wywóz. Następnie należy poddać zwierzęta ponownemu oznaczeniu, uwidoczniającemu przeprowadzenie obserwacji i odstawić je wprost celem załadowania do miejsca przeznaczenia.

- e) Transport zwierząt do najbliższego miejsca załadowania ma nastąpić drogami wolnymi od zarazy bez umieszczania ich w czasie drogi w zagrodach itd. Jeżeli stacya załadowania jest tak oddalona od miejsca obserwacji, iż w razie pędzenia zwierząt załadowanie nie będzie mogło nastąpić w tym samym dniu, natenczas transport uskuteczni się wozami. Załadowanie nastąpić winno w taki sposób, któryby wykluczał wszelką obawę zarażenia.
- f) Oglądnięcie tych świń bezpośrednio przed ich wypuszczeniem z pod obserwacji i przy załadowaniu w stacyi nadawczej uskuteczniione

będzie, pomijając usprawiedliwione wyjątki, przez tego samego weterynarza państwowego, który nadzorował zwierzęta w czasie obserwacji.

g) Władza centralna, o którą w danym razie rozchodzi się, dostarczy delegatowi weterynarskiemu drugiego państwa sposobności, aby tenże bezzwłocznie otrzymał wiadomość o każdej dozwolonej obserwacji świń użytkowych i rozplodowych. Władza centralna, zezwalająca na wywóz zawiadomi również władzę centralną drugiego państwa o zezwoleniu tem telegraficznie, równocześnie z udzieleniem zezwolenia i poda miejsce przeznaczenia zwierząt, którego nadal nie można już zmienić.

2. Obrót świniami przeznaczonymi do bicia uregulowany będzie w ogólności według postanowień artykułu XX. umowy wymienionej w tytule względnie według postanowień niniejszych „szczegółów wykonawczych“.

Niezależnie od umówionego także swobodnego obrotu, można w ogóle wprowadzać zdrowe świnie przeznaczone do bicia, pochodzące z wolnych od zarazy zagród (stajen i szalasów samoistnych co do miejscowego położenia) na targi spożywcze i do publicznych rzeźni drugiego państwa.

Wprowadzenie przeznaczonych do bicia świń wymienionego wyżej rodzaju do miejscowości, w których nie ma targów spożywczych lub rzeźni publicznych, nastąpić może tylko za zezwoleniem rządu drugiego państwa udzielonem w każdym wypadku z osobna, celem bicia pod nadzorem weterynarskim i w ogóle tylko pod warunkami wykluczającemi obawę zawleczenia zarazy.

3. W paszportach bydłych należy w wyraźny sposób uwidocznić, czy wywożone świnie mają być uważane za świnie przeznaczone do bicia czy też za świnie użytkowe lub rozplodowe, a co do tych ostatnich, że na wywóz ich zezwolono w myśl punktu 1. niniejszego paragrafu. Dalej przytoczyć należy w paszportach bydłych pierwotne miejsce pochodzenia świń.

4. Świnie wprowadzone jako świnie do bicia muszą być poddane biciu w przeciągu ośmiu dni; w przypadku wymienionym w punkcie 2., ustępie 3. niniejszego paragrafu ma jednak bicie nastąpić już w przeciągu trzech dni. Czasokresy te należy liczyć od dnia nadejścia do miejsca przeznaczenia a co do targów spożywczych od dnia doprowadzenia na targ.

5. Oba rządy zobowiązują się, iż na wypadek, gdyby mimo wykonania niniejszego układu zdarzyło się kilkakrotnie zawleczenie pomoru świń do drugiego państwa za pośrednictwem świń użytkowych i rozplodowych, przez czas trwania tego niebezpie-

czeństwa ograniczą udzielanie pozwoleń na wywóz świń użytkowych i rozplodowych do okręgów, w których notorycznie nie istnieje obawa zarazy.

Gdyby i ten środek w ogólności nie okazał się skutecznym, natenczas każdy rząd zastrzeżę sobie prawo ewentualnego zastanowienia udzielania takich pozwoleń aż do dalszego zarządzenia.

§ 5.

Oba rządy będą i nadal wykonywały praktykowaną dotychczas kontrolę stanu zdrowia i pochodzenia zwierząt przeznaczonych dla drugiego państwa.

Obie strony przyznają sobie zresztą nawzajem uprawnienie do wysyłania bez poprzedniego zgłoszenia delegatów do drugiego państwa lub eksponowania ich tamże także stale, a to celem zasięgnięcia wyjaśnień co do stanu zdrowia bydła, co do urządzenia targów bydłych i rzeźni, tudzież zakładów tużenia, zakładów dla kontynuacji bydła itd. oraz co do wykonywania istniejących przepisów policji weterynarskiej. Obie strony wydadzą władzom swoim polecenie, aby wymienionym organom fachowym drugiej strony, po wylegitymowaniu się ich w tym charakterze, używały na życzenie poparcia i udzielały wyjaśnień.

§ 6.

Transporty zwierzęce z obszaru jednego państwa, u których w drugim państwie na miejscu przeznaczenia stwierdzono zaraźliwą chorobę zwierzęcą, podlegającą obowiązkowi donoszenia, traktowane będą w ten sam sposób, jak podobne przesyłki z własnego obszaru; stosownie do tego można je odesłać z powrotem do obszaru, w którym je nadano.

Na życzenie właściciela dozwoli właściwa władza polityczna w miejscu przeznaczenia zużytkowania odnośnych zwierząt w drodze natychmiastowej rzeźni, jeżeli na to zezwala stan chorobowy zwierząt i jeżeli możliwość zawleczenia choroby da się wykluczyć. Pozwolenia tego udzieli się jednak w regule tylko tam, gdzie stacja kolejowa połączona jest z rzeźnią torem kolejowym.

Przy stwierdzeniu choroby może uczestniczyć rzeczoznawca kraju pochodzenia (§ 5.), jeżeli można go sprowadzić w przeciągu 24 godzin.

W razie różnicy zdań co do rodzaju choroby, przedsięwzięcie państwowe, wyższy organ weterynarski tego kraju, dla którego transport jest przeznaczony, badanie kontrolne a orzeczenie jego jest następnie miarodajne pod względem dalszego postępowania.

Całe postępowanie musi być jednak w każdym wypadku ukończone najpóźniej w przeciągu 48 godzin, licząc od chwili zakwestyjonowania.

Koszta, które wynikną, ma ponieść strona.

§ 7.

Większe izolowane zakłady bydłowe, postawione bezpośrednio pod nadzór państwowy, rozporządzające odpowiednimi urządzeniami budowlanymi i posiadające obrót zabezpieczony pod względem policyi weterynarskiej będą uważane co do zarządu policyjno-weterynarskiego za osobne obszary administracyjne. Można je zatem zamknąć tylko w razie zarażenia taniegojszego stanu bydła.

Warunki uznania takich zakładów za osobne obszary administracyjne ustalone będą za wzajemnem porozumieniem się. (Załącznik.)

Oдносному Ministrowi (w Kroacji-Slawonii Banowi) zastrzega się prawo uznania zakładów bydłowych, położonych na własnym obszarze, co do których stwierdzono, że odpowiadają wyżej wymienionym wymogom, za osobne obszary.

§ 8.

Tempo zarazy plucnej ma nastąpić w obu państwach według tych samych zasad a w szczególności winna być zarządzona bezzwłocznie obowiązkowa rzeź wszystkich zwierząt, które zachorowały i wszystkich, które są podejrzane o zarażenie się.

§ 9.

Zmiany istniejących ustaw o zarazach zwierzęcych stosowane będą równomiernie do obrotu zwierzętami z obszaru drugiego państwa. Rozumie się jednak samo przez się, że gwarancje przyznane obustronnemu obrotowi bydłem w drodze niniejszych szczegółów wykonawczych mogą być zmienione w ciągu trwania niniejszego układu jedynie za wzajemnem porozumieniem się.

§ 10.

Oba rządy pomina peryodyczne ogłaszanie gmin drugiego państwa dotkniętych zarazami bydłocemi i przesyłać będą ogłaszane tamże peryodyczne, urzędowe wykazy zaraźliwych chorób zwierzęcych bezpośrednio i natychmiast także władzom politycznym I. instancyi, tudzież wszystkim weterynarzom drugiego państwa, którym poruczono oglądanie zwierząt.

§ 11.

Oba rządy zobowiązują się stosować układ niniejszy w sposób jak najbardziej lojalny, tak, aby z jednej strony z wszelkim naciskiem powstrzymywano zawleczenie zarazy, a z drugiej strony, aby nie stawiano nieuzasadnionych trudności w obrocie zwierzętami z drugiego państwa.

§ 12.

Każdy z obu rządów wyda równocześnie we własnym zakresie działania analogiczne zarządzenia celem wykonania powyższych układów a oba rządy wejdą w pertraktacje w tym celu, aby u obu stron wprowadzić w moc obowiązująca przepisy policyi weterynarskiej polegające, o ile możliwości, na tych samych zasadach.

Co do powstrzymania dowozu i przewozu zwierząt, mięsa i surowych produktów zwierzęcych z państw, z których dowóz i przewóz artykułów takich połączony jest z niebezpieczeństwami z punktu widzenia policyi weterynarskiej, postąpi się w jednaki sposób.

Załącznik.

Obrot nierogacizną z zakładów tuczenia.

Pod względem obrotu nierogacizną uznają się te zakłady tuczenia świń za osobne obszary z punktu widzenia policyi weterynarskiej, z których każdy stoi pod bezpośrednim nadzorem państwowego weterynarza ustanowionego wyłącznie dla celów zakładu, które pod względem dowożenia i odwożenia świń obowiązane są do prawidłowego ruchu przepisanego przez właściwą władzę centralną i które co do urządzenia budowlanego odpowiadają następującym wymogom:

- a) Oдносne zakłady muszą być założone po za obrębem miejscowości i miast i muszą być jako takie od swego otoczenia zupełnie pod względem przestrzeni odgraniczone; samo to odgraniczenie musi być wykonane w ten sposób, iż umieszczone tamże świnię zabezpieczone są całkowicie przed każdą nienadzorowaną komunikacją; zakłady te muszą być nadto połączone za pomocą szyn bezpośrednio z koleją;
- b) poszczególne szafasy muszą być oddzielone od siebie murem lub ścianami drewnianymi, dobrze spojonymi i odpowiednio wysokimi, muszą mieć podłogi zupełnie nieprzepuszczalne i być zaopatrzone w rampy do

wyładowywania i załadowywania; w razie jeżeli świnie nie mogą być wprost z odnośnych szafasów załadowywane, lecz muszą być w tym celu pędzone z szafasu do rampy ładunkowej, muszą także drogi dopędowe mieć podłogę wyposażony także w dobrze funkcjonującą kanalizację o stałym obiegu wody.

Część II.

§ 1.

Zwierzęta wprowadzone z krajów świętej Korony węgierskiej należy w miejscu przeznaczenia poddać oględzinom weterynaryskim.

§ 2.

W obrocie kolejowym należy co do przepisanych oględzin weterynaryskich uważać stację wyładowania za miejsce przeznaczenia.

§ 3.

Strony, które wprowadzają zwierzęta w drodze komunikacji drogowej z krajów świętej Korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, winny o nadejściu zwierząt donieść w ciągu 24 godzin przełożonemu gminy miejsca przeznaczenia.

Tenże ma obowiązek przesłania doniesienia w ciągu 24 godzin do władzy politycznej I. instancji,

która o ile możności zaraz po nadejściu doniesienia zarządzi przedsięwzięcie oględzin weterynaryskich.

Oględziny weterynaryskie można uskuteczyć także jeszcze przed nadejściem zwierząt do miejsca przeznaczenia, bezpośrednio po przekroczeniu granicy.

Nie narusza to ciężącego na stronie obowiązku doniesienia.

Zwierzęta wprowadzone nie wbrew zakazowi, co do których przy oględzinach nie stwierdzono wątpliwości z punktu widzenia policyi weterynaryskiej, należy bezzwłocznie dopuścić do swobodnego obrotu.

Postanowienia końcowe.

Wprowadzanie zwierząt z krajów świętej Korony węgierskiej wbrew postanowieniom unormowanym w niniejszem rozporządzeniu względnie wbrew zarządzeniom władz wydanym na ich podstawie jest zakazane.

Przekroczenia przepisu tego karane będą według postanowień ustaw z dnia 29. lutego 1880., Dz. u. p. Nr. 35. i z dnia 24. maja 1882. Dz. u. p. Nr. 51.

Rozporządzenie powyższe nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1908.

Równocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia, które dotychczas obowiązywały a które stoją w sprzeczności z powyższemi zarządzeniami.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.